

Den Europæiske Unions Tidende

L 304

Dansk udgave

Retsforskrifter

54. årgang

22. november 2011

Indhold

I Lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1168/2011 af 25. oktober 2011 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004 om oprettelse af et europæisk agentur for forvaltning af det operative samarbejde ved EU-medlemsstaternes ydre grænser 1
- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 af 25. oktober 2011 om fødevarereinformation til forbrugerne, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1924/2006 og (EF) nr. 1925/2006 og om ophævelse af Kommissionens direktiv 87/250/EØF, Rådets direktiv 90/496/EØF, Kommissionens direktiv 1999/10/EF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF, Kommissionens direktiv 2002/67/EF og 2008/5/EF og Kommissionens forordning (EF) nr. 608/2004 ⁽¹⁾ 18

DIREKTIVER

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU af 25. oktober 2011 om forbrugerrettigheder, om ændring af Rådets direktiv 93/13/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF samt om ophævelse af Rådets direktiv 85/577/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF ⁽¹⁾ 64

Pris: 4 EUR

(¹) EØS-relevant tekst

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 1168/2011

af 25. oktober 2011

**om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004 om oprettelse af et europæisk agentur for
forvaltning af det operative samarbejde ved EU-medlemsstaternes ydre grænser**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions
funktionsmåde, særlig artikel 74 og artikel 77, stk. 2, litra b)
og d),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de
nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske
og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Udvikling af en fremsynet og omfattende europæisk
indvandringspolitik, der bygger på menneskerettigheder,
solidaritet og ansvarlighed, navnlig i forhold til de
medlemsstater, der er udsat for et særligt og uforholds-
mæssigt stort pres, er fortsat et centralt politisk mål for
Unionen.

(2) Formålet med Unionens politik vedrørende de ydre
grænser er at skabe en integreret grænseforvaltning, der

sikrer et ensartet og højt niveau for kontrol og overvåg-
ning, hvilket er et nødvendigt led i den frie bevægelighed
for personer inden for Unionen og et afgørende aspekt af
et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Med
henblik herpå påtænkes det at indføre fælles regler for
standarder og procedurer for kontrol og overvågning ved
de ydre grænser.

(3) Effektiv anvendelse af de fælles regler for standarder og
procedurer for kontrol og overvågning ved medlemssta-
ternes ydre grænser kræver en øget samordning af det
operative samarbejde mellem medlemsstaterne.

(4) Effektiv forvaltning af de ydre grænser ved hjælp af
kontrol og overvågning bidrager til at bekæmpe ulovlig
indvandring og menneskehandel og til at reducere trusler
mod medlemsstaternes indre sikkerhed, offentlige orden,
folkesundheden og internationale forbindelser.

(5) Grænsekontrol ved de ydre grænser er ikke kun i de
medlemsstaters interesse, ved hvis ydre grænse kontrollen
foretages, men også i alle de medlemsstaters interesse, der
har ophævet grænsekontrollen ved de indre grænser.

(6) I 2004 vedtog Rådet forordning (EF) nr. 2007/2004 af
26. oktober 2004 om oprettelse af et europæisk agentur
for forvaltning af det operative samarbejde ved EU-
medlemsstaternes ydre grænser ⁽³⁾ (Frontex) (i det
følgende benævnt »agenturet«), som blev funktionsdygtigt
i maj 2005. Forordning (EF) nr. 2007/2004 blev ændret i
2007 ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF)
nr. 863/2007 af 11. juli 2007 om indførelse af en
ordning for oprettelse af hurtige grænseindsatshold ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ EUT C 44 af 11.2.2011, s. 162.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 13.9.2011 (endnu ikke offentlig-
gjort i EUT) og Rådets afgørelse af 10.10.2011.

⁽³⁾ EUT L 349 af 25.11.2004, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 199 af 31.7.2007, s. 30.

- (7) En yderligere styrkelse af agenturets rolle er i overensstemmelse med Unionens mål om at udvikle en politik med henblik på en gradvis indførelse af begrebet integreret grænseforvaltning. Agenturet bør, inden for rammerne af sit mandat, støtte medlemsstaterne i gennemførelsen af dette begreb som defineret i Rådets konklusioner om integreret grænseforvaltning af 4.-5. december 2006.
- (8) Det flerårige program for et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed i borgernes tjeneste (Stockholmprogrammet), som Det Europæiske Råd vedtog den 10.-11. december 2009, opfordrer til en præcisering og styrkelse af agenturets rolle med hensyn til forvaltningen af de ydre grænser.
- (9) Agenturets opgaver bør derfor revideres med henblik på særligt at styrke dets operative kapacitet, og det bør samtidig sikres, at alle de foranstaltninger, der træffes, står i et rimeligt forhold til målsætningerne, er effektive og fuldt ud overholder grundlæggende rettigheder og de rettigheder, der tilkommer flygtninge og asylansøgere, herunder særlig princippet om *non-refoulement*.
- (10) De nuværende muligheder for at yde effektiv bistand til medlemsstaterne med hensyn til de operationelle aspekter af forvaltningen af de ydre grænser bør styrkes for så vidt angår de tekniske ressourcer, der er til rådighed. Agenturet bør være i stand til med tilstrækkelig nøjagtighed at planlægge koordineringen af fælles operationer eller pilotprojekter.
- (11) Minimumsniveauer for nødvendigt teknisk udstyr, som stilles til rådighed af agenturet, og/eller som medlemsstaterne er forpligtede til at stille til rådighed på grundlag af årlige bilaterale forhandlinger og aftaler, vil i høj grad bidrage til en bedre planlægning og gennemførelse af de påtænkte operationer, som agenturet koordinerer.
- (12) Agenturet bør udarbejde fortegnelser over teknisk udstyr, som enten medlemsstaterne eller agenturet ejer og udstyr, der ejes af medlemsstaterne og agenturet i fællesskab, ved at oprette og ajourføre centrale journaler i en pulje af teknisk udstyr. Denne pulje bør indeholde det minimum af kategorier af teknisk udstyr, der er nødvendigt, for at agenturet kan udføre sine opgaver.
- (13) For at sikre, at operationerne bliver effektive, bør agenturet oprette hold af grænsevagter. Medlemsstaterne bør bidrage til disse hold med et passende antal uddannede grænsevagter og stille dem til rådighed for indsættelse, medmindre de står i en usædvanlig situation, der væsentligt berører udførelsen af nationale opgaver.
- (14) Agenturet bør kunne bidrage til holdene med de grænsevagter, som medlemsstaterne udstationerer i agenturet på halvpermanent basis, og de samme retlige regler bør gælde for grænsevagterne i forbindelse med udøvelsen af deres opgaver og beføjelser som for de gæstemedarbejdere, medlemsstaterne har bidraget direkte med til holdene. Agenturet bør tilpasse sine interne regler om udstationerede nationale eksperter, så det bliver muligt for værtsmedlemsstaten at give instrukser direkte til grænsevagterne under de fælles operationer og pilotprojekterne.
- (15) En veldefineret operativ plan, hvori der indgår evaluering og en forpligtelse til at aflægge rapport om hændelser, og som er aftalt mellem agenturet og værtsmedlemsstaten i samråd med de deltagende medlemsstater inden påbegyndelsen af de fælles operationer eller pilotprojekterne, vil generelt bidrage til at opfylde formålene med denne forordning ved at indføre en mere harmoniseret fremgangsmåde med hensyn til koordineringen af de fælles operationer og pilotprojekter.
- (16) Agenturet bør anvende rapporteringsordningen for hændelser til fremsendelse til de relevante nationale offentlige myndigheder og dets bestyrelse (»bestyrelsen«) af alle oplysninger vedrørende troværdige påstande om overtrædelser af særligt forordning (EF) nr. 2007/2004 og Schengengrænsekodeksen, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006⁽¹⁾, herunder af grundlæggende rettigheder, der har fundet sted under fælles operationer, pilotprojekter eller hurtige indsatser.
- (17) Risikoanalyser har vist sig at være et centralt element i gennemførelsen af operationer ved de ydre grænser. Kvaliteten heraf bør forbedres ved at udvide dem med en metode til at vurdere medlemsstaternes kapacitet til at imødegå forestående udfordringer, herunder aktuelle og fremtidige trusler og pres ved de ydre grænser. Disse vurderinger bør imidlertid ikke berøre Schengenevalueringmekanismen.
- (18) Agenturet bør tilbyde uddannelse, herunder i grundlæggende rettigheder, adgang til international beskyttelse og adgang til asylprocedurer, på europæisk niveau for instruktører, der uddanner medlemsstaternes nationale grænsevagter, og videreuddannelse og seminarer vedrørende kontrol og overvågning af de ydre grænser og udsendelse af tredjelandssstatsborgere med ulovligt ophold i medlemsstaterne for de ansatte i de kompetente nationale tjenester. Agenturet kan tilrettelægge uddannelsesaktiviteter, herunder et udvekslingsprogram, i medlemsstaterne i samarbejde med disse. Medlemsstaterne bør integrere resultaterne af agenturets arbejde hermed i de nationale programmer for uddannelse af deres grænsevagter.
- (19) Agenturet bør følge og bidrage til udviklingen inden for videnskabelig forskning, der er relevant for dets arbejdsområde, og formidle sådanne oplysninger til Kommissionen og medlemsstaterne.

⁽¹⁾ EUT L 105 af 13.4.2006, s. 1.

- (20) I de fleste medlemsstater falder de operative aspekter af tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere, der opholder sig ulovligt i medlemsstaterne, ind under den kompetence, der er tillagt de myndigheder, der er ansvarlige for kontrol ved de ydre grænser. Da der er en klar merværdi ved at udføre disse opgaver på EU-niveau, bør agenturet derfor under fuld overholdelse af Unionens politik for tilbagesendelse sikre koordinering eller tilrettelæggelse af medlemsstaternes fælles tilbagesendelsesaktioner, identificere bedste praksis for erhvervelse af rejsedokumenter og opstille en adfærdskodeks, som skal følges ved udsendelse af tredjelandstatsborgere, der opholder sig ulovligt på medlemsstaternes område. Der bør ikke stilles finansielle midler fra Unionen til rådighed for aktiviteter eller operationer, der ikke udføres i overensstemmelse med Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder («chartret om grundlæggende rettigheder»).
- (21) Agenturet kan for at opfylde sin mission og i det omfang, udførelsen af dets opgaver kræver det, samarbejde med Europol, Det Europæiske Asylstøttekontor, Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder og andre EU-agenturer og -organer, de kompetente myndigheder i tredjelande og internationale organisationer, der har kompetence med hensyn til spørgsmål, der er omfattet af forordning (EF) nr. 2007/2004, inden for rammerne af samarbejdsaftaler, der er indgået i henhold til de relevante bestemmelser i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde («TEUF»). Agenturet bør fremme det operative samarbejde mellem medlemsstaterne og tredjelande inden for rammerne af Den Europæiske Unions udenrigspolitik.
- (22) Det bliver mere og mere vigtigt at samarbejde med tredjelande om spørgsmål, der henhører under forordning (EF) nr. 2007/2004. For at etablere en solid model for samarbejdet med de relevante tredjelande bør agenturet have mulighed for at iværksætte og finansiere projekter angående teknisk bistand og at indsætte forbindelsesofficerer i tredjelande i samarbejde med de kompetente myndigheder i disse lande. Agenturet bør kunne indbyde observatører fra tredjelande til at deltage i dets aktiviteter, når der er givet den nødvendige uddannelse. Det er også relevant at indføre et samarbejde med tredjelande med henblik på at fremme EU-standarderne for forvaltning af grænserne, herunder respekten for grundlæggende rettigheder og den menneskelige værdighed.
- (23) For at sikre åbne og gennemsigtige ansættelsesvilkår og ligebehandling af personalet bør vedtægten for tjenestemænd ved Den Europæiske Union og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union, jf. Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68⁽¹⁾, finde anvendelse på agenturets personale og den administrerende direktør, herunder reglerne om tavshedspligt eller andre tilsvarende fortrolighedskrav.
- (24) Endvidere bør agenturets bestyrelse vedtage særlige bestemmelser, så nationale eksperter fra medlemsstaterne kan udstationeres til agenturet. Sådanne bestemmelser bør bl.a. præcisere, at udstationerede nationale grænsevagter, der skal udstationeres under fælles operationer, pilotprojekter eller hurtige indsatser, bør betragtes som gæstemedarbejdere med tilsvarende opgaver og beføjelser.
- (25) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger⁽²⁾ finder anvendelse på agenturets behandling af personoplysninger. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse bør derfor føre tilsyn med behandlingen af personoplysninger i agenturet og have beføjelser til i agenturet at få adgang til alle de oplysninger, som er nødvendige for den tilsynsførendes undersøgelser.
- (26) I det omfang medlemsstaterne behandler personoplysninger, finder Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger⁽³⁾ fuldt ud anvendelse.
- (27) Agenturet bør, når det varetager den operationelle forvaltning af it-systemer, følge europæiske og internationale standarder, bl.a. om databeskyttelse, under hensyntagen til de højeste faglige krav.
- (28) Forordning (EF) nr. 2007/2004 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (29) I denne forordning overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, der navnlig anerkendes i TEUF og chartret om grundlæggende rettigheder, særligt retten til menneskelig værdighed, forbuddet mod tortur og umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, retten til frihed og sikkerhed, retten til beskyttelse af personoplysninger, asylretten, princippet om *non-refoulement*, princippet om ikke-forskelsbehandling, barnets rettigheder og adgang til effektive retsmidler. Denne forordning bør anvendes af medlemsstaterne i overensstemmelse med disse rettigheder og principper. Enhver magtanvendelse bør være i overensstemmelse med værtsmedlemsstatens nationale lovgivning, herunder med principperne om nødvendighed og proportionalitet.

⁽¹⁾ EFT L 56 af 4.3.1968, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

- (30) Gennemførelsen af denne forordning bør ikke berøre medlemsstaternes rettigheder eller forpligtelser i henhold til De Forenede Nationers havretskonvention, den internationale konvention om sikkerhed for menneskeliv på søen, den internationale konvention om maritim eftersøgning og redning eller Genèvekonventionen om flygtninges retsstilling.
- (31) Målet for denne forordning, nemlig at bidrage til oprettelsen af en integreret forvaltning af det operative samarbejde ved medlemsstaternes ydre grænser, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union (»TEU«). I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (32) For så vidt angår Island og Norge udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne⁽¹⁾, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, i Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til nævnte aftale⁽²⁾. Delegationer fra Republikken Island og Kongeriget Norge bør derfor deltage i arbejdet i bestyrelsen som medlemmer, men med begrænset stemmeret.
- (33) For så vidt angår Schweiz udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne⁽³⁾, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, B og G, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF⁽⁴⁾. Delegationen fra Det Schweiziske Forbund bør derfor deltage i arbejdet i bestyrelsen som medlem, men med begrænset stemmeret.
- (34) For så vidt angår Liechtenstein udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne⁽⁵⁾, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, B og G, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EU⁽⁶⁾. Delegationen fra Fyrstendømmet Liechtenstein bør derfor deltage i arbejdet i bestyrelsen som medlem, men med begrænset stemmeret.
- (35) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol (nr. 22) om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Inden seks måneder efter, at Rådet har truffet foranstaltning om denne forordning til udbygning af Schengenreglerne, træffer Danmark afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne forordning i sin nationale lovgivning, jf. artikel 4 i protokollen.
- (36) Denne forordning udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Det Forenede Kongerige ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne⁽⁷⁾; Det Forenede Kongerige deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.
- (37) Denne forordning udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne⁽⁸⁾; Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.
- (38) Agenturet bør fremme tilrettelæggelsen af operative aktioner, hvor medlemsstaterne kan udnytte den ekspertise og de faciliteter, som Irland og Det Forenede Kongerige måtte være parate til at tilbyde, efter nærmere bestemmelser, der skal fastsættes af bestyrelsen i hvert enkelt tilfælde. Repræsentanter for Irland og Det Forenede Kongerige bør med henblik herpå indbydes til alle bestyrelsesmøderne, så de i fuldt omfang kan deltage i drøftelserne vedrørende forberedelsen af sådanne operative aktioner.

⁽¹⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

⁽²⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31.

⁽³⁾ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

⁽⁴⁾ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 160 af 18.6.2011, s. 21.

⁽⁶⁾ EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19.

⁽⁷⁾ EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43.

⁽⁸⁾ EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20.

(39) Kongeriget Spanien og Det Forenede Kongerige er uenige om, hvor Gibraltars grænser skal drages.

(40) Suspensionen af anvendelsen af denne forordning på Gibraltars grænser indebærer ikke, at de pågældende stater har ændret deres respektive holdning —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Ændringer

I forordning (EF) nr. 2007/2004 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 1 affattes stk. 2 og 3 således:

»2. Agenturet skal, som et EU-organ, jf. definitionen i artikel 15, og i overensstemmelse med denne forordnings artikel 19 samt under hensyntagen til, at ansvaret for kontrol og overvågning af de ydre grænser ligger hos medlemsstaterne, fremme og effektivisere anvendelsen af nuværende og fremtidige EU-foranstaltninger vedrørende forvaltning af de ydre grænser, navnlig Schengengrænsekodexen, der er indført ved forordning (EF) nr. 562/2006 (*). Agenturet skal gøre dette ved at samordne medlemsstaternes gennemførelse af sådanne foranstaltninger og herved bidrage til at sikre et effektivt, højt og ensartet niveau for personkontrol og overvågning af medlemsstaternes ydre grænser.

Agenturet skal udføre sine opgaver under fuld overholdelse af den relevante EU-ret, herunder Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (»chartret om grundlæggende rettigheder«), de relevante dele af folkeretten, herunder konventionen om flygtninges retsstilling udfærdiget i Genève den 28. juli 1951 (»Genèvekonventionen«), forpligtelserne vedrørende adgang til international beskyttelse, navnlig princippet om *non-refoulement*, og grundlæggende rettigheder samt under hensyntagen til rapporterne fra det rådgivende forum, der er omhandlet i denne forordnings artikel 26a.

3. Agenturet skal endvidere yde Kommissionen og medlemsstaterne den nødvendige tekniske støtte og ekspertise hvad angår forvaltning af de ydre grænser og fremme solidariteten mellem medlemsstaterne, navnlig dem der er udsat for et særligt og uforholdsmæssigt stort pres.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 af 15. marts 2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengen-grænsekodeks) (EUT L 105 af 13.4.2006, s. 1).«

2) I artikel 1a foretages følgende ændringer:

a) Følgende nr. indsættes:

»1a) »europæiske grænsevagthold«: med henblik på artikel 3, artikel 3b, artikel 3c, artikel 8 og artikel 17: hold, der skal indsættes under fælles operationer og pilotprojekter; med henblik på artikel 8a-8g: hold, der skal indsættes til hurtige grænseindsatser (»hurtige indsatser«) i henhold til forordning (EF) nr. 863/2007 (*); med henblik på artikel 2, stk. 1, litra ea) og g), samt artikel 5: hold, der skal indsættes under fælles operationer, pilotprojekter og hurtige indsatser

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 863/2007 af 11. juli 2007 om indførelse af en ordning for oprettelse af hurtige grænseindsatshold (EUT L 199 af 31.7.2007, s. 30).«

b) Nr. 2 affattes således:

»2) »værtsmedlemsstat«: en medlemsstat, hvori en fælles operation, et pilotprojekt eller en hurtig indsats, finder sted, eller hvorfra den eller det er indledt.

c) Nr. 4 og 5 affattes således:

»4) »medlemmer af holdene«: grænsevagter fra andre medlemsstater end værtsmedlemsstaten, som gør tjeneste i de europæiske grænsevagthold

5) »anmodende medlemsstat«: en medlemsstat, hvis kompetente myndigheder anmoder agenturet om at indsatte hurtige grænseindsatshold på dens område.

3) I artikel 2 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 ændres således:

i) Litra c) og d) affattes således:

»c) foretage risikoanalyser, herunder vurderinger af medlemsstaternes kapacitet med hensyn til at imødegå trusler og pres ved de ydre grænser

- d) deltage i udviklingen af forskning, der er relevant for kontrol og overvågning af ydre grænser».

ii) Følgende litra indsættes:

- »da) bistå medlemsstaterne i situationer, der kræver øget teknisk og operativ bistand ved deres ydre grænser, under hensyntagen til at nogle situationer kan indebære humanitære nødsituationer og redning til søs«.

iii) Litra e) affattes således:

- »e) bistå medlemsstaterne i situationer, der kræver øget teknisk og operativ bistand ved de ydre grænser, navnlig de medlemsstater der er udsat for et særligt og uforholdsmæssigt stort pres«.

iv) Følgende litra indsættes:

- »ea) oprette europæiske grænsevagthold, der skal indsættes under fælles operationer, pilotprojekter og hurtige indsatser«.

v) Litra f) og g) affattes således:

- »f) yde medlemsstaterne den nødvendige støtte, herunder, når agenturet anmodes herom, til koordinering eller tilrettelæggelse af fælles tilbagesendelsesaktioner

- g) indsætte grænsevagter fra de europæiske grænsevagthold til medlemsstater under fælles operationer, pilotprojekter eller hurtige indsatser i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 863/2007«.

vi) Følgende litraer tilføjes:

- »h) i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 45/2001 udvikle og drive informations-systemer, der gør det muligt at foretage hurtig og pålidelig udveksling af oplysninger om risici, der er ved at opstå ved medlemsstaternes ydre grænser, herunder det informations- og koordineringsnet, der er oprettet ved beslutning 2005/267/EF (*)

- i) yde den nødvendige bistand til udvikling og drift af et europæisk grænseovervågningssystem og efter omstændighederne til udvikling af et fælles miljø til deling af informationer, herunder interoperabilitet mellem systemerne.

(*) Rådets beslutning 2005/267/EF af 16. marts 2005 om oprettelse af et sikkert, webbaseret informations- og koordineringsnet for medlemsstaternes indvandringsmyndigheder (EUT L 83 af 1.4.2005, s. 48).«

b) Følgende stykke indsættes:

»1a. I overensstemmelse med EU-retten og folkeretten må ingen sættes i land eller overdrages på anden vis til myndighederne i et land, der overtræder princippet om *non-refoulement*, eller hvorfra den pågældende risikerer at blive udvist eller tilbagesendt til et andet land, der overtræder dette princip. De særlige behov, som børn, ofre for menneskehandel, personer med behov for lægehjælp, personer med behov for international beskyttelse og andre udsatte personer har, imødekommes i overensstemmelse med EU-retten og folkeretten.«

c) Stk. 2, sidste afsnit, affattes således:

»Medlemsstaterne aflægger rapport til agenturet om de operative spørgsmål ved de ydre grænser, der ligger uden for agenturets rammer. Agenturets administrerende direktør (»den administrerende direktør«) underretter regelmæssigt og mindst én gang om året agenturets bestyrelse (»bestyrelsen«) om disse spørgsmål.«

4) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 2a

Adfærdskodeks

Agenturet udarbejder og videreudvikler en adfærdskodeks, der gælder for alle operationer, der koordineres af agenturet. Adfærdskodeksen fastsætter procedurer, hvis formål er at garantere retsstatsprincipperne og respekten for grundlæggende rettigheder, med særlig vægt på uledsagede mindreårige og udsatte personer samt personer, der søger international beskyttelse, og som gælder for alle personer, der deltager i agenturets aktiviteter.

Agenturet udarbejder adfærdskodeksen i samarbejde med det rådgivende forum, der er omhandlet i artikel 26a.«

5) Artikel 3 affattes således:

»Artikel 3

Fælles operationer og pilotprojekter ved de ydre grænser

1. Agenturet evaluerer, godkender og samordner forslag til fælles operationer og pilotprojekter, der fremsættes af medlemsstaterne, herunder medlemsstaternes anmodninger i forbindelse med forhold, der kræver øget teknisk og operativ bistand, navnlig i tilfælde af et særligt og uforholdsmæssigt stort pres.

Agenturet kan selv tage initiativ til og gennemføre fælles operationer og pilotprojekter i samarbejde med de berørte medlemsstater og efter aftale med værtsmedlemsstaterne.

Det kan ligeledes træffe afgørelse om at stille sit tekniske udstyr til rådighed for de medlemsstater, der deltager i de fælles operationer og pilotprojekterne.

Forud for fælles operationer og pilotprojekter bør der foretages en grundig risikoanalyse.

1a. Agenturet kan, efter at have underrettet den pågældende medlemsstat, bringe fælles operationer og pilotprojekter til ophør, hvis betingelserne for at gennemføre disse fælles operationer eller pilotprojekter ikke længere er opfyldt.

De medlemsstater, der deltager i en fælles operation eller et pilotprojekt, kan anmode agenturet om at bringe nævnte fælles operation eller pilotprojekt til ophør.

Oprindelsesmedlemsstaten sørger for passende disciplinære eller andre foranstaltninger i overensstemmelse med sin nationale lovgivning i tilfælde af krænkelse af grundlæggende rettigheder eller forpligtelser vedrørende international beskyttelse under udførelsen af en fælles operation eller et pilotprojekt.

Den administrerende direktør skal helt eller delvis suspendere fælles operationer og pilotprojekter eller helt eller delvis bringe dem til ophør, hvis vedkommende finder, at sådanne krænkelse er alvorlige eller kan forventes at være ved.

1b. Agenturet opretter i overensstemmelse med artikel 3b en pulje af grænsevagter under betegnelsen »europæiske grænsevagthold« til eventuel indsættelse under fælles operationer og pilotprojekter som omhandlet i artikel 1. Agenturet træffer afgørelse om indsættelse af menneskelige ressourcer og teknisk udstyr i overensstemmelse med artikel 3a og 7.

2. Agenturet kan ved den praktiske gennemførelse af fælles operationer og pilotprojekter virke gennem dets specialafdelinger, jf. artikel 16.

3. Agenturet evaluerer resultaterne af de fælles operationer og pilotprojekter og fremsender de detaljerede evalueringsrapporter sammen med bemærkningerne fra den ansvarlige for grundlæggende rettigheder, jf. artikel 26a, til bestyrelsen senest 60 dage efter disse fælles operationers og pilotprojekters afslutning. Agenturet foretager en omfattende sammenlignende analyse af disse resultater for at fremme kvaliteten, sammenhængen og effektiviteten af fremtidige fælles operationer og pilotprojekter og vedlægger analysen agenturets årsberetning, jf. artikel 20, stk. 2, litra b).

4. Agenturet skal finansiere eller medfinansiere de fælles operationer og pilotprojekter, der er omhandlet i stk. 1, med tilskud fra dets budget i overensstemmelse med de finansielle bestemmelser, der gælder for agenturet.

5. Stk. 1a og 4 finder også anvendelse på hurtige indsatser.»

6) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 3a

Organisatoriske aspekter af fælles operationer og pilotprojekter

1. Den administrerende direktør udarbejder en operativ plan for fælles operationer og pilotprojekter, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1. Den administrerende direktør og værtsmedlemsstaten indgår i samråd med de medlemsstater, der deltager i en fælles operation eller et pilotprojekt, aftale om den operative plan med detaljeret angivelse af de organisatoriske aspekter i god tid inden den påtænkte påbegyndelse af den fælles operation eller pilotprojektet.

Den operative plan skal dække alle aspekter, der anses for nødvendige for at gennemføre den fælles operation eller pilotprojektet, herunder følgende:

- a) en beskrivelse af situationen inkl. fremgangsmåde for og formålene med indsættelsen, herunder det operative mål
- b) den forventede varighed af den fælles operation eller pilotprojektet
- c) det geografiske område, hvor den fælles operation eller pilotprojektet skal finde sted

- d) en beskrivelse af opgaver og særlige instrukser for gæstemedarbejderne, herunder om tilladte søgninger i databaser og tilladte tjenestevåben samt tilladt ammunition og udstyr i værtsmedlemsstaten
- e) sammensætningen af gæstemedarbejdernes hold samt indsættelse af andre relevante medarbejdere
- f) bestemmelser om kommando og kontrol, herunder angivelse af navn og rang for de af værtsmedlemsstatens grænsevagter, der har ansvaret for samarbejdet med gæstemedarbejderne og agenturet, navnlig for de grænsevagter, som har kommandoen i indsættelsesperioden, og gæstemedarbejdernes plads i kommandoledene
- g) det tekniske udstyr, der skal indsættes under den fælles operation eller pilotprojektet, herunder særlige krav, såsom betingelser for brug, mandskab, der er anmodet om, transport og anden logistik samt finansielle bestemmelser
- h) detaljerede bestemmelser om agenturets øjeblikkelige rapportering af hændelser til bestyrelsen og til de relevante nationale offentlige myndigheder
- i) en rapporterings- og evalueringsordning med benchmarks for evalueringsrapporten og en frist for indgivelse af den endelige evalueringsrapport i henhold til artikel 3, stk. 3
- j) med hensyn til operationer til havs, særlige oplysninger angående relevant jurisdiktionskompetence og lovgivning for det geografiske område, hvor den fælles operation eller pilotprojektet finder sted, herunder henvisninger til folkerettens og EU-rettens regler om opbringning, redning til søs og ilandsætning
- k) retningslinjer for samarbejde med tredjelande, andre EU-agenturer og -organer eller internationale organisationer.

2. Alle ændringer og tilpasninger af den operative plan skal godkendes af den administrerende direktør og værtsmedlemsstaten. Agenturet sender straks en kopi af den ændrede eller tilpassede operative plan til de deltagende medlemsstater.

3. Agenturet sikrer som led i dets koordinerende opgaver den operationelle gennemførelse af alle de organisatoriske aspekter, herunder tilstedeværelsen af et medlem af agenturets personale under de fælles operationer og pilotprojekter, der er omhandlet i denne artikel.

Artikel 3b

Sammensætning og indsættelse af europæiske grænsevagthold

1. På forslag fra den administrerende direktør træffer bestyrelsen med et absolut flertal af de stemmeberettigede medlemmer afgørelse om det samlede antal grænsevagter, der skal stilles til rådighed for de europæiske grænsevagthold, og om disses profiler. Den samme procedure finder anvendelse med hensyn til senere ændringer af det samlede antal og profilerne. Medlemsstaterne bidrager til de europæiske grænsevagthold ved at udnævne grænsevagter, der svarer til de ønskede profiler, fra en national pulje oprettet på grundlag af de forskellige profiler, der er opstillet.

2. Medlemsstaternes bidrag, for så vidt angår deres grænsevagter til specifikke fælles operationer og pilotprojekter i det følgende år, planlægges på grundlag af årlige bilaterale forhandlinger og aftaler mellem agenturet og medlemsstaterne. I overensstemmelse med disse aftaler stiller medlemsstaterne grænsevagter til rådighed med henblik på indsættelse efter anmodning fra agenturet, medmindre de står i en usædvanlig situation, der væsentligt berører udførelsen af nationale opgaver. En sådan anmodning indgives mindst 45 dage før den planlagte indsættelse. Dette berører ikke oprindelsesmedlemsstatens selvstændige udvælgelse af personale og valg af varigheden af personalets indsættelse.

3. Agenturet bidrager også til de europæiske grænsevagthold med kompetente grænsevagter, der udstationeres af medlemsstaterne som nationale eksperter i henhold til artikel 17, stk. 5. Medlemsstaternes bidrag, for så vidt angår udstationering af deres grænsevagter ved agenturet i det følgende år, planlægges på grundlag af årlige bilaterale forhandlinger og aftaler mellem agenturet og medlemsstaterne.

I overensstemmelse med disse aftaler stiller medlemsstaterne grænsevagterne til rådighed med henblik på udstationering, medmindre dette i alvorlig grad vil berøre udførelsen af nationale opgaver. I sådanne situationer kan medlemsstaterne hjemkalde deres udstationerede grænsevagter.

Den maksimale varighed af sådanne udstationeringer må ikke overstige seks måneder ud af en tolv måneders periode. De udstationerede grænsevagter skal i henhold til denne forordning anses for at være gæstemedarbejdere og pålægges de opgaver og tillægges de beføjelser, der er fastsat i artikel 10. Den medlemsstat, som har udstationeret de pågældende grænsevagter, anses for at være »oprindelsesmedlemsstat« som defineret i artikel 1a, nr. 3), i forbindelse med anvendelsen af artikel 3c, 10 og 10b. Andet personale, der er midlertidigt ansat af agenturet, og som ikke er kvalificeret til at udøve funktioner i forbindelse med grænsekontrol, indsættes kun til koordineringsopgaver under fælles operationer og pilotprojekter.

4. Under udførelsen af deres opgaver og under udøvelsen af deres beføjelser skal medlemmerne af de europæiske grænsevagthold fuldt ud overholde grundlæggende rettigheder, herunder adgangen til asylprocedurer, og respektere den menneskelige værdighed. De foranstaltninger, der træffes under udførelsen af deres opgaver og under udøvelsen af deres beføjelser, skal stå i et rimeligt forhold til målene med disse foranstaltninger. Under udførelsen af deres opgaver og udøvelsen af deres beføjelser må de ikke foretage nogen forskelsbehandling af personer på grundlag af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering.

5. Agenturet udpeger i medfør af artikel 8g en koordinationsansvarlig for hver fælles operation eller hvert pilotprojekt, hvor medlemmerne af de europæiske grænsevagthold skal indsættes.

Den koordinationsansvarlige har til opgave at fremme samarbejdet og koordinationen mellem værtsmedlemsstater og deltagende medlemsstater.

6. Agenturet dækker de omkostninger, medlemsstaterne har afholdt i forbindelse med, at de i henhold til denne artikels stk. 1 har stillet deres grænsevagter til rådighed for de europæiske grænsevagthold, jf. artikel 8h.

7. Agenturet underretter hvert år Europa-Parlamentet om det antal grænsevagter, som hver enkelt medlemsstat har afsat til de europæiske grænsevagthold i henhold til denne artikel.

Artikel 3c

Instruktion af de europæiske grænsevagthold

1. Under indsættelsen af de europæiske grænsevagthold udsteder værtsmedlemsstaten instrukser til holdene i overensstemmelse med den operative plan, jf. artikel 3a, stk. 1.

2. Agenturet kan gennem sin koordinationsansvarlige, jf. artikel 3b, stk. 5, meddele sine synspunkter om de i stk. 1 omhandlede instrukser til værtsmedlemsstaten. I så fald tager værtsmedlemsstaten hensyn til disse synspunkter.

3. Værtsmedlemsstaten giver i overensstemmelse med artikel 8g al nødvendig bistand til den koordinationsansvarlige, herunder fuld adgang til de europæiske grænsevagthold når som helst under hele indsættelsen.

4. Medlemmerne af de europæiske grænsevagthold kan under udførelsen af deres opgaver og udøvelsen af deres beføjelser fortsat pålægges disciplinæranstaltninger af oprindelsesmedlemsstaten.

7) Artikel 4 affattes således:

»Artikel 4

Risikoanalyse

Agenturet udvikler og anvender en fælles integreret model for risikoanalyse.

Det udarbejder både generelle og specifikke risikoanalyser, der fremlægges for Rådet og Kommissionen.

Med henblik på risikoanalyse kan agenturet efter forudgående konsultation med de berørte medlemsstater foretage en vurdering af deres kapacitet til at imødegå forestående udfordringer, herunder aktuelle og fremtidige trusler og pres ved medlemsstaternes ydre grænser, navnlig for de medlemsstater, der er udsat for et særligt og uforholdsmæssigt stort pres. Med henblik herpå kan agenturet foretage en vurdering af medlemsstaternes udstyr og ressourcer med hensyn til grænsekontrol. Vurderingen skal være baseret på oplysninger fra de berørte medlemsstater og på rapporter fra og resultater af fælles operationer, pilotprojekter, hurtige indsatser og andre aktiviteter, som agenturet udfører. Disse vurderinger berører ikke Schengenevalueringmekanismen.

Resultaterne af disse vurderinger forelægges bestyrelsen.

Med henblik på denne artikel videregiver medlemsstaterne alle de nødvendige oplysninger om situationen og om eventuelle trusler ved de ydre grænser til agenturet.

Agenturet indarbejder resultaterne af den fælles integrerede model for risikoanalyse i uddannelsen af de fælles grundlæggende uddannelsesprogrammer for grænsevagter, jf. artikel 5.«

8) Artikel 5 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

»Agenturet giver de grænsevagter, som er medlemmer af de europæiske grænsevagthold, den videreuddannelse, som er relevant for deres opgaver og beføjelser, og afholder regelmæssige øvelser med de pågældende grænsevagter i overensstemmelse med den plan for videreuddannelse og øvelser, som er fastlagt i agenturets årlige arbejdsprogram.

Agenturet tager endvidere de fornødne initiativer til at sikre, at alle grænsevagter og andet af medlemsstaternes personale, der deltager i de europæiske grænsevagthold, samt agenturets eget personale, inden de deltager i operative aktiviteter organiseret af agenturet, har modtaget uddannelse i relevant EU-ret og folkeret, herunder grundlæggende rettigheder og adgang til international beskyttelse og retningslinjer med henblik på at identificere personer, der søger beskyttelse, og at lede dem til passende faciliteter.

Agenturet udarbejder og videreudvikler fælles grundlæggende uddannelsesprogrammer for grænsevagter og tilbyder uddannelse på europæisk niveau for instruktører, der uddanner medlemsstaternes nationale grænsevagter, herunder med hensyn til grundlæggende rettigheder, adgang til international beskyttelse og relevante søretlige bestemmelser.

Agenturet udarbejder de fælles grundlæggende uddannelsesprogrammer efter høring af det i artikel 26a omhandlede rådgivende forum.

Medlemsstaterne indarbejder de fælles grundlæggende uddannelsesprogrammer i uddannelsen af deres nationale grænsevagter.»

b) Efter sidste stk. indsættes følgende stykke:

»Agenturet opretter et udvekslingsprogram, således at de grænsevagter, der deltager i de europæiske grænsevagthold, kan tilegne sig viden eller særlig knowhow fra erfaringer og god praksis i udlandet ved at arbejde sammen med grænsevagter i en anden medlemsstat end deres egen.«

9) Artikel 6 og 7 affattes således:

»Artikel 6

Opfølgning og bidrag til forskningen

Agenturet følger og yder bidrag på proaktiv vis til udviklingen inden for forskning, der er relevant for kontrol og overvågning af de ydre grænser, og formidler disse oplysninger til Kommissionen og medlemsstaterne.

Artikel 7

Teknisk udstyr

1. Agenturet kan selv eller i fællesskab med en medlemsstat erhverve eller lease teknisk udstyr til kontrol ved de ydre grænser med henblik på indsættelse under

fælles operationer, pilotprojekter, hurtige indsatser, fælles tilbagesendelsesaktioner eller projekter vedrørende teknisk bistand inden for rammerne af de finansielle bestemmelser, der gælder for agenturet. Inden erhvervelse eller leasing af udstyr, der medfører væsentlige udgifter for agenturet, foretages der en grundig behovs- og cost-benefit-analyse. Sådanne udgifter skal indgå i agenturets budget som godkendt af bestyrelsen i henhold til artikel 29, stk. 9. Erhverver eller leaser agenturet betydeligt teknisk udstyr, såsom fartøjer til patruljering af det åbne hav eller kysten, finder følgende betingelser anvendelse:

a) ved egen erhvervelse og erhvervelse i fællesskab indgår agenturet formelt en aftale med en medlemsstat om, at den sørger for indregistrering af udstyret i overensstemmelse med den gældende lovgivning i den pågældende medlemsstat

b) ved leasing skal udstyret indregistreres i en medlemsstat.

Indregistreringsmedlemsstaten og agenturet aftaler på grundlag af en standardaftale udarbejdet af agenturet de nærmere bestemmelser til fastlæggelse af perioder, hvor agenturet har fuld rådighed over de aktiver, der ejes i fællesskab, samt vilkårene for anvendelsen af udstyret.

Indregistreringsmedlemsstaten eller leverandøren af teknisk udstyr tilvejebringer de nødvendige eksperter og teknisk mandskab til at betjene det tekniske udstyr på en juridisk holdbar og sikker måde.

2. Agenturet udarbejder og ajourfører en central fortegnelse over udstyret i en pulje af teknisk udstyr bestående af udstyr tilhørende medlemsstaterne eller agenturet samt udstyr, der ejes af medlemsstaterne og agenturet i fællesskab, til brug for kontrol af de ydre grænser. Puljen af teknisk udstyr skal indeholde et minimumsantal af hver type teknisk udstyr, jf. stk. 5. Udstyret i puljen af teknisk udstyr skal indsættes under de aktiviteter, der er omhandlet i artikel 3, 8a og 9.

3. Medlemsstaterne bidrager til den pulje af teknisk udstyr, der er omhandlet i stk. 2. Medlemsstaternes bidrag til puljen og indsættelse af teknisk udstyr til specifikke operationer planlægges på grundlag af årlige bilaterale forhandlinger og aftaler mellem agenturet og medlemsstaterne. I overensstemmelse med disse aftaler og for så vidt som det indgår i minimumsantallet for teknisk udstyr for det pågældende år, stiller medlemsstaterne deres tekniske udstyr til rådighed med henblik på indsættelse efter anmodning fra agenturet, medmindre de står over for en usædvanlig situation, der væsentligt berører udførelsen af nationale opgaver. En sådan anmodning indgives mindst 45 dage før den planlagte indsættelse. Bidragene til puljen af teknisk udstyr revideres en gang om året.

4. Agenturet forvalter fortegnelsen over puljen af teknisk udstyr som følger:

- a) klassificering efter type udstyr og type operation
- b) klassificering efter ejer (medlemsstat, agenturet, andre)
- c) samlet antal for det nødvendige udstyr
- d) eventuelle krav til mandskabet
- e) andre oplysninger, såsom nærmere oplysninger angående indregistrering, krav til transport og vedligeholdelse, gældende nationale eksportordninger, tekniske instrukser eller andre oplysninger, der er relevante for at kunne betjene udstyret rigtigt.

5. Agenturet finansierer indsættelsen af det tekniske udstyr, der indgår i det minimumsantal af teknisk udstyr, som en medlemsstat skal bidrage med det pågældende år. Indsættelse af teknisk udstyr, der ikke indgår i minimumsantallet af teknisk udstyr, samfinansieres af agenturet med indtil 100 % af de berettigede udgifter under hensyntagen til den specifikke situation, som de medlemsstater, der indsætter sådant teknisk udstyr, står i.

Reglerne vedrørende teknisk udstyr, herunder det krævede samlede minimumsantal af hver type teknisk udstyr og betingelserne for indsættelse og refusion af udgifter, fastsættes i overensstemmelse med artikel 24 for hvert år af bestyrelsen på forslag fra den administrerende direktør. Af budgetmæssige grunde bør afgørelsen herom træffes af bestyrelsen senest den 31. marts hvert år.

Agenturet fremsætter forslag om minimumsantallet af teknisk udstyr under hensyn til sine behov, navnlig for at kunne udføre fælles operationer, pilotprojekter, hurtige indsatser og fælles tilbagesendelsesaktioner i overensstemmelse med dets arbejdsprogram for det pågældende år.

Viser minimumsantallet af teknisk udstyr sig at være utilstrækkeligt til at udføre den operative plan, der er vedtaget for fælles operationer, pilotprojekter, hurtige indsatser eller fælles tilbagesendelsesaktioner, revideres det af agenturet på grundlag af begrundede behov og af en aftale med medlemsstaterne.

6. Agenturet aflægger rapport om sammensætningen og indsættelsen af udstyr, der indgår i puljen af teknisk udstyr, til bestyrelsen en gang om måneden. Opfyldes minimumsantallet af teknisk udstyr, jf. stk. 5, ikke, underretter den administrerende direktør straks bestyrelsen herom. Bestyrelsen træffer afgørelse om prioriteringen af indsættelsen af det tekniske udstyr som hastesag og træffer de nødvendige foranstaltninger til at afhjælpe de påpegede mangler. Den underretter Kommissionen om de påpegede mangler

og om, hvilke foranstaltninger der er truffet. Kommissionen underretter efterfølgende Europa-Parlamentet og Rådet herom og meddeler dem sin egen vurdering.

7. Agenturet underretter hvert år Europa-Parlamentet om, antallet af teknisk udstyr, som hver enkelt medlemsstat har afsat til puljen af teknisk udstyr i henhold til denne artikel.«

10) I artikel 8 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Uden at det berører artikel 78, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (»TEUF«) kan en eller flere medlemsstater, der er udsat for et særligt og uforholdsmæssigt stort pres og står i en situation, der kræver øget teknisk og operativ bistand, anmode agenturet om bistand for at kunne opfylde deres forpligtelser vedrørende kontrol og overvågning af de ydre grænser. Agenturet skal i overensstemmelse med artikel 3 arrangere den nødvendige tekniske og operative bistand til den eller de anmodende medlemsstater.«

b) I stk. 2 tilføjes følgende litra:

»c) indsætte grænsevagter fra europæiske grænsevagthold.«

c) Stk. 3 affattes således:

»3. Agenturet kan erhverve teknisk udstyr til kontrol og overvågning af de ydre grænser til brug for dets eksperter og inden for rammerne af og under hurtige indsatser.«

11) Artikel 8a affattes således:

»Artikel 8a

Hurtige indsatser

Efter anmodning fra en medlemsstat, der står i en situation med et akut og ekstraordinært pres, specielt når der til steder ved de ydre grænser ankommer et stort antal tredjelandstatsborgere, som forsøger at indrejse ulovligt på medlemsstatens område, kan agenturet i en begrænset periode indsætte et eller flere europæiske grænsevagthold (»hold«) i den anmodende medlemsstat i en passende periode i overensstemmelse med artikel 4 i forordning (EF) nr. 863/2007.«

12) Artikel 8d, stk. 5, affattes således:

»5. Træffer den administrerende direktør afgørelse om at indsætte ét eller flere hold, udarbejder agenturet sammen med den anmodende medlemsstat straks og under alle omstændigheder senest fem arbejdsdage efter afgørelsens dato en operativ plan i overensstemmelse med artikel 8e.«

13) I artikel 8e, stk. 1, foretages følgende ændringer:

a) Litra e), f) og g) affattes således:

»e) sammensætningen af holdene samt indsættelse af andre relevante medarbejdere

f) bestemmelser om kommando og kontrol, herunder angivelse af navn og rang for de af værtsmedlemsstatens grænsevagter, der har ansvaret for samarbejdet med holdene, navnlig for de grænsevagter, som har kommandoen over holdene i indsættelsesperioden, og holdenes placering i kommandoleddene

g) det tekniske udstyr, der skal indsættes sammen med holdene, herunder særlige krav, såsom betingelser for brug, mandskab, der er anmodet om, transport og anden logistik samt finansielle bestemmelser«.

b) Følgende litraer tilføjes:

»h) detaljerede bestemmelser om agenturets øjeblikkelige rapportering af hændelser til bestyrelsen og til de relevante nationale offentlige myndigheder

i) en rapporterings- og evalueringsordning med benchmarks for evalueringsrapporten og en frist for indgivelse af den endelige evalueringsrapport i henhold til artikel 3, stk. 3

j) med hensyn til operationer til havs, specifikke oplysninger angående relevant jurisdiktionskompetence og lovgivning for det geografiske område, hvor den hurtige indsats finder sted, herunder henvisninger til folkerettens og EU-rettens regler om opbringning, redning til søs og ilandsætning

k) retningslinjer for samarbejde med tredjelande, andre EU-agenturer og -organer eller internationale organisationer.«

14) I artikel 8h, stk. 1, affattes indledningen således:

»1. Agenturet dækker fuldt ud følgende omkostninger afholdt af medlemsstaterne i forbindelse med, at de har stillet grænsevagter til rådighed til formålene i artikel 3, stk. 1b, og artikel 8a og 8c:«.

15) Artikel 9 affattes således:

»Artikel 9

Samarbejde om tilbagesendelse

1. Inden for rammerne af Unionens tilbagesendelsespolitik, navnlig Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold (*), og uden at behandle indholdet af afgørelser om tilbagesendelse, yder agenturet den nødvendige bistand og sikrer efter anmodning fra de deltagende medlemsstater koordineringen eller tilrettelæggelsen af medlemsstaternes fælles tilbagesendesaktioner, bl.a. ved at chartre fly med henblik på sådanne aktioner. Agenturet finansierer eller medfinansierer, de operationer og projekter, der er omhandlet i dette stykke, med støtte fra dets budget i overensstemmelse med de finansielle bestemmelser, der gælder for agenturet. Agenturet kan tillige bruge de EU-midler, der er afsat på tilbagesendelsesområdet. Agenturet sikrer, at det i støtteaftaler med medlemsstaterne gøres til en betingelse for finansiell støtte, at chartret om grundlæggende rettigheder fuldt ud overholdes.

1a. Agenturet udarbejder en adfærdskodeks for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold, idet denne skal finde anvendelse under alle fælles tilbagesendesaktioner, agenturet koordinerer, og indeholde en beskrivelse af fælles standardprocedurer, som bør forenkle tilrettelæggelsen af fælles tilbagesendesaktioner og sikre tilbagesendelse på en human måde og under fuld overholdelse af grundlæggende rettigheder, navnlig princippet om den menneskelige værdighed, forbuddet mod tortur og umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, retten til frihed og sikkerhed, retten til beskyttelse af personoplysninger og til ikke-forskelsbehandling.

1b. Adfærdskodeksen skal særligt tage hensyn til forpligtelsen i artikel 8, stk. 6, i direktiv 2008/115/EF til at sørge for en effektiv ordning for tilsyn med tvangsmæssig tilbagesendelse og til strategien for grundlæggende rettigheder nævnt i denne forordnings artikel 26a, stk. 1. Tilsynet med fælles tilbagesendesaktioner bør ske på grundlag af objektive og gennemsigtige kriterier og omfatte hele den fælles tilbagesendesaktion fra før afrejsen til overdragelsen af de tilbagevendende til tilbagesendelseslandet.

1c. Medlemsstaterne underretter regelmæssigt agenturet om deres behov for bistand eller koordinering fra agenturet. Agenturet udarbejder en rullende operativ plan for at give de medlemsstater, der anmoder om det, den nødvendige operative støtte, herunder i form af det tekniske udstyr nævnt i artikel 7, stk. 1. Bestyrelsen træffer i overensstemmelse med artikel 24 efter forslag fra den administrerende direktør afgørelse om indholdet af og fremgangsmåden for den rullende operative plan.

2. Agenturet samarbejder med de kompetente myndigheder i de tredjelande, der er nævnt i artikel 14, med henblik på at udvikle bedste praksis vedrørende erhvervelse af rejsedokumenter og tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold.

(*) EUT L 348 af 24.12.2008, s. 98.»

16) Artikel 10, stk. 2, affattes således:

»2. Under udførelsen af deres opgaver og udøvelsen af deres beføjelser overholder gæstemedarbejderne EU-retten og folkeretten samt grundlæggende rettigheder og værtsmedlemsstatens nationale lovgivning.«

17) Artikel 11 affattes således:

»Artikel 11

Systemer til udveksling af oplysninger

Agenturet kan træffe alle nødvendige foranstaltninger for at lette udvekslingen af oplysninger, der er relevante for dets opgaver, med Kommissionen og medlemsstaterne og, hvor det er passende, de EU-agenturer, der er omhandlet i artikel 13. Det udvikler og driver et informationssystem, der kan udveksle klassificerede informationer med disse aktører, herunder de personoplysninger, der er omhandlet i artikel 11a, 11b og 11c.

Agenturet kan træffe alle nødvendige foranstaltninger for at lette udvekslingen af oplysninger, der er relevante for dets opgaver, med Det Forenede Kongerige og Irland, hvis den vedrører de aktiviteter, de deltager i, i overensstemmelse med artikel 12 og artikel 20, stk. 5.«

18) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 11a

Databeskyttelse

Forordning (EF) nr. 45/2001 finder anvendelse på agenturets behandling af personoplysninger.

Bestyrelsen fastlægger foranstaltninger med henblik på agenturets anvendelse af forordning (EF) nr. 45/2001,

herunder foranstaltninger vedrørende den databeskyttelsesansvarlige for agenturet. Disse foranstaltninger fastsættes efter høring af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse. Agenturet kan behandle personoplysninger til administrative formål, jf. dog artikel 11b og 11c.

Artikel 11b

Behandling af personoplysninger i forbindelse med fælles tilbagesendelsesaktioner

1. Ved udførelsen af sine opgaver vedrørende organisering og koordinering af fælles tilbagesendelsesaktioner for medlemsstaterne, jf. artikel 9, kan agenturet behandle personoplysninger om personer, der er genstand for sådanne fælles tilbagesendelsesaktioner.

2. Behandlingen af disse personoplysninger skal overholde principperne om nødvendighed og proportionalitet. Den skal i særdeleshed være strengt begrænset til de personoplysninger, der er nødvendige for de fælles tilbagesendelsesaktioner.

3. Personoplysningerne skal slettes, når det formål, de blev indsamlet til, er nået, og senest ti dage efter afslutningen af den fælles tilbagesendelsesaktion.

4. Hvis personoplysningerne ikke overføres til luftfartsselskabet af en medlemsstat, kan agenturet overføre disse oplysninger.

5. Denne artikel anvendes i overensstemmelse med de i artikel 11a omhandlede foranstaltninger.

Artikel 11c

Behandling af personoplysninger, som indsamles under fælles operationer, pilotprojekter og hurtige indsatser

1. Agenturet kan viderebehandle personoplysninger, der er indsamlet af medlemsstaterne under sådanne aktioner og fremsendt til agenturet med henblik på at bidrage til sikkerheden ved medlemsstaternes ydre grænser, uden at det berører medlemsstaternes kompetence til at indsamle personoplysninger i forbindelse med fælles operationer, pilotprojekter og hurtige indsatser, og med de begrænsninger, der er fastsat i stk. 2 og 3.

2. Agenturet begrænser en sådan viderebehandling af personoplysninger til personoplysninger vedrørende personer, om hvem de kompetente myndigheder i medlemsstaterne har rimelig grund til at antage, at de har været indblandet i grænseoverskridende kriminelle aktiviteter, aktiviteter i forbindelse med ulovlig indvandring eller i menneskehandel, som defineret i artikel 1, stk. 1, litra a) og b), i Rådets direktiv 2002/90/EF af 28. november 2002 om definition af hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold (*).

3. Agenturet benytter kun personoplysningerne, der er omhandlet i stk. 2, til følgende formål:

- a) fremsendelse fra sag til sag til Europol eller andre retshåndhævende EU-agenturer, med forbehold af artikel 13
- b) til anvendelse ved udarbejdelse af risikoanalyser som omhandlet i artikel 4. Oplysningerne skal anonymiseres i resultaterne af risikoanalyserne.

4. Personoplysningerne skal slettes, så snart de er blevet fremsendt til Europol eller andre EU-agenturer eller blevet anvendt til udarbejdelse af risikoanalyser som omhandlet i artikel 4. Oplysningerne må under ingen omstændigheder lagres længere end tre måneder efter datoen for indsamlingen af disse oplysninger.

5. Behandlingen af disse personoplysninger skal overholde principperne om nødvendighed og proportionalitet. Personoplysningerne må ikke anvendes af agenturet til efterforskning, hvilket fortsat er de kompetente myndigheder i medlemsstaternes ansvar.

Den skal i særdeleshed være strengt begrænset til de personoplysninger, der er nødvendige for de formål, der er omhandlet i stk. 3.

6. Videregivelse eller anden meddelelse af sådanne personoplysninger, der behandles af agenturet, til tredjelande eller andre tredjeparter er forbudt, uden at det berører forordning (EF) nr. 1049/2001.

7. Denne artikel anvendes i overensstemmelse med de i artikel 11a omhandlede foranstaltninger.

Artikel 11d

Sikkerhedsregler for beskyttelse af klassificerede informationer og ikke-klassificerede følsomme oplysninger

1. Agenturet anvender Kommissionens forskrifter om sikkerhed, jf. bilaget til Kommissionens afgørelse 2001/844/EF, EKSF, Euratom af 29. november 2001 om ændring af dens forretningsorden (**). Disse regler anvendes blandt andet på udveksling, behandling og opbevaring af klassificerede informationer.

2. Agenturet anvender sikkerhedsprincipperne for behandling af ikke-klassificerede følsomme oplysninger som fastsat i den i stk. 1 nævnte afgørelse og som gennemført af Kommissionen. Bestyrelsen fastlægger foranstaltninger med henblik på anvendelse af disse sikkerhedsprincipper.

(*) EFT L 328 af 5.12.2002, s. 17.

(**) EFT L 317 af 3.12.2001, s. 1.

19) Artikel 13 og 14 affattes således:

»Artikel 13

Samarbejde med EU-agenturer og -organer og internationale organisationer

Agenturet kan samarbejde med Europol, Det Europæiske Asylstøttekontor, Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (»Agenturet for Grundlæggende Rettigheder«), andre EU-agenturer og -organer og de internationale organisationer, der er kompetente med hensyn til spørgsmål, der er omfattet af denne forordning, inden for rammerne af samarbejdsaftaler, der er indgået med disse organer, i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i TEUF samt bestemmelserne om disse organers kompetence. Agenturet underretter i hvert tilfælde Europa-Parlamentet om enhver sådan aftale.

Videregivelse eller anden meddelelse af personoplysninger, der behandles af agenturet, til andre EU-agenturer eller -organer er underlagt særlige samarbejdsaftaler om udveksling af personoplysninger og forudsætter forudgående godkendelse af den europæiske tilsynsførende for databeskyttelse.

Agenturet kan også efter aftale med den eller de berørte medlemsstater opfordre observatører fra EU-agenturer og -organer eller internationale organisationer til at deltage i sine aktiviteter som omhandlet i artikel 3, 4 og 5, i det omfang deres tilstedeværelse er i overensstemmelse med målene for disse aktiviteter, kan bidrage til forbedring af samarbejdet og udveksling af bedste praksis og ikke berører disse aktiviteters generelle sikkerhed. Disse observatører kan kun deltage i de aktiviteter, der er omhandlet i artikel 4 og 5, efter aftale med den eller de berørte medlemsstater og kun i de aktiviteter, der er omhandlet i artikel 3, efter aftale med værtsmedlemsstaten. Den operative plan, der er omhandlet i artikel 3a, stk. 1, skal indeholde detaljerede regler for observatørers deltagelse. Agenturet skal give disse observatører relevant uddannelse forud for deltagelsen.

Artikel 14

Fremme af det operative samarbejde med tredjelande og samarbejde med de kompetente myndigheder i tredjelande

1. I spørgsmål, der er omfattet af agenturets aktiviteter, og i det omfang, det er påkrævet med henblik på udførelsen af dets opgaver, fremmer agenturet det operative samarbejde mellem medlemsstaterne og tredjelande inden for rammerne af Unionens udenrigspolitik, herunder med hensyn til menneskerettigheder.

Agenturet og medlemsstaterne overholder normer og standarder, der mindst svarer til dem, der er fastsat i Unionens lovgivning, også når et samarbejde med tredjelande finder sted på disse landes område.

Etablering af et samarbejde med tredjelande har til formål at fremme europæiske standarder for grænseforvaltning og omfatter samtidig respekt for grundlæggende rettigheder og menneskelig værdighed.

2. Agenturet kan samarbejde med de myndigheder i tredjelande, der er kompetente i anliggender, der er omfattet af denne forordning, inden for rammerne af samarbejdsaftaler med disse myndigheder og i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i TEUF. Disse samarbejdsaftaler må udelukkende vedrøre forvaltning af det operative samarbejde

3. Agenturet kan indsætte sine forbindelsesofficerer, der bør nyde den størst mulige beskyttelse for at udføre deres opgaver, i tredjelande. De skal indgå i de lokale eller regionale samarbejdsnetværk mellem medlemsstaternes indvandringsforbindelsesofficerer, der er oprettet i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 377/2004 af 19. februar 2004 om oprettelse af et netværk af indvandringsforbindelsesofficerer (*). Der må kun indsættes forbindelsesofficerer i tredjelande, hvis grænseforvaltningspraksis er i overensstemmelse med minimumsstandarder for menneskerettigheder. Deres indsættelse skal godkendes af bestyrelsen. Inden for rammerne af Unionens udenrigspolitik bør de tredjelande prioriteres højest ved indsættelsen, som på grundlag af en risikoanalyse anses for at udgøre et oprindelses- eller transitland med hensyn til ulovlig indvandring. Agenturet kan også på et gensidigt grundlag modtage forbindelsesofficerer fra de pågældende tredjelande for en begrænset periode. Bestyrelsen skal efter forslag fra den administrerende direktør og i overensstemmelse med artikel 24 vedtage listen over prioriteter på årsbasis.

4. Agenturets forbindelsesofficerers opgaver omfatter i overensstemmelse med EU-retten og grundlæggende rettigheder etablering og vedligeholdelse af kontakter med de kompetente myndigheder i det tredjeland, de tilknyttes, med henblik på at bidrage til forebyggelse og bekæmpelse af ulovlig indvandring og tilbagesendelse af ulovlige indvandrere.

5. Agenturet kan få EU-finansiering i henhold til bestemmelserne i de relevante instrumenter til støtte for Unionens udenrigspolitik. Det kan indlede og finansiere projekter i tredjelande til at yde teknisk bistand i spørgsmål, der er omfattet af denne forordning.

6. Agenturet kan endvidere efter aftale med den eller de berørte medlemsstater opfordre observatører fra tredjelande til at deltage i sine aktiviteter som omhandlet i artikel 3, 4 og 5, i det omfang deres tilstedeværelse er i overensstemmelse med målene for disse aktiviteter, kan bidrage til forbedring af samarbejdet og udveksling af bedste praksis og ikke berører disse aktiviteter generelle sikkerhed. Disse observatører kan kun deltage i de aktiviteter, der er

omhandlet i artikel 4 og 5, efter aftale med den eller de berørte medlemsstater og kun i de aktiviteter, der er omhandlet i artikel 3, efter aftale med værtsmedlemsstaten. Den operative plan, der er omhandlet i artikel 3a, stk. 1, skal indeholde detaljerede regler for observatørers deltagelse. Agenturet skal give disse observatører relevant uddannelse forud for deltagelsen.

7. Når der indgås bilaterale aftaler med tredjelande, jf. artikel 2, stk. 2, kan medlemsstaterne indsætte bestemmelser om agenturets rolle og kompetence, navnlig med hensyn til udøvelsen af beføjelser, som foretages af medlemmer af de hold, agenturet indsætter under fælles operationer eller pilotprojekter, jf. artikel 3.

8. Aktiviteterne i denne artikels stk. 2 og 3 forudsætter, at Kommissionens forinden udtaler sig om dem. Europa-Parlamentet skal hurtigst muligt underrettes fuldt ud om disse aktiviteter.

(*) EUT L 64 af 2.3.2004, s. 1.»

20) Artikel 15, stk. 1, affattes således:

»Agenturet er et EU-organ. Det har status som juridisk person.«

21) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 15a

Hjemstedsaftale

Agenturet og den medlemsstat, hvor agenturet har sit hjemsted, indgår efter bestyrelsens godkendelse en hjemstedsaftale, hvori de nødvendige ordninger for de lokaler, der skal tilvejebringes til agenturet i den pågældende medlemsstat, og de faciliteter, som nævnte medlemsstat skal stille til rådighed, samt de særlige regler, der skal gælde i nævnte medlemsstat for den administrerende direktør, vicedirektøren, medlemmerne af bestyrelsen, agenturets personale og deres familiemedlemmer, fastlægges. Den medlemsstat, hvor agenturet har hjemsted, bør sikre de bedst mulige vilkår for, at agenturet kan fungere efter hensigten, herunder tilbud om skoleundervisning på flere sprog med et europæisk indhold og hensigtsmæssige transportforbindelser.«

22) I artikel 17 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 3 affattes således:

»3. I forbindelse med gennemførelsen af artikel 3b, stk. 5, er det kun personale, som er ansat ved agenturet, og som er omfattet af vedtægten for tjenestemænd ved Den Europæiske Union eller afsnit II i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte ved Den Europæiske Union, der kan udnævnes til koordinationsansvarlig i henhold til artikel 8g. I forbindelse med gennemførelsen af artikel 3b, stk. 3, er det kun nationale eksperter, der udstationeres af en medlemsstat til agenturet, der kan tilknyttes de europæiske grænsevagthold. Agenturet udpeger de nationale eksperter, der skal tilknyttes de europæiske grænsevagthold i henhold til artikel 3b.«

b) Følgende stykker tilføjes:

»4. Bestyrelsen vedtager de nødvendige gennemførelsesbestemmelser efter aftale med Kommissionen i henhold til artikel 110 i vedtægten for tjenestemænd ved Den Europæiske Union.

5. Bestyrelsen kan vedtage bestemmelser, så nationale eksperter fra medlemsstaterne kan udstationeres ved agenturet. Bestemmelserne skal tage hensyn til kravene i artikel 3b, stk. 3, særligt det forhold, at de anses for at være gæstemedarbejdere og har de i artikel 10 fastsatte opgaver og beføjelser. De skal indeholde bestemmelser om betingelserne for indsættelsen.«

23) I artikel 20 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 2 foretages følgende ændringer:

i) Litra h) affattes således:

»h) fastlægger agenturets organisationsplan og vedtager agenturets personalepolitik, særligt den flerårige plan for personalepolitikken. I overensstemmelse med de relevante bestemmelser i Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2343/2002 af 19. november 2002 rammefinansforordning for de organer, der er omhandlet i artikel 185 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (*), fremsendes den flerårige plan for personalepolitikken til Kommissionen og budgetmyndigheden, når Kommissionen har udtalt sig til fordel herfor

ii) Følgende litra tilføjes:

»i) godkender agenturets flerårige plan med henblik på at skitsere den fremtidige langsigtede strategi for agenturets aktiviteter.«

b) Stk. 4 affattes således:

»4. Bestyrelsen kan rådgive den administrerende direktør om alle spørgsmål, der klart vedrører udviklingen af den operative forvaltning af de ydre grænser, herunder aktiviteter vedrørende forskning, jf. artikel 6.«

24) I artikel 21 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, sidste punktum, affattes således:

»Mandatperioden kan forlænges.«

b) Stk. 3 affattes således:

»3. De lande, som er associeret i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, deltager i agenturet. De har hver en repræsentant og en suppleant i bestyrelsen. I henhold til de relevante bestemmelser i deres associeringsaftaler er der udviklet ordninger, der præciserer arten og omfanget af og fastsætter detaljerede regler for disse landes deltagelse i agenturets arbejde, herunder bestemmelser om finansielle bidrag og personale.«

25) I artikel 25 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 affattes således:

»2. Europa-Parlamentet eller Rådet kan opfordre den administrerende direktør til at aflægge rapport om udførelsen af dennes opgaver, navnlig om gennemførelsen og overvågningen af strategien for grundlæggende rettigheder, agenturets årsberetning for det foregående år, arbejdsprogrammet for det følgende år og agenturets flerårige plan, jf. artikel 20, stk. 2, litra i).«

b) I stk. 3 tilføjes følgende litra:

»g) at sikre gennemførelsen af de operative planer, der er omhandlet i artikel 3a og 8e.«

(*) EFT L 357 af 31.12.2002, s. 72.«

26) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 26a

Strategien for grundlæggende rettigheder

1. Agenturet udarbejder, videreudvikler og gennemfører sin strategi for grundlæggende rettigheder. Agenturet indfører en effektiv mekanisme for at overvåge overholdelsen af grundlæggende rettigheder i alle agenturets aktiviteter.

2. Agenturet opretter et rådgivende forum til at bistå direktøren og bestyrelsen i spørgsmål vedrørende grundlæggende rettigheder. Agenturet opfordrer Det Europæiske Asylstøttekontor, Agenturet for Grundlæggende Rettigheder, De Forenede Nationers Højkommisariat for Flygtninge og andre relevante organisationer til at deltage i det rådgivende forum. På forslag af den administrerende direktør træffer bestyrelsen afgørelse om sammensætningen af samt arbejdsmetoderne og de nærmere regler for fremsendelse af oplysninger til det rådgivende forum.

Det rådgivende forum høres om videreudviklingen og gennemførelsen af strategien for grundlæggende rettigheder, adfærdskodeksen og de fælles grundlæggende uddannelsesprogrammer.

Det rådgivende forum udarbejder en årsrapport om sine aktiviteter. Denne rapport offentliggøres.

3. Bestyrelsen udpeger en ansvarlig for grundlæggende rettigheder, der skal have de nødvendige kvalifikationer og erfaring inden for grundlæggende rettigheder. Den ansvarlige for grundlæggende rettigheder skal være uafhængig ved

udøvelsen af sine opgaver og rapportere direkte til bestyrelsen og det rådgivende forum. Den pågældende skal aflægge rapport regelmæssigt og dermed bidrage til mekanismen for overvågning af grundlæggende rettigheder.

4. Den ansvarlige for grundlæggende rettigheder og det rådgivende forum har adgang til alle oplysninger om overholdelsen af grundlæggende rettigheder i forbindelse med alle agenturets aktiviteter.»

27) I artikel 33 indsættes følgende stykker:

»2a. Den første evaluering efter ikrafttræden af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1168/2011 af 25. oktober 2011 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004 om oprettelse af et europæisk agentur for forvaltning af det operative samarbejde ved EU-medlemsstaternes ydre grænser (*) skal også analysere behovet for yderligere øget samordning af forvaltningen af medlemsstaternes ydre grænser, herunder hvorvidt det er muligt at oprette et europæisk system af grænsevagter.

2b. Evalueringen skal omfatte en særlig analyse af, hvordan chartret om grundlæggende rettigheder blev overholdt ved anvendelsen af denne forordning.

(*) EUT L 304 af 22.11.2011, s. 1«

Artikel 2

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 25. oktober 2011.

På Europa-Parlamentets vegne
J. BUZEK
Formand

På Rådets vegne
M. DOWGIELEWICZ
Formand

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 1169/2011

af 25. oktober 2011

om fødevareinformation til forbrugerne, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1924/2006 og (EF) nr. 1925/2006 og om ophævelse af Kommissionens direktiv 87/250/EØF, Rådets direktiv 90/496/EØF, Kommissionens direktiv 1999/10/EF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF, Kommissionens direktiv 2002/67/EF og 2008/5/EF og Kommissionens forordning (EF) nr. 608/2004

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions
funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske
og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge artikel 169 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) skal Unionen bidrage til virkeliggørelsen af et højt forbrugerbeskyttelsesniveau ved foranstaltninger, som den vedtager i henhold til artikel 114.
- (2) Den frie bevægelighed for sikre og sunde fødevarer er et afgørende aspekt af det indre marked og bidrager i høj grad til beskyttelsen af borgernes sundhed og velvære og af deres sociale og økonomiske interesser.
- (3) For at opnå et højt niveau for beskyttelse af forbrugernes sundhed og garantere deres ret til information bør der sikres hensigtsmæssig forbrugeroplysning om de fødevarer, de indtager. Forbrugernes valg kan bl.a. påvirkes af sundhedsmæssige, økonomiske, miljømæssige, sociale og etiske betragtninger.

(4) I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarelovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevaresikkerhed ⁽³⁾ er det et generelt princip for fødevarelovgivningen, at den skal give forbrugerne grundlag for at træffe informerede valg med hensyn til de fødevarer, de indtager, og hindre enhver praksis, som kan vildlede forbrugeren.

(5) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked ⁽⁴⁾ omfatter visse aspekter vedrørende forbrugeroplysninger, navnlig for at hindre vildledende handlinger og vildledende udeladelser af oplysninger. De generelle principper om urimelig handelspraksis bør suppleres med særlige bestemmelser om fødevareinformation til forbrugere.

(6) EU-bestemmelserne om mærkning af alle fødevarer er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF af 20. marts 2000 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne levnedsmidler ⁽⁵⁾. De fleste af bestemmelserne i nævnte direktiv stammer fra 1978 og bør derfor opdateres.

(7) Ved Rådets direktiv 90/496/EØF af 24. september 1990 om næringsdeklaration af levnedsmidler ⁽⁶⁾ er der fastsat bestemmelser om indholdet og udformningen af på færdigpakkede fødevarer. I henhold til disse bestemmelser er det frivilligt at angive oplysninger om det ernæringsmæssige indhold, medmindre fødevaren er omfattet af en ernæringsanprisning. De fleste af bestemmelserne i nævnte direktiv stammer fra 1990 og bør derfor opdateres.

(8) De generelle mærkningskrav er suppleret med en række bestemmelser, der gælder for alle fødevarer under særlige omstændigheder eller for bestemte fødevarekategorier. Desuden findes der en række særregler, der gælder for specifikke fødevarer.

⁽¹⁾ EUT C 77 af 31.3.2009, s. 81.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 16.6.2010 (EUT C 236 af 12.8.2011, s. 187) og Rådets førstebehandlingsholdning af 21.2.2011 (EUT C 102 E af 2.4.2011, s. 1). Europa-Parlamentets holdning af 6.7.2011 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 29.9.2011.

⁽³⁾ EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 149 af 11.6.2005, s. 22.

⁽⁵⁾ EFT L 109 af 6.5.2000, s. 29.

⁽⁶⁾ EFT L 276 af 6.10.1990, s. 40.

- (9) De oprindelige målsætninger og centrale elementer i de eksisterende mærkningsbestemmelser er ganske vist stadig gældende, men det er nødvendigt at strømline dem for at sikre lettere efterlevelse og større klarhed for interessenterne og for at modernisere dem, så der tages hensyn til ny udvikling vedrørende fødevareinformation. Denne forordning gavner både det indre marked, idet den sikrer regelforenkling, retssikkerhed og formindskelse af administrative byrder, og borgerne, idet den foreskriver en klar, forståelig og læselig mærkning af fødevarer.
- (10) Den brede offentlighed interesserer sig for sammenhængen mellem kost og sundhed og for valget af en passende kost svarende til den enkeltes behov. I Kommissionens hvidbog af 30. maj 2007 om en EU-strategi om sundhedsproblemer i relation til ernæring, overvægt og fedme («Kommissionens hvidbog») blev der peget på, at næringsdeklaration er en af de vigtige måder, hvorpå forbrugerne kan informeres om fødevarernes sammensætning og hjælpes til at træffe informerede valg. I Kommissionens meddelelse af 13. marts 2007 om »EU-strategien for forbrugerpolitikken 2007-2013 — stærkere forbrugere, højere forbrugervelfærd og effektiv forbrugerbeskyttelse« understreges det, at det er af afgørende betydning for såvel en effektiv konkurrence som forbrugernes velfærd, at forbrugerne har mulighed for at træffe informerede valg. Kendskab til de grundlæggende ernæringsprincipper og passende oplysninger om det ernæringsmæssige indhold på fødevarer vil gøre det betydeligt lettere for forbrugeren at træffe et informeret valg. Uddannelses- og informationskampagner er en vigtig mekanisme til forbedring af forbrugernes forståelse af fødevareinformation.
- (11) For at styrke retssikkerheden og sikre forenkling og konsekvent håndhævelse bør direktiv 90/496/EØF og 2000/13/EF ophæves og afløses af én forordning, der sikrer retssikkerhed for forbrugerne og de øvrige interessenter og mindsker den administrative byrde.
- (12) Af klarhedshensyn bør andre horisontale retsakter ophæves og indarbejdes i denne forordning; det drejer sig om Kommissionens direktiv 87/250/EØF af 15. april 1987 om angivelse af alkoholindholdet i volumen ved mærkning af alkoholholdige drikkevarer bestemt til den endelige forbruger⁽¹⁾, Kommissionens direktiv 1999/10/EF af 8. marts 1999 om undtagelser fra bestemmelserne i artikel 7 i Rådets direktiv 79/112/EØF, for så vidt angår mærkning af levnedsmidler⁽²⁾, Kommissionens direktiv 2002/67/EF af 18. juli 2002 om mærkning af levnedsmidler, der indeholder kinin, og levnedsmidler, der indeholder koffein⁽³⁾, Kommissionens forordning (EF) nr. 608/2004 af 31. marts 2004 om mærkning af fødevarer eller fødevareingredienser tilsat phytosteroler, phytosterolestere, phytostanoler og/eller phytostanolestere⁽⁴⁾ og Kommissionens direktiv 2008/5/EF af 30. januar 2008 om angivelse på mærkningen af bestemte levnedsmidler af andre obligatoriske oplysninger end dem, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF⁽⁵⁾.
- (13) Det er nødvendigt at fastsætte fælles definitioner, principper, krav og procedurer, så der opstilles klare rammer og et fælles grundlag for Unionens og medlemsstaternes foranstaltninger vedrørende fødevareinformation.
- (14) For at anlægge en samlet og udviklingsorienteret synsvinkel i forhold til oplysninger til forbrugerne om de fødevarer, de indtager, bør der være en bred definition af fødevareinformationslovgivning, der omfatter såvel generelle som særlige bestemmelser, og en bred definition af fødevareinformation, der også omfatter oplysninger, der gives på andre måder end via etiketten.
- (15) EU-bestemmelserne bør kun gælde for virksomheder, hvis aktiviteter indebærer en vis kontinuitet og en vis grad af organisation. Aktiviteter som privatpersoners lejlighedsvis håndtering og levering af fødevarer, servering af måltider og salg af fødevarer i forbindelse med f.eks. velgørehedsarrangementer eller byfester og lokale møder bør ikke høre under denne forordnings anvendelsesområde.
- (16) Fødevareinformationslovgivningen bør være tilstrækkelig fleksibel til at kunne følge nye informationskrav fra forbrugere og sikre en balance mellem beskyttelsen af det indre marked og forskellene i forbrugernes opfattelse i medlemsstaterne.
- (17) Den primære begrundelse for at kræve obligatorisk fødevareinformation bør være ønsket om at sætte forbrugerne i stand til at identificere en fødevare og anvende den på passende vis og at træffe valg, der passer til deres individuelle kostbehov. Med dette formål bør lederne af fødevarevirksomheder lette tilgængeligheden af denne information for personer med svækket syn.
- (18) For at fødevareinformationslovgivningen kan tilpasse sig til ændringer i forbrugernes informationsbehov, bør det, når det overvejes, om der er behov for obligatorisk fødevareinformation, også tages hensyn til den åbenlyse interesse, flertallet af forbrugerne har i, at visse oplysninger videregives.
- (19) Der bør dog kun kræves ny obligatorisk fødevareinformation, hvis det er nødvendigt og i overensstemmelse med nærhedsprincippet, proportionalitetsprincippet og princippet om bæredygtighed.

⁽¹⁾ EFT L 113 af 30.4.1987, s. 57.

⁽²⁾ EFT L 69 af 16.3.1999, s. 22.

⁽³⁾ EFT L 191 af 19.7.2002, s. 20.

⁽⁴⁾ EUT L 97 af 1.4.2004, s. 44.

⁽⁵⁾ EUT L 27 af 31.1.2008, s. 12.

- (20) Lovgivningen om fødevareinformation bør omfatte forbud mod at vildlede forbrugerne, navnlig hvad angår fødevarens karakteristika, virkninger eller egenskaber, eller at tillægge fødevarerne medicinske egenskaber. For at være effektivt skal dette forbud også omfatte reklame og præsentationsmåde for fødevarer.
- (21) For at forhindre en opsplitning af bestemmelserne om fødevarevirksomhedsledernes ansvar med hensyn til fødevareinformation bør fødevarevirksomhedsledernes ansvar på dette område afklares. Denne afklaring bør være i overensstemmelse med ansvarsfordelingen i forhold til forbrugeren, jf. artikel 17 i forordning (EF) nr. 178/2002.
- (22) Der bør opstilles en liste over alle obligatoriske oplysninger, der principielt skal gives for alle fødevarer bestemt til den endelige forbruger og storkøkkener. Listen bør fortsat omfatte de oplysninger, der allerede kræves i henhold til gældende EU-lovgivning, idet det generelt opfattes som et værdifuldt regelsæt for forbrugeroplysning.
- (23) For at tage hensyn til ændringer og udviklingen på området for fødevareinformation bør der fastsættes bestemmelser, der giver Kommissionen beføjelser til at fastsætte bestemmelser om, hvordan visse oplysninger kan gives på alternative måder. Høring af interessenter bør lette rettidige og målrettede ændringer af krav til fødevareinformation.
- (24) Visse ingredienser eller andre stoffer kan, når de anvendes ved fremstillingen af fødevarer og stadig findes i dem, forårsage allergier eller intolerans hos nogle personer, og disse allergier og denne intolerans udgør i visse tilfælde en helbredsrisiko for de berørte personer. Det er vigtigt, at der gives oplysninger om forekomst af fødevaretilsætningsstoffer, tekniske hjælpestoffer og andre stoffer med videnskabeligt påviste allergi- eller intoleransfremkaldende virkninger, for at forbrugere, herunder især dem, der lider af fødevareallergi eller -intolerans, kan træffe informerede valg, der er sikre for dem.
- (25) Med henblik på at informere forbrugerne om tilstedeværelsen af industrielt fremstillede nanomaterialer i fødevarer bør der fastlægges en definition af industrielt fremstillede nanomaterialer. I lyset af muligheden af, at fødevarer, der indeholder eller består af industrielt fremstillede nanomaterialer, er nye levnedsmidler, bør spørgsmålet om de rette lovgivningsmæssige rammer for en sådan definition tages op i forbindelse med den kommende revision af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 258/97 af 27. januar 1997 om nye levnedsmidler og nye levnedsmiddelingredienser ⁽¹⁾.
- (26) Etiketter på fødevarer bør være tydelige og forståelige, så de kan hjælpe forbrugere, der ønsker at træffe mere kvalificerede valg af fødevarer og kost. Undersøgelser har vist, at letlæselighed er vigtig for, at mærkningsoplysninger bedst muligt kan påvirke læseren, og at ulæselig produktinformation er en af hovedårsagerne til forbrugernes utilfredshed med fødevareetiketter. Der bør derfor anlægges en samlet tilgang for at tage hensyn til at alle aspekter vedrørende læselighed, herunder skrifttype, farve og kontrast.
- (27) For at sikre, at der gives fødevareinformation, er det nødvendigt at medtage alle måder, forbrugere får fødevarer på, herunder salg af fødevarer ved fjernkommunikation. Selv om det er klart, at fødevarer, der leveres via fjernsalg, bør opfylde samme informationskrav som fødevarer, der sælges i butikker, er det nødvendigt at gøre det klart, at den relevante obligatoriske fødevareinformation i sådanne tilfælde også skal være til rådighed, inden købet afsluttes.
- (28) Den teknologi, der anvendes til nedfrysning af fødevarer, har gennemgået en kraftig udvikling i de seneste årtier, hvor de har opnået bred anvendelse, såvel til at forbedre varebevægelserne på Unionens indre marked som til at nedbringe fødevaresikkerhedsrisici. Nedfrysning og efterfølgende optøning af visse fødevarer, navnlig kød og fiskevarer, begrænser imidlertid deres efterfølgende anvendelsesmuligheder og kan desuden indvirke på deres sikkerhed, smag og fysiske kvalitet. For andre varer, navnlig smør, har nedfrysning derimod ikke sådanne virkninger. Når en vare er blevet optøet, bør den endelige forbruger derfor have den fornødne information om dens tilstand.
- (29) Angivelse af en fødevares oprindelsesland eller herkomststed bør angives i de tilfælde, hvor undladelse heraf ville kunne vildlede forbrugerne med hensyn til fødevarens virkelige oprindelsesland eller herkomststed. Angivelse af oprindelsesland eller herkomststed bør altid ske på en sådan måde, at forbrugeren ikke vildledes, og på grundlag af klare kriterier, der sikrer lige vilkår for erhvervslivet og gør det lettere for forbrugerne at forstå oplysningerne om en fødevares oprindelsesland eller herkomststed. Sådanne kriterier bør ikke gælde for oplysninger om fødevarevirksomhedslederens navn og adresse.
- (30) I nogle tilfælde ønsker ledere af fødevarevirksomheder måske på frivillig basis at anføre en fødevares oprindelse for at henlede forbrugernes opmærksomhed på deres produkts kvaliteter. Sådanne angivelser bør ligeledes være i overensstemmelse med harmoniserede kriterier.

⁽¹⁾ EFT L 43 af 14.2.1997, s. 1.

- (31) Angivelse af oprindelse er i øjeblikket obligatorisk for oksekød og oksekødsprodukter⁽¹⁾ i Unionen efter krisen i forbindelse med bovin spongiform encephalopati, hvilket har skabt forventninger hos forbrugerne. Kommissionens konsekvensanalyse bekræfter, at køds oprindelse synes at være af stor betydning for forbrugerne. Der findes andre typer kød, som der er et stort forbrug af i Unionen, f.eks. svine-, fåre- og gedekød samt fjerkræ. Det er derfor hensigtsmæssigt at pålægge obligatorisk angivelse af disse produkters oprindelse. De specifikke oprindelseskrav kan variere fra en type kød til en anden afhængigt af dyreartens kendetegn. Det er hensigtsmæssigt via gennemførelsesbestemmelser at sørge for fastlæggelse af obligatoriske krav, der kan variere fra en type kød til en anden, under hensyntagen til proportionalitetsprincippet og fødevarerivsomslederens og håndhævelsesmyndigheders administrative byrde.
- (32) Obligatoriske oprindelsesbestemmelser er blevet udviklet på basis af vertikale tilgange, f.eks. for honning⁽²⁾, frugt og grøntsager⁽³⁾, fisk⁽⁴⁾, oksekød og oksekødsprodukter⁽⁵⁾ og olivenolie⁽⁶⁾. Der er behov for at undersøge muligheden for at udvide den obligatoriske oprindelsesmærkning til andre fødevarer. Det er derfor passende at anmode Kommissionen om at udarbejde rapporter, som omfatter følgende fødevarer: andre typer kød end okse-, svine-, fåre- og gedekød samt fjerkræ, mælk, mælk anvendt som ingrediens i mejeriprodukter, kød anvendt som ingrediens, uforarbejdede fødevarer, fødevarer bestående af én enkelt ingrediens og ingredienser, som udgør over 50 % af en fødevarer. Eftersom mælk er et af de produkter, hvor angivelse af oprindelse er af særlig interesse, bør Kommissionens rapport om dette produkt snarest muligt gøres tilgængelig. Ud fra sådanne rapporters konklusioner kan Kommissionen fremsætte forslag til ændring af de relevante EU-bestemmelser eller tage nye initiativer, hvor dette anses for passende, på et sektorspecifikt grundlag.
- (33) Unionens ikke-præferenceoprindelsesregler er fastsat i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks⁽⁷⁾ og gennemførelsesbestemmelserne dertil i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks⁽⁸⁾. Oprindelseslandet bør fastslås på grundlag af disse regler, som ledere af fødevarerivsomsheder og forvaltninger kender godt, og gennemførelsen forventes dermed at blive lettere.
- (34) En fødevarers næringsdeklaration omfatter oplysninger om forekomsten af energi og visse næringsstoffer i fødevarer. Obligatoriske oplysninger på emballagen om det ernæringsmæssige indhold bør medvirke til ernæringsmæssige foranstaltninger som led i folkesundhedspolitikkerne, f.eks. med henblik på tilvejebringelse af videnskabelige anbefalinger for oplysning af offentligheden om ernæringssspørgsmål, og understøtte et informeret valg af fødevarer.
- (35) For at gøre det lettere at sammenligne varer i forskellige emballagestørrelser bør kravet om, at den obligatoriske næringsdeklaration skal angives pr. 100 g eller pr. 100 ml, bevares, samtidig med at supplerende deklarationer pr. portion tillades, hvis det er relevant. Såfremt fødevarer er færdigpakket i identificerbare enkeltportioner eller forbrugsenheder, bør en supplerende næringsdeklaration pr. portion eller pr. forbrugsenhed i tillæg til angivelsen pr. 100 g eller pr. 100 ml derfor tillades. Med henblik på at sikre sammenligneligheden af angivelser vedrørende portioner eller forbrugsenheder bør Kommissionen desuden tillægges beføjelse til at vedtage regler for den måde, hvorpå næringsdeklarationer pr. portion eller pr. forbrugsenhed for specifikke fødevarer kategorier udtrykkes.
- (36) I Kommissionens hvidbog blev der peget på visse næringsstoffer af betydning for folkesundheden, f.eks. mættet fedt, sukker og natrium. Kravene vedrørende obligatoriske oplysninger om det ernæringsmæssige indhold bør derfor tage sådanne elementer i betragtning.
- (37) Eftersom et af målene for denne forordning består i at tilvejebringe et grundlag for, at den endelige forbruger kan træffe et informeret valg, er det i den forbindelse vigtigt at sikre, at den endelige forbruger har let ved at forstå oplysningerne på mærkningen. Det er derfor hensigtsmæssigt at bruge betegnelsen »salt« på mærkningen i stedet for den tilsvarende betegnelse for næringsstoffet, »natrium«.
- (38) Af hensyn til konsekvensen og sammenhængen i EU-retten bør frivillig angivelse af ernærings- eller sundhedsanprisninger på fødevarers etiketter ske i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1924/2006 af 20. december 2006 om ernærings- og sundhedsanprisninger af fødevarer⁽⁹⁾.

(1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1760/2000 af 17. juli 2000 om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af kvæg og om mærkning af oksekød og oksekødsprodukter (EFT L 204 af 11.8.2000, s. 1).

(2) Rådets direktiv 2001/110/EF af 20. december 2001 om honning (EFT L 10 af 12.1.2002, s. 47).

(3) Kommissionens forordning (EF) nr. 1580/2007 af 21. december 2007 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96, (EF) nr. 2201/96 og (EF) nr. 1182/2007 vedrørende frugt og grøntsager (EUT L 350 af 31.12.2007, s. 1).

(4) Rådets forordning (EF) nr. 104/2000 af 17. december 1999 om den fælles markedsordning for fiskerivarer og akvakulturprodukter (EFT L 17 af 21.1.2000, s. 22).

(5) Forordning (EF) nr. 1760/2000.

(6) Kommissionens forordning (EF) nr. 1019/2002 af 13. juni 2002 om handelsnormer for olivenolie (EFT L 155 af 14.6.2002, s. 27).

(7) EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1.

(8) EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1.

(9) EUT L 404 af 30.12.2006, s. 9.

- (39) For at undgå unødvendige byrder for ledere af fødevarer-virksomheder bør visse kategorier af fødevarer, der er uforarbejdede, eller hvor oplysninger om det ernæringsmæssige indhold ikke er afgørende for forbrugernes købsbeslutning, eller hvis emballage er for lille til at kunne opfylde de obligatoriske mærkningskrav, undtages fra kravet om obligatorisk næringsdeklaration, medmindre sådanne oplysninger kræves i henhold til anden EU-lovgivning.
- (40) I lyset af alkoholholdige drikkevarers særlige karakter bør Kommissionen opfordres til at foretage en yderligere analyse af informationskravene for sådanne varer. Kommissionen bør derfor under hensyntagen til behovet for at sikre sammenhæng med andre relevante EU-politikker senest tre år efter denne forordnings ikrafttrædelse fremlægge en rapport vedrørende anvendelsen af kravene om information om ingredienser og ernæringsmæssigt indhold på alkoholholdige drikkevarer. Desuden bør Kommissionen under hensyntagen til Europa-Parlamentets beslutning af 5. september 2007 om en EU-strategi til støtte for medlemsstaterne i deres bestræbelser på at reducere alkoholrelaterede skader ⁽¹⁾, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse ⁽²⁾, Kommissionens indsats på området og den udbredte offentlige bekymring over problemet med alkoholrelaterede skader, navnlig blandt unge og særligt udsatte forbrugere, efter høring af interessenterne og medlemsstaterne overveje behovet for en definition af drikkevarer som alkoholsodavand, der specifikt har unge som målgruppe. Kommissionen bør også foreslå specifikke krav vedrørende alkoholholdige drikkevarer i forbindelse med denne forordning, hvis dette er relevant.
- (41) For at den givne information kan tiltrække sig gennemsnitsforbrugerens opmærksomhed og tjene det oplysningsformål, med hvilket den indføres, samt i betragtning af det eksisterende kendskab til ernærings spørgsmål bør oplysningerne om det ernæringsmæssige indhold være enkle og letforståelige. At oplysningerne om det ernæringsmæssige indhold findes dels i det primære synsfelt, almindeligvis betegnet som »forsiden af pakken«, dels på en anden side af emballagen såsom »bagsiden af pakken«, vil kunne forvirre forbrugerne. Næringsdeklarationen bør derfor findes i det samme synsfelt. Derudover kan de vigtigste af oplysningerne om det ernæringsmæssige indhold på frivilligt grundlag gentages i det primære synsfelt for at gøre det lettere for forbrugerne straks at få øje på de væsentligste oplysninger om det ernæringsmæssige indhold, når de køber fødevarer. Et frit valg med hensyn til, hvilke oplysninger der kan gentages, vil kunne forvirre forbrugerne. Det er derfor nødvendigt at præcisere, hvilke oplysninger der kan gentages.
- (42) For at tilskynde ledere af fødevarer-virksomheder til på frivillig basis at tilvejebringe de oplysninger, der er indeholdt i næringsdeklarationen for fødevarer som f.eks. alkoholholdige drikkevarer og ikke-færdigpakkede fødevarer, der kan fritages fra næringsdeklarationen, bør der gives mulighed for kun at deklarere begrænsede elementer af næringsdeklarationen. Det er dog hensigtsmæssigt klart at fastlægge, hvilke oplysninger som kan angives på frivillig basis, for at undgå at vildlede forbrugeren som følge af fødevarer-virksomhedsledernes frie valg.
- (43) Der er gjort nylige tiltag i visse medlemsstater og fra visse organisationer i fødevarer-sektoren med hensyn til, hvordan næringsdeklarationen udtrykkes, dvs. på andre måder end »pr. 100 g pr. 100 ml eller pr. portion«, eller med hensyn til dens præsentation ved anvendelse af grafik eller symboler. Sådanne supplerende udtryks- og præsentationsformer kan gøre det lettere for forbrugerne at forstå næringsdeklarationen. Der foreligger dog ikke tilstrækkelig dokumentation fra hele Unionen om, hvordan gennemsnitsforbrugeren forstår og anvender de alternative måder at udtrykke eller præsentere oplysningerne på. Der bør derfor gives mulighed for at udvikle forskellige udtryks- og præsentationsformer på grundlag af kriterier i denne forordning, og Kommissionen bør opfordres til at udarbejde en rapport om anvendelsen af disse udtryks- og præsentationsformer, om deres indvirkning på det indre marked og om hensigtsmæssigheden af yderligere harmonisering.
- (44) Medlemsstaterne bør for at bistå Kommissionen med udarbejdelsen af denne rapport give Kommissionen de relevante oplysninger om anvendelsen af supplerende udtryks- og præsentationsformer for næringsdeklarationen på markedet i deres område. Medlemsstaterne bør for at kunne gøre dette have beføjelse til at anmode de ledere af fødevarer-virksomheder, der på deres område markedsfører fødevarer med supplerende udtryks- og præsentationsformer, om at underrette de nationale myndigheder om anvendelsen af sådanne supplerende former og om relevant dokumentation for overholdelse af kravene i denne forordning.
- (45) Der bør sikres en vis ensartethed i udviklingen af supplerende udtryks- og præsentationsformer for næringsdeklarationen. Det er derfor hensigtsmæssigt at fremme løbende udveksling og deling af bedste praksis og erfaringer mellem medlemsstaterne indbyrdes og med Kommissionen og at fremme interessenternes deltagelse i denne udveksling.
- (46) En deklaration i det samme synsfelt om mængderne af nærings-elementer og sammenlignelige indikatorer i en let genkendelig form med henblik på at muliggøre en vurdering af en fødevarer-ernæringsmæssige egenskaber bør i sin helhed betragtes som en del af næringsdeklarationen, og den bør ikke behandles som en gruppe af enkelt-anprisninger.

⁽¹⁾ EUT C 187 E af 24.7.2008, s. 160.

⁽²⁾ EUT C 77 af 31.3.2009, s. 81.

- (47) Erfaringerne har vist, at frivillig fødevareinformation i mange tilfælde gør den obligatoriske fødevareinformation mindre klar. Derfor bør der fastsættes kriterier, der skal hjælpe ledere af fødevarevirksomheder og håndhævende myndigheder til at finde den rigtige balance mellem obligatorisk og frivillig fødevareinformation.
- (48) Medlemsstaterne bør under henvisning til lokale forhold og praktiske omstændigheder fortsat have mulighed for at fastsætte bestemmelser vedrørende oplysninger om ikke-færdigpakkede fødevarer. Skønt forbrugerne kun i begrænset omfang efterspørger andre oplysninger i sådanne tilfælde, anses oplysninger om potentielle allergener for meget vigtige. Der findes dokumentation, der tyder på, at de fleste hændelser som følge af fødevareallergi kan spores tilbage til ikke-færdigpakkede fødevarer. Oplysninger om potentielle allergener bør derfor altid gives til forbrugeren.
- (49) For så vidt angår spørgsmål, der specifikt harmoniseres i denne forordning, bør medlemsstaterne ikke have mulighed for at vedtage nationale bestemmelser, medmindre dette tillades i EU-retten. Denne forordning bør ikke hindre medlemsstaterne i at vedtage nationale bestemmelser vedrørende spørgsmål, der ikke specifikt harmoniseres i forordningen. Sådanne nationale foranstaltninger bør imidlertid ikke forbyde, hindre eller begrænse den frie bevægelighed for varer, som opfylder kravene i denne forordning.
- (50) Forbrugerne i Unionen viser voksende interesse for gennemførelsen af Unionens dyrevelfærdsregler i forbindelse med slagtning, herunder spørgsmålet om, hvorvidt dyret blev bedøvet før slagtning. Det bør derfor i forbindelse med en fremtidig EU-strategi for dyrebeskyttelse og -velfærd overvejes at undersøge mulighederne for, at forbrugerne gives information om bedøvelse af dyr.
- (51) Bestemmelserne om fødevareinformation bør kunne tilpasses hurtigt skiftende sociale, økonomiske og teknologiske forhold.
- (52) For at håndhæve overholdelsen af denne forordning bør medlemsstaterne foretage offentlig kontrol i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 af 29. april 2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarerelovgivningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes ⁽¹⁾.
- (53) Henvisningerne til direktiv 90/496/EØF i forordning (EF) nr. 1924/2006 og i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1925/2006 af 20. december 2006 om tilsætning af vitaminer og mineraler samt visse andre stoffer til fødevarer ⁽²⁾ bør opdateres for at tage hensyn til denne forordning. Forordning (EF) nr. 1924/2006 og (EF) nr. 1925/2006 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (54) Uregelmæssig og hyppig opdatering af fødevareinformationskrav kan pålægge fødevarevirksomheder, især små og mellemstore virksomheder, betydelige administrative byrder. Det er derfor hensigtsmæssigt at sikre, at de foranstaltninger, som Kommissionen måtte vedtage under udøvelse af sine beføjelser i henhold til denne forordning, anvendes fra den samme dag i et givet kalenderår efter en passende overgangsperiode. Det bør tillades at fravige dette princip i hastetilfælde, hvis formålet med den pågældende foranstaltning er at beskytte menneskers sundhed.
- (55) For at sætte lederne af fødevarevirksomheder i stand til at tilpasse mærkningen af deres produkter til de nye krav, der indføres med denne forordning, er det vigtigt at fastsætte passende overgangsperioder for anvendelsen af denne forordning.
- (56) Eftersom der med denne forordning indføres omfattende ændringer af kravene til næringsdeklaration, navnlig ændringer med hensyn til deklarationens indhold, bør det tillades lederne af fødevarevirksomheder at foregribe anvendelsen af denne forordning.
- (57) Målene for denne forordning kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor bedre gennemføres på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. samme artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (58) Beføjelsen til at vedtage retsakter bør delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår bl.a. angivelse af visse obligatoriske oplysninger på anden måde end på emballagen eller på etiketten, fortegnelsen over fødevarer, hvor angivelse af ingredienslisten kan udelades, revision af listen over stoffer eller produkter, der forårsager allergier eller intolerans, eller listen over næringsstoffer, hvor deklaration er frivillig. Det er særlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører passende høringer, herunder på ekspertniveau, i forbindelse med sit forberedende arbejde. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.

⁽¹⁾ EUT L 165 af 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 404 af 30.12.2006, s. 26.

(59) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser med henblik på at vedtage gennemførelsesretsakter vedrørende bl.a. en eller flere oplysningers udtryksform ved hjælp af piktogrammer eller symboler i stedet for ord eller tal, kontrast mellem de trykte oplysninger og baggrunden, de nærmere enkeltheder vedrørende angivelse af datoen for mindste holdbarhed, de nærmere enkeltheder vedrørende angivelse af oprindelsesland eller herkomststed for kød, præcisionen af de deklarerede værdier for næringsdeklarationen eller udtrykket pr. portion eller pr. forbrugsenhed i næringsdeklarationen. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser ⁽¹⁾ —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Formål og anvendelsesområde

1. Denne forordning har til formål at sikre et højt niveau for beskyttelsen af forbrugerne i relation til fødevarerinformation, idet der tages hensyn til forskellene i forbrugernes opfattelse og deres informationsbehov, samtidig med at det sikres, at det indre marked fungerer tilfredsstillende.

2. Forordningen fastlægger generelle principper, krav og ansvarsfordeling vedrørende fødevarerinformation, navnlig mærkning af fødevarer. Den fastsætter midler til at sikre forbrugernes ret til information og procedurer for fødevarerinformation, idet der tages hensyn til behovet for, at der er tilstrækkelig fleksibilitet til at reagere over for den fremtidige udvikling og nye oplysningskrav.

3. Denne forordning finder anvendelse på ledere af fødevarevirksomheder i alle led i fødevarekæden, hvor deres aktiviteter vedrører fødevarerinformation til forbrugerne. Den finder ligeledes anvendelse på alle fødevarer, der er bestemt til den endelige forbruger, herunder fødevarer, der leveres af storkøkkener, og fødevarer bestemt til levering til storkøkkener.

Denne forordning finder anvendelse på catering leveret af transportvirksomheder i forbindelse med afgang fra de af medlemsstaternes områder, som er omfattet af traktaterne.

4. Denne forordning finder anvendelse, medmindre andre mærkningsbestemmelser er fastsat i særlige EU-bestemmelser om bestemte fødevarer.

⁽¹⁾ EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.

Artikel 2

Definitioner

1. I denne forordning forstås der ved:

- a) definitionerne af »fødevarer«, »fødevarelovgivning«, »fødevarevirksomhed«, »leder af fødevarevirksomhed«, »detailhandel«, »markedsføring« og »endelig forbruger« i artikel 2 og i artikel 3, nr. 1), 2), 3), 7), 8) og 18), i forordning (EF) nr. 178/2002
- b) definitionerne af »forarbejdning«, »uforarbejdede produkter« og »forarbejdede produkter« i artikel 2, stk. 1, litra m), n) og o), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 852/2004 af 29. april 2004 om fødevarehygiejne ⁽²⁾
- c) definitionen af »fødevareenzym« i artikel 3, stk. 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1332/2008 af 16. december 2008 om fødevareenzym ⁽³⁾
- d) definitionerne af »fødevaretilsætningsstoffer«, »tekniske hjælpestoffer« og »bærestoffer« i artikel 3, stk. 2, litra a) og b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1333/2008 af 16. december 2008 om fødevaretilsætningsstoffer ⁽⁴⁾ og i bilag I, punkt 5, hertil
- e) definitionen af »aromaer« i artikel 3, stk. 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1334/2008 af 16. december 2008 om aromaer og visse fødevareingredienser med aromagivende egenskaber til anvendelse i og på fødevarer ⁽⁵⁾
- f) definitionerne af »kød« og »maskinsepareret kød«, »tilberedt kød«, »fiskevarer« og »køddprodukter« i punkt 1.1, 1.14, 1.15, 3.1 og 7.1 i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 853/2004 af 29. april 2004 om særlige hygiejnebestemmelser for animalske fødevarer ⁽⁶⁾
- g) definitionen af »reklame« i artikel 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/114/EF af 12. december 2006 om vildledende og sammenlignende reklame ⁽⁷⁾.

⁽²⁾ EUT L 139 af 30.4.2004, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 354 af 31.12.2008, s. 7.

⁽⁴⁾ EUT L 354 af 31.12.2008, s. 16.

⁽⁵⁾ EUT L 354 af 31.12.2008, s. 34.

⁽⁶⁾ EUT L 139 af 30.4.2004, s. 55.

⁽⁷⁾ EUT L 376 af 27.12.2006, s. 21.

2. Endvidere forstås ved:

- a) »fødevareinformation«: oplysninger om en fødevare, som den endelige forbruger får via en etiket eller andet ledsagende materiale eller på anden vis, herunder moderne teknologiske redskaber eller mundtlig kommunikation
- b) »fødevareinformationslovgivning«: EU-bestemmelserne om fødevareinformation, navnlig mærkning, herunder generelle bestemmelser, der gælder for alle fødevarer under særlige omstændigheder eller for bestemte fødevarekategorier, og bestemmelser, der udelukkende gælder for specifikke fødevarer
- c) »obligatorisk fødevareinformation«: de oplysninger, som den endelige forbruger skal have i medfør af EU-bestemmelserne
- d) »storkøkkener«: alle foretagender (herunder et køretøj eller en fast opstillet eller mobil stand eller bod), f.eks. restauranter, kantiner, skoler, hospitaler og cateringvirksomheder, hvor der som led i virksomheden tilberedes spiseklare fødevarer bestemt til den endelige forbruger
- e) »færdigpakket fødevare«: en vare, der som en sådan udbydes til salg til den endelige forbruger og til storkøkkener, og som består af en fødevare samt den emballage, hvori den blev pakket, inden den blev udbudt til salg, uanset om emballagen omslutter fødevaren helt eller delvis, men dog på en sådan måde, at indholdet ikke kan ændres, uden at emballagen åbnes eller ændres; »færdigpakket fødevare« omfatter ikke fødevarer, der pakkes på salgsstedet på anmodning af forbrugeren eller er færdigpakkede med henblik på direkte salg
- f) »ingrediens«: ethvert stof eller produkt, herunder aromaer, fødevaretilsætningsstoffer og fødevareenzymmer, og enhver bestanddel af en sammensat ingrediens, der anvendes ved fremstilling eller tilberedning af en fødevare, og som stadig findes i færdigvaren, eventuelt i ændret form; restkoncentrationer betragtes ikke som ingredienser
- g) »herkomststed«: sted, som det oplyses, at en fødevare kommer fra, og som ikke er »oprindelseslandet« som fastlagt i overensstemmelse med artikel 23-26 i forordning (EØF) nr. 2913/92; fødevarevirksomhedslederens navn, firmanavn eller adresse på etiketten udgør ikke en angivelse af den pågældende fødevars oprindelsesland eller herkomststed i henhold til denne forordning
- h) »sammensat ingrediens«: en ingrediens, som selv er produktet af mere end én ingrediens
- i) »etiket«: enhver form for vedhæng, tegn, mærke, billede eller andet beskrivende materiale, som er skrevet, trykt, stencileret, angivet, stemplet eller præget på eller fæstnet til emballagen eller fødevarebeholderen
- j) »mærkning«: angivelser, oplysninger, fabriks- eller varemærker, billeder eller symboler, som vedrører en fødevare, og som er anført på emballager, dokumenter, skilte, etiketter eller halsetiketter af enhver art, der ledsager eller henviser til denne fødevare
- k) »synsfelt«: alle en emballages overflader, der kan læses fra én synsvinkel
- l) »primært synsfelt«: den del af en emballage, det er mest sandsynligt, at en forbruger ser ved første øjekast på købstidspunktet, og som giver forbrugeren mulighed for omgående at identificere et produkt ved dets fremtræden eller art og eventuelt ved dets varemærke. Hvis en emballage har flere identiske primære synsfelter, er det primære synsfelt det, der vælges af fødevarevirksomhedslederen
- m) »læselighed«: informationens fysiske fremtræden, som gør informationen visuelt tilgængelig for befolkningen i almindelighed, og som er bestemt af forskellige faktorer, bl.a. skriftstørrelsen, afstanden mellem bogstaverne, linjeafstanden, skriftvidden, skriftfarven, skrifttypen, forholdet mellem bogstavernes bredde og højde, materialets overflade og kontrasten mellem skrift og baggrund
- n) »betegnelse ifølge forskrifterne«: en varebetegnelse for en fødevare som foreskrevet i de EU-bestemmelser, der gælder for den, eller, i mangel af sådanne EU-bestemmelser, den varebetegnelse, der er foreskrevet i de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser, der gælder i den medlemsstat, hvor fødevaren sælges til den endelige forbruger eller til storkøkkener
- o) »sædvanlig betegnelse«: en varebetegnelse, som forbrugerne i den medlemsstat, hvor fødevaren sælges, accepterer som dens varebetegnelse, uden at der er behov for yderligere forklaring af varebetegnelsen
- p) »beskrivende betegnelse«: en varebetegnelse, der giver en beskrivelse af fødevaren og om nødvendigt af dens anvendelse, og som er tilstrækkelig tydelig til, at forbrugerne er bekendt med dens egentlige art og kan skelne den fra andre produkter, som den kunne forveksles med
- q) »primær ingrediens«: en ingrediens eller ingredienser i en fødevare, der udgør mere end 50 % af fødevaren, eller som forbrugeren sædvanligvis forbinder med varebetegnelsen for fødevaren, og for hvilken der i de fleste tilfælde kræves en mængdeangivelse

- r) »datoen for en fødevarers mindste holdbarhed«: den dato, til og med hvilken fødevareren bevarer sine specifikke egenskaber under de rette opbevaringsforhold
- s) »næringsstof«: protein, kulhydrat, fedt, kostfibre, natrium, vitaminer og mineraler opført i nr. 1, del A i bilag XIII til denne forordning samt stoffer, der tilhører, eller er bestanddele af en af disse kategorier
- t) »industrielt fremstillet nanomateriale«: bevidst fremstillet materiale, der har en eller flere dimensioner i størrelsesordenen 100 nm eller derunder, eller som består af separate funktionelle dele enten internt eller på overfladen, hvoraf mange har en eller flere dimensioner i størrelsesordenen 100 nm eller derunder, herunder strukturer, agglomerater eller aggregater, der kan være større end 100 nm, men som bevarer egenskaber, der er karakteristiske for nanostørrelse.

Egenskaber, der er karakteristiske for nanostørrelse, omfatter:

- i) egenskaber relateret til de pågældende materials store specifikke overfladeareal og/eller
- ii) specifikke fysisk-kemiske egenskaber, der er forskellige fra de fysisk-kemiske egenskaber, der kendetegner det samme materiale i ikkenanoform
- u) »fjernkommunikationsteknik«: ethvert middel, som uden leverandørens og forbrugersens samtidige tilstedeværelse kan anvendes med henblik på indgåelse af en aftale mellem disse parter.

3. En fødevarers oprindelsesland henviser i denne forordning til en fødevarers oprindelse som fastsat i overensstemmelse med artikel 23-26 i forordning (EØF) nr. 2913/92.

4. De særlige definitioner i bilag I finder også anvendelse.

KAPITEL II

GENERELLE PRINCIPPER VEDRØRENDE FØDEVAREINFORMATION

Artikel 3

Generelle målsætninger

1. Fødevareinformation har til formål at sikre et højt niveau for beskyttelse af forbrugernes sundhed og interesser ved at give endelige forbrugere grundlag for at træffe informerede valg og anvende fødevarer på sikker vis, navnlig ud fra sundhedsmæssige, økonomiske, miljømæssige, sociale og etiske betragtninger.
2. Fødevareinformationslovgivningen har til formål at opnå fri bevægelighed i Unionen for fødevarer, der er lovligt

produceret og markedsført, idet der, når det er relevant, tages hensyn til behovet for at beskytte producenterens legitime interesser og at fremme produktionen af kvalitetsprodukter.

3. Når der i fødevareinformationslovgivningen fastsættes nye krav, tillades der en overgangsperiode efter de nye krav ikrafttrædelse, bortset fra i behørigt begrundede tilfælde. I løbet af overgangsperioden kan fødevarer med etiketter, der ikke er i overensstemmelse med de nye foranstaltninger, markedsføres, og lagre af sådanne fødevarer, der er markedsført inden udløbet af overgangsperioden, kan fortsat sælges efter udløbet af overgangsperioden, indtil lagrene er opbrugt.

4. Der skal i forbindelse med udarbejdelse, evaluering og ændring af fødevareinformationslovgivning foretages åbne og gennemsigtige offentlige høringer, herunder af interessenter, enten direkte eller gennem repræsentative organer, bortset fra tilfælde, hvor dette som følge af sagens hastende karakter ikke er muligt.

Artikel 4

Principper for obligatorisk fødevareinformation

1. Når der kræves obligatorisk fødevareinformation i henhold til fødevareinformationslovgivningen, omfatter det oplysninger, der bl.a. tilhører en af følgende kategorier:

- a) oplysninger om fødevarens identitet og sammensætning, egenskaber eller andre karakteristika
- b) oplysninger om beskyttelse af forbrugernes sundhed og sikker anvendelse af en fødevare. Det drejer sig navnlig om:

i) bestanddeles egenskaber, der kan være sundhedsskadelige for visse grupper af forbrugere

ii) holdbarhed, opbevaring og sikker anvendelse

iii) betydning for sundheden, herunder risici og konsekvenser i forbindelse med skadelig og farlig indtagelse af en fødevare

c) oplysninger om ernæringsegenskaber, så forbrugere, herunder forbrugere med særlige kostbehov, kan træffe informerede valg.

2. Når behovet for obligatorisk fødevareinformation vurderes, og for at gøre det muligt for forbrugere at træffe informerede valg, tages der hensyn til et udbredt behov hos de fleste forbrugere for bestemte oplysninger, som de tillægger stor værdi, eller til almindeligt anerkendte fordele for forbrugeren.

Artikel 5

Høring af Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet

EU-foreanstaltninger på området for fødevarerinformationer, der forventes at have betydning for folkesundheden, vedtages efter høring af Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet (»autoriteten«).

KAPITEL III

GENERELLE KRAV TIL FØDEVAREINFORMATION OG FØDEVAREVIRKSOMHEDSLEDERNES ANSVAR

Artikel 6

Grundlæggende krav

Alle fødevarer, der er bestemt til den endelige forbruger eller til storkøkkener, skal ledsages af fødevarerinformation i overensstemmelse med denne forordning.

Artikel 7

Fair oplysningspraksis

1. Fødevarerinformation må ikke være af en sådan art, at den vildleder, især:

- a) med hensyn til fødevarerens beskaffenhed og især dens art, identitet, egenskaber, sammensætning, mængde, holdbarhed, oprindelsesland eller herkomststed, fremstillings- eller frembringelsesmåde
- b) ved at tillægge den pågældende fødevarer virkninger eller egenskaber, som den ikke har
- c) ved at give indtryk af, at den pågældende fødevarer har særlige egenskaber, når alle lignende fødevarer har samme egenskaber, navnlig ved specifikt at fremhæve forekomsten eller fraværet af visse ingredienser og/eller næringsstoffer
- d) ved gennem udseendet, betegnelsen eller en visuel præsentation at give indtryk af, at der er tale om en bestemt fødevarer eller om forekomsten af en bestemt ingrediens, selv om en naturligt forekommende bestanddel eller en ingrediens, der normalt anvendes i den pågældende fødevarer, i virkeligheden er blevet erstattet med en anden bestanddel eller en anden ingrediens.

2. Fødevarerinformation skal være korrekt, klar og letforståelig for forbrugeren.

3. Uden at undtagelser i EU-lovgivningen, der gælder for naturligt mineralvand og for fødevarer bestemt til særlig ernæring, derved tilsidesættes, må fødevarerinformation ikke tillægge en fødevarer egenskaber vedrørende forebyggelse, behandling og helbredelse af en menneskelig sygdom eller give indtryk af sådanne egenskaber.

4. Stk. 1, 2 og 3 gælder ligeledes for:

- a) reklame
- b) fødevarerens præsentationsmåde, især deres form, udseende eller emballage, de materialer, der anvendes til emballage, den måde, hvorpå fødevarerne er arrangeret, samt de forhold, hvorunder de udstilles.

Artikel 8

Ansvarsfordeling

1. Lederen af fødevarervirksomheden, der er ansvarlig for fødevarerinformation, skal være den leder, under hvis navn eller firmanavn fødevarer markedsføres, eller, hvis denne ikke er etableret inden for EU, importøren til EU's marked.

2. Lederen af fødevarervirksomheden, der er ansvarlig for fødevarerinformation, skal sikre, at der foreligger fødevarerinformation, og at den er korrekt i overensstemmelse med den gældende fødevarerinformationslovgivning og relevante nationale bestemmelsers krav.

3. Ledere af fødevarervirksomheder, som ikke har indflydelse på fødevarerinformationen, må på grundlag af de oplysninger, de har i deres egenskab af fagfolk, ikke levere fødevarer, som de ved eller burde have vidst ikke opfylder den gældende fødevarerinformationslovgivning og relevante nationale bestemmelsers krav.

4. Ledere af fødevarervirksomheder må i de virksomheder, som er under deres ledelse, ikke ændre de oplysninger, der ledsager en fødevarer, hvis en sådan ændring ville vildlede den endelige forbruger eller på anden måde sænke forbrugerbeskyttelsesniveauet og den endelige forbrugers muligheder for at træffe informerede valg. Ledere af fødevarervirksomheder er ansvarlige for alle ændringer, de foretager af de fødevareroplysninger, der ledsager en fødevarer.

5. Ledere af fødevarervirksomheder sikrer, at de krav i fødevarerinformationslovgivningen og relevante nationale bestemmelser, der er relevante for deres aktiviteter, er opfyldt i den virksomhed, som er under deres ledelse, og kontrollerer, at de pågældende krav overholdes, jf. dog stk. 2-4.

6. Ledere af fødevarervirksomheder sikrer i de virksomheder, som er under deres ledelse, at oplysninger om ikke-færdigpakkede fødevarer, der er bestemt til den endelige forbruger eller til levering til storkøkkener, videregives til den leder af en fødevarervirksomhed, der modtager fødevarer, således at der om fornødent kan gives den obligatoriske fødevarerinformation til den endelige forbruger.

7. Ledere af fødevarer virksomheder sikrer i følgende tilfælde i de virksomheder, som er under deres ledelse, at de obligatoriske oplysninger, jf. artikel 9 og 10, er anført på færdigpakningen eller på en vedhæftet etiket eller i handelsdokumenterne for fødevarerne, når disse dokumenter med sikkerhed enten ledsager den pågældende fødevarer eller er blevet fremsendt før levering eller samtidig med denne:

- a) hvis færdigpakkede fødevarer er bestemt til den endelige forbruger, men markedsføres i et tidligere handelsled end salg til denne, og hvis salget i dette handelsled ikke sker til et storkøkken
- b) hvis færdigpakkede fødevarer er bestemt til levering til storkøkkener, hvor de skal tilberedes, forarbejdes, deles eller opskæres.

Uanset første afsnit sikrer ledere af fødevarer virksomheder, at de oplysninger, der er omhandlet i artikel 9, stk. 1, litra a), f), g) og h), ligeledes er anført på den yderste emballage, i hvilken de færdigpakkede fødevarer præsenteres ved markedsføringen.

8. Ledere af fødevarer virksomheder, som leverer fødevarer til andre ledere af fødevarer virksomheder, der ikke er bestemt til den endelige forbruger eller til storkøkkener, skal sikre, at disse andre ledere af fødevarer virksomheder har tilstrækkelig information til om nødvendigt at opfylde deres forpligtelser i henhold til stk. 2.

KAPITEL IV

OBLIGATORISK FØDEVAREINFORMATION

AFDELING 1

Indhold og præsentation

Artikel 9

Liste over obligatoriske angivelser

1. På de betingelser, der er fastsat i artikel 10-35, og med forbehold af de undtagelser, der er fastsat i dette kapitel, er det obligatorisk at angive følgende oplysninger:

- a) varebetegnelsen for fødevarer
- b) ingredienslisten
- c) ingredienser eller tekniske hjælpestoffer, der er opført i bilag II, eller som er afledt af et stof eller et produkt, der er opført i bilag II, og som forårsager allergier eller intolerans, der anvendes ved fremstilling eller tilberedning af en fødevarer, og som stadig findes i færdigvaren, eventuelt i ændret form
- d) mængden af visse ingredienser eller kategorier af ingredienser
- e) nettomængden af fødevarer

- f) datoen for mindste holdbarhed eller sidste anvendelsesdato
- g) særlige opbevarings- og/eller anvendelsesforskrifter
- h) navn eller firmanavn og adresse på lederen af fødevarer virksomheden, jf. artikel 8, stk. 1
- i) oprindelsesland eller herkomstland, hvor dette er fastsat i artikel 26
- j) brugsanvisning, hvor det ellers vil være vanskeligt at anvende fødevarer på den rette måde
- k) for drikkevarer, der indeholder mere end 1,2 volumenprocent alkohol, angivelse af det virkelige alkoholindhold udtrykt i volumen
- l) en næringsdeklaration.

2. De oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, anføres med ord og tal. De kan herudover udtrykkes ved hjælp af piktogrammer eller symboler, jf. dog artikel 35.

3. Vedtager Kommissionen delegerede retsakter eller gennemførelsesretsakter i henhold til denne artikel, kan oplysningerne i stk. 1 alternativt udtrykkes ved hjælp af piktogrammer eller symboler i stedet for ord eller tal.

For at sikre, at forbrugerne får gavn af andre måder at angive obligatorisk fødevarer information på end ord og tal, og forudsat at der herved sikres samme informationsniveau som med ord og tal, kan Kommissionen under hensyntagen til dokumentation for, at forbrugerne forstår dem på samme måde, ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 51 fastlægge kriterierne for, at en eller flere af oplysningerne i stk. 1 kan udtrykkes ved hjælp af piktogrammer eller symboler i stedet for ord eller tal.

4. Med henblik på at sikre ensartet anvendelse af denne artikels stk. 3 kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter med nærmere retningslinjer for anvendelsen af de kriterier, der er defineret i overensstemmelse med stk. 3 for angivelse af en eller flere oplysninger ved hjælp af piktogrammer eller symboler i stedet for ord eller tal. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 48, stk. 2.

Artikel 10

Supplerende obligatoriske oplysninger om specifikke typer eller kategorier af fødevarer

1. Foruden de oplysninger, der er omhandlet i artikel 9, stk. 1, foreskrives der i bilag III supplerende obligatoriske oplysninger for specifikke typer eller kategorier af fødevarer.

2. For at sikre forbrugeroplysninger om specifikke typer eller kategorier af fødevarer og tage hensyn til tekniske fremskridt, den videnskabelige udvikling, beskyttelse af forbrugernes sundhed eller sikker brug af en fødevarer kan Kommissionen eventuelt ændre bilag III ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 51.

Hvis det i tilfælde af en opstået risiko for forbrugernes sundhed er påkrævet af særligt hastende årsager, anvendes proceduren i artikel 52 på delegerede retsakter vedtaget i henhold til nærværende artikel.

Artikel 11

Mål og vægt

Artikel 9 tilsidesætter ikke mere specifikke metrologiske EU-bestemmelser.

Artikel 12

Obligatorisk fødevarerinformation tilgængelighed og placering

1. I henhold til denne forordning skal obligatorisk fødevarerinformation for alle fødevarer være let tilgængelig.

2. For færdigpakkede fødevarers vedkommende skal obligatorisk fødevarerinformation angives direkte på emballagen eller på en vedhæftet etiket.

3. For at sikre, at forbrugerne får gavn af andre måder at angive obligatoriske fødevareroplysninger på, som er bedre tilpasset til bestemte obligatoriske oplysninger, og forudsat at der herved sikres samme informationsniveau som ved angivelse på emballagen eller etiketten, kan Kommissionen under hensyntagen til dokumentation for, at forbrugerne forstår oplysningerne på samme måde og anvender disse andre måder i vidt omfang, ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 51 fastlægge kriterierne for, at bestemte obligatoriske oplysninger kan udtrykkes på anden måde end på emballagen eller etiketten.

4. Med henblik på at sikre ensartet anvendelse af stk. 3 i denne artikel kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter med nærmere retningslinjer for anvendelsen af kriterierne i stk. 3 med henblik på angivelse af visse obligatoriske oplysninger på anden måde end på emballagen eller etiketten. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 48, stk. 2.

5. Når det drejer sig om ikke-færdigpakkede fødevarer, finder artikel 44 anvendelse.

Artikel 13

Udformning af obligatoriske oplysninger

1. Med forbehold af nationale foranstaltninger vedtaget i henhold til artikel 44, stk. 2, anføres obligatorisk fødevarerinformation på et iøjnefaldende sted, således at den er let synlig,

letlæselig og, hvis det er relevant, ikke kan slettes. Den må under ingen omstændigheder være skjult, tildækket eller opdelt ved andre påskrifter eller billeder eller andre materialer.

2. Uden at særlige EU-bestemmelser om bestemte fødevarer derved tilsidesættes, trykkes de obligatoriske oplysninger, jf. artikel 9, stk. 1, når de anføres på emballagen eller etiketten på en let læselig måde, med typer i en skriftstørrelse, hvor x-højden som defineret i bilag IV er lig med eller større end 1,2 mm.

3. For så vidt angår emballager eller beholdere, hvis største yderflade har et flademål på under 80 cm², skal den x-højde af skriftstørrelsen, der er fastsat i stk. 2, være lig med eller større end 0,9 mm.

4. Med henblik på at opfylde denne forordnings mål skal Kommissionen ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 51 fastsætte regler for læselighed.

Af samme grund som anført i første afsnit kan Kommissionen ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 51 udvide kravene i nærværende artikels stk. 5 til supplerende obligatoriske oplysninger om specifikke typer eller kategorier af fødevarer.

5. De i artikel 9, stk. 1, litra a), e), og k), nævnte oplysninger skal være anført i samme synsfelt.

6. Denne artikels stk. 5 finder ikke anvendelse i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 16, stk. 1 og 2.

Artikel 14

Fjernsalg

1. Uden at oplysningskravene i artikel 9 derved tilsidesættes, gælder der følgende for færdigpakkede fødevarer, der udbydes til salg ved fjernkommunikationsteknikker:

a) der skal foreligge obligatorisk fødevarerinformation med undtagelse af de oplysninger, der er omhandlet i artikel 9, stk. 1, litra f), inden købet afsluttes, og den skal fremgå af støttematerialet for fjernsalget eller gives via andre relevante kanaler, som lederen af fødevarer virksomheden tydeligt angiver. Hvis andre relevante kanaler anvendes, gives den obligatoriske fødevarerinformation uden, at lederen af fødevarer virksomheden kræver betaling fra forbrugerne for yderligere omkostninger

b) alle obligatoriske oplysninger skal foreligge på leveringstidspunktet.

2. For ikke-færdigpakkede fødevarer, der udbydes til salg ved fjernkommunikationsteknikker, skal de oplysninger, der kræves i artikel 44, stilles til rådighed i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 1.

3. Stk. 1, litra a), finder ikke anvendelse på fødevarer, der udbydes til salg ved hjælp af salgsautomater eller automatiserede forretningslokaler.

Artikel 15

Sprogkrav

1. Obligatorisk fødevareinformation anføres på et sprog, der er let forståeligt for forbrugerne i de medlemsstater, hvor en fødevare markedsføres, jf. dog artikel 9, stk. 3.

2. De medlemsstater, hvor en fødevare markedsføres, kan på deres område kræve, at disse oplysninger findes på et eller flere af de officielle EU-sprog.

3. Stk. 1 og 2 er ikke til hinder for, at oplysningerne kan anføres på flere sprog.

Artikel 16

Udeladelse af visse obligatoriske oplysninger

1. For så vidt angår glasflasker beregnet til genbrug, som har en uudslettelig mærkning, og som derfor hverken er forsynet med etiket, halsetiket eller krave, er det kun obligatorisk at anføre de oplysninger, der er nævnt i artikel 9, stk. 1, litra a), c), e), f) og l).

2. For så vidt angår emballager eller beholdere, hvis største yderflade har et flademål på under 10 cm², er det kun obligatorisk at anføre de oplysninger, der er nævnt i artikel 9, stk. 1, litra a), c), e) og f). De oplysninger, der er omhandlet i artikel 9, stk. 1, litra b), skal gives på andre måder eller stilles til rådighed på anmodning af forbrugeren.

3. Uden at andre EU-bestemmelser om obligatorisk næringsdeklaration derved tilsidesættes, er den deklaration, der er omhandlet i artikel 9, stk. 1, litra l), ikke obligatorisk for de fødevarer, der er anført i bilag V.

4. Uden at andre EU-bestemmelser om en ingrediensliste eller en obligatorisk næringsdeklaration derved tilsidesættes, er de oplysninger, der er omhandlet i artikel 9, stk. 1, litra b) og l), ikke obligatoriske for drikkevarer, som indeholder mere end 1,2 volumenprocent alkohol.

Kommissionen skal aflægge rapport senest 13. december 2014 vedrørende anvendelse af artikel 18 og artikel 30, stk. 1, på de produkter, som er nævnt i nærværende stykke, og for at forholde sig til, om alkoholholdige drikkevarer i fremtiden bør være omfattet, navnlig af kravet om angivelse af information om energiværdi, og begrundelserne for eventuelle undtagelser under hensyntagen til behovet for at sikre sammenhæng med

andre relevante EU-politikker. Kommissionen skal i den forbindelse overveje behovet for at foreslå en definition af »alkoholsodavand«.

Kommissionen skal, hvis det er relevant, lade rapporten ledsage af et lovgivningsforslag vedrørende bestemmelser om en ingrediensliste eller en obligatorisk næringsdeklaration for disse varer.

AFDELING 2

Nærmere bestemmelser om obligatoriske oplysninger

Artikel 17

Varebetegnelse for fødevaren

1. Varebetegnelsen for en fødevare er dens betegnelse ifølge forskrifterne. Hvis en sådan betegnelse ikke findes, er varebetegnelsen for fødevaren dens sædvanlige betegnelse, eller, hvis der ikke findes en sædvanlig betegnelse, eller den sædvanlige betegnelse ikke anvendes, anføres en beskrivende betegnelse for fødevaren.

2. Det er tilladt i den medlemsstat, hvor fødevaren markedsføres, at anvende den varebetegnelse for fødevaren, hvorunder varen lovligt fremstilles og markedsføres i den medlemsstat, hvor produktionen af fødevaren finder sted. Hvis anvendelsen af denne forordnings øvrige bestemmelser, herunder artikel 9, ikke er tilstrækkelig til, at forbrugerne i den medlemsstat, hvor markedsføringen finder sted, kan gøre sig bekendt med fødevarens egentlige art og kan skelne den fra andre fødevarer, som den kunne forveksles med, skal varebetegnelsen for fødevaren dog suppleres med yderligere beskrivende oplysninger, der anføres i tilknytning til varebetegnelsen for fødevaren.

3. I ekstraordinære tilfælde må producentmedlemsstatens varebetegnelse for fødevaren ikke anvendes i den medlemsstat, hvor markedsføringen finder sted, hvis den fødevare, betegnelsen vedrører i producentmedlemsstaten, i henseende til sin sammensætning eller fremstilling adskiller sig så meget fra den fødevare, der er kendt under denne betegnelse i den medlemsstat, hvor markedsføringen finder sted, at stk. 2 ikke er tilstrækkelig til at sikre korrekt oplysning af forbrugerne i den medlemsstat, hvor markedsføringen finder sted.

4. Varebetegnelsen for fødevaren må ikke erstattes af en betegnelse, der er beskyttet af intellektuel ejendomsret, et varemærke eller et fantasinavn.

5. I bilag VI er der fastsat særlige bestemmelser om varebetegnelsen for fødevaren og de oplysninger, der skal ledsage den.

Artikel 18

Ingrediensliste

1. Ingredienslisten skal have en passende overskrift eller indledning, som består af eller hvori ordet »ingredienser« indgår. Den skal bestå af en opgørelse af samtlige ingredienser i fødevaren efter faldende vægt henført til fremstillingstidspunktet.

2. Ingredienserne skal i givet fald angives ved deres specifikke betegnelse i overensstemmelse med reglerne i artikel 17 og i bilag VI.

3. For alle ingredienser, der er til stede i form af industrielt fremstillet nanomateriale, skal dette tydeligt anføres på ingredienslisten. Navnene på disse ingredienser efterfølges af ordet »nano« i parentes.

4. I bilag VII er der fastsat tekniske bestemmelser for anvendelsen af nærværende artikels stk. 1 og 2.

5. For at opfylde denne forordnings mål skal Kommissionen ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 51 justere og tilpasse definitionen af industrielt fremstillede nanomaterialer i artikel 2, stk. 2, litra t), til den tekniske og videnskabelige udvikling eller til definitioner, der er opnået enighed om på internationalt plan.

Artikel 19

Udeladelse af ingredienslisten

1. Angivelse af ingredienslisten kan udelades for følgende fødevarer:

- a) frisk frugt og friske grøntsager, herunder kartofler, som ikke er skrællet, snittet eller behandlet på lignende måde;
- b) vand, der er tilsat kulsyre, og hvor dette fremgår af betegnelsen
- c) eddike fremstillet ved gæring, såfremt den udelukkende hidrører fra et enkelt basisprodukt, og der ikke er tilsat nogen anden ingrediens
- d) ost, smør, fermenteret mælk og fløde, såfremt der ikke er tilsat andre ingredienser end mælkeprodukter, fødevarerenszymer og kulturer af mikroorganismer, der er nødvendige for fremstillingen, eller det salt, som er nødvendigt til fremstilling af den ost end frisk ost og smelteost
- e) fødevarer, der består af en enkelt ingrediens,

- i) hvis varebetegnelsen for fødevareren er identisk med ingrediensbetegnelsen, eller
- ii) hvis ingrediensens art klart kan udledes af varebetegnelsen for fødevareren.

2. For at tage hensyn til relevansen for forbrugeren af en ingrediensliste over specifikke typer eller kategorier af fødevarer kan Kommissionen i ekstraordinære tilfælde ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 51 supplere

nærværende artikels stk. 1, forudsat at udeladelserne ikke indebærer, at den endelige forbruger eller storkøkkener ikke får fyldestgørende oplysninger.

Artikel 20

Udeladelse af fødevarbestanddele i ingredienslisten

Angivelse i ingredienslisten kan udelades for følgende fødevarbestanddele, jf. dog artikel 21:

- a) bestanddele i en ingrediens, som under fremstillingsprocessen midlertidigt adskilles, for derefter atter at tilsættes i deres oprindelige forhold
- b) fødevaretilsætningsstoffer og fødevarerenszymer,
 - i) der udelukkes er til stede i en fødevar, fordi de fandtes i en eller flere af ingredienserne i den pågældende fødevar, i overensstemmelse med carry-over-princippet, jf. artikel 18, stk. 1, litra a) og b), i forordning (EF) nr. 1333/2008, dog kun såfremt disse stoffer ikke har nogen teknologisk funktion i færdigvaren, eller
 - ii) der anvendes som produktionshjælpemidler
- c) bærestoffer og stoffer, som ikke er fødevaretilsætningsstoffer, men som anvendes på samme måde og med samme formål som bærestoffer, og som anvendes i nødvendige doser
- d) stoffer, der ikke er fødevaretilsætningsstoffer, men som anvendes på samme måde og med samme formål som tekniske hjælpestoffer, og som stadig findes i færdigvaren, eventuelt i ændret form
- e) vand:
 - i) når vandet under fremstillingsprocessen udelukkende benyttes til at rekonstituere en koncentreret eller tørret ingrediens, eller
 - ii) for en lage, der sædvanligvis ikke konsumeres.

Artikel 21

Mærkning af visse stoffer eller produkter, der forårsager allergier eller intolerans

1. Med forbehold af de nærmere bestemmelser, der er vedtaget i henhold til artikel 44, stk. 2, skal de oplysninger, der er omhandlet i artikel 9, stk. 1, litra c), opfylde følgende krav:

- a) de skal være angivet i ingredienslisten i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 18, stk. 1, med en klar henvisning til betegnelsen på det stof eller det produkt, der er opført i bilag II, og

- b) navnet på stoffet eller produktet, som det fremgår af listen i bilag II, skal fremhæves visuelt på en måde, der klart adskiller det fra de øvrige ingredienser på listen, for eksempel ved hjælp af skrifttype, typografi eller baggrundsfarve.

Hvis der ikke er en ingrediensliste, skal denne angivelse af de i artikel 9, stk. 1, litra c), anførte oplysninger omfatte ordet »indeholder« efterfulgt af betegnelsen på det stof eller det produkt, der er opført i bilag II.

Hvor flere ingredienser eller tekniske hjælpestoffer i en fødevarer hidrører fra ét enkelt stof eller et produkt, der er opført i bilag II, skal det fremgå klart af etiketten for hver af de berørte ingredienser eller tekniske hjælpestoffer.

Angivelse af de i artikel 9, stk. 1, litra c), anførte oplysninger er ikke et krav, hvis varebetegnelsen for fødevarer klart henviser til det pågældende stof eller produkt.

2. For at sikre bedre information til forbrugerne og tage hensyn til den seneste videnskabelige udvikling og tekniske viden skal Kommissionen på ny systematisk undersøge og om nødvendigt opdatere listen i bilag II ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 51.

Hvis det i tilfælde af en opstået risiko for forbrugernes sundhed er påkrævet af særligt hastende årsager, anvendes proceduren i artikel 52 på delegerede retsakter vedtaget i henhold til nærværende artikel.

Artikel 22

Mængdeangivelse af ingredienser

1. Mængden af en ingrediens eller en kategori af ingredienser, der er anvendt til fremstilling eller tilberedning af en fødevarer, angives, hvis den pågældende ingrediens eller kategori af ingredienser:

- a) indgår i varebetegnelsen for fødevarer eller sædvanligvis af forbrugeren forbindes med den varebetegnelse
- b) fremhæves i mærkningen ved hjælp af ord, billeder eller en grafisk fremstilling, eller
- c) er væsentlig med henblik på at karakterisere en fødevarer og adskille den fra andre varer, som den ellers kunne forveksles med på grund af sin varebetegnelse eller sit udseende.

2. I bilag VIII er der fastsat tekniske regler for anvendelse af stk. 1, herunder særlige tilfælde, hvor der for visse ingredienser ikke kræves mængdeangivelse.

Artikel 23

Nettomængde

1. En fødevarers nettomængde angives, idet der alt efter omstændighederne anvendes liter, centiliter, milliliter, kilogram eller gram:

a) i volumenenheder for flydende varer

b) i vægtenheder for andre varer.

2. For at sikre, at forbrugeren bedre kan forstå fødevareroplysninger på mærkningen, kan Kommissionen ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 51 for visse nærmere bestemte fødevarer fastsætte, at nettomængden skal udtrykkes på en anden måde end den, der er beskrevet i nærværende artikels stk. 1.

3. I bilag IX er der fastsat tekniske regler for anvendelse af stk. 1, herunder særlige tilfælde, hvor der ikke kræves angivelse af nettomængde.

Artikel 24

Dato for mindste holdbarhed, sidste anvendelsesdato og nedfrysningsdato

1. For fødevarer, som i mikrobiologisk henseende er meget letfordærlige, og som derfor efter en kort periode kan udgøre en umiddelbar risiko for menneskers sundhed, skal datoen for mindste holdbarhed erstattes af sidste anvendelsesdato. Efter »sidste anvendelsesdato« betragtes en fødevarer som farlig i henhold til artikel 14, stk. 2-5, i forordning (EF) nr. 178/2002.

2. Datoen anføres i overensstemmelse med bilag X.

3. Med henblik på at sikre en ensartet anvendelse af de nærmere enkeltheder vedrørende angivelsen af datoen for mindste holdbarhed, jf. bilag X, punkt 1, litra c), kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter med regler vedrørende dette. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 48, stk. 2.

Artikel 25

Opbevarings- og anvendelsesforskrifter

1. I tilfælde, hvor fødevarer kræver særlige opbevarings- og/eller anvendelsesforskrifter, skal disse forskrifter angives.

2. For at muliggøre korrekt opbevaring eller anvendelse af fødevarerne efter åbning af emballagen skal opbevaringsforskrifterne og/eller anvendelsesperioden efter åbning om nødvendigt angives.

Artikel 26

Oprindelsesland eller herkomststed

1. Denne artikel finder anvendelse, medmindre andre mærkningsbestemmelser er fastsat i særlige EU-bestemmelser, især Rådets forordning (EF) nr. 509/2006 af 20. marts 2006 om garanterede traditionelle specialiteter i forbindelse med landbrugsprodukter og fødevarer⁽¹⁾ og Rådets forordning (EF) nr. 510/2006 af 20. marts 2006 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer⁽²⁾.

2. Angivelse af oprindelsesland eller herkomststed er obligatorisk:

- a) i de tilfælde, hvor undladelse af at give denne oplysning ville kunne vildlede forbrugeren med hensyn til fødewarens egentlige oprindelsesland eller herkomststed, navnlig hvis de oplysninger, der ledsager fødewaren, eller etiketten som helhed ellers ville antyde, at fødewaren har et andet oprindelsesland eller herkomststed
- b) for kød, der omfattes af den kombinerede nomenklatur (KN) under de koder, som er nævnt i bilag XI. Anvendelsen af dette litra forudsætter vedtagelsen af de i stk. 8 anførte gennemførelsesbestemmelser.

3. Hvis fødewarens oprindelsesland eller herkomststed er anført og ikke er det samme som den primære ingrediens:

- a) den pågældende primære ingrediens' oprindelsesland eller herkomststed anføres ligeledes, eller
- b) den primære ingrediens' oprindelsesland eller herkomststed opgives som værende et andet end fødewarens.

Anvendelsen af dette punkt forudsætter vedtagelsen af de i stk. 8 anførte gennemførelsesretsakter.

4. Kommissionen aflægger rapport til Europa-Parlamentet og Rådet inden for fem år efter datoen for anvendelsen af stk. 2, litra b), for at evaluere den obligatoriske angivelse af oprindelsesland eller herkomststed for varer, der er anført i nævnte litra.

5. Kommissionen aflægger rapport til Europa-Parlamentet og Rådet senest 13. december 2014 vedrørende obligatorisk angivelse af oprindelsesland eller herkomststed for følgende typer fødevarer:

- a) andre typer kød end oksekød og de i stk. 2, litra b), nævnte typer

⁽¹⁾ EUT L 93 af 31.3.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 93 af 31.3.2006, s. 12.

b) mælk

c) mælk anvendt som ingrediens i mejeriprodukter

d) uforarbejdede fødevarer

e) fødevarer bestående af én enkelt ingrediens

f) ingredienser, der udgør mere end 50 % af en fødevare.

6. Senest 13. december 2013 aflægger Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet og Rådet vedrørende obligatorisk angivelse af oprindelsesland eller herkomststed for kød anvendt som ingrediens.

7. De i stk. 5 og 6 omhandlede rapporter skal tage hensyn til forbrugernes behov for at blive informeret, gennemførligheden af en obligatorisk angivelse af oprindelsesland eller herkomststed og en analyse af omkostninger og fordele ved at indføre sådanne foranstaltninger, herunder den retlige påvirkning af det indre marked, og hvordan den internationale handel påvirkes.

Kommissionen kan lade disse rapporter ledsage af forslag om ændring af de relevante EU-bestemmelser.

8. Senest 13. december 2013 skal Kommissionen, efter at der er foretaget konsekvensanalyser, vedtage gennemførelsesretsakter vedrørende anvendelsen af nærværende artikels stk. 2, litra b), og anvendelsen af nærværende artikels stk. 3. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 48, stk. 2.

9. For fødevarer omhandlet i stk. 2, litra b), stk. 5, litra a), og stk. 6 skal rapporter og konsekvensanalyser i henhold til nærværende artikel bl.a. beskæftige sig med de forskellige muligheder for at angive fødevarernes oprindelsesland eller herkomststed, særlig hvad angår hver enkelt af de følgende vigtige oplysninger om dyrene:

a) fødested

b) opdrætssted

c) slagtested.

Artikel 27

Brugsanvisninger

1. Brugsanvisningen for en fødevare skal være udformet på en sådan måde, at fødewaren kan anvendes på hensigtsmæssig måde.

2. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter detaljerede bestemmelser om gennemførelsen af stk. 1 for visse fødevarer. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 48, stk. 2.

Artikel 28

Alkoholindhold

1. De nærmere bestemmelser for angivelse af alkoholindhold udtrykt i volumen fastsættes for så vidt angår produkter, der klassificeres i KN under kode 2204, ved de særlige EU-bestemmelser, som gælder for disse produkter.

2. Det virkelige alkoholindhold udtrykt i volumen for drikkevarer, der indeholder mere end 1,2 volumenprocent alkohol, bortset fra varer, der er omhandlet i stk. 1, angives i overensstemmelse med bilag XII.

AFDELING 3

Næringsdeklaration

Artikel 29

Sammenhæng med anden lovgivning

1. Denne afdeling finder ikke anvendelse på fødevarer, der er omfattet af følgende retsakter:

- a) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/46/EF af 10. juni 2002 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om kosttilskud ⁽¹⁾
- b) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/54/EF af 18. juni 2009 om udvinding og markedsføring af naturligt mineralvand ⁽²⁾.

2. Denne afdeling finder anvendelse, uden at Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/39/EF af 6. maj 2009 om fødevarer bestemt til særlig ernæring ⁽³⁾ og særdirektiver som omhandlet i direktivets artikel 4, stk. 1, derved tilsidesættes.

Artikel 30

Indhold

1. Den obligatoriske næringsdeklaration skal indeholde følgende oplysninger:

- a) energiværdi og
- b) mængden af fedt, mættede fedtsyrer, kulhydrater, sukkerarter, protein og salt.

En erklæring om, at saltindholdet udelukkende skyldes forekomsten af naturligt forekommende natrium, kan eventuelt anbringes i nær tilknytning til næringsdeklarationen.

2. Indholdet af den obligatoriske næringsdeklaration, jf. stk. 1, kan suppleres med oplysninger om mængden af et eller flere af følgende elementer:

- a) enkeltumættede fedtsyrer
- b) flerumættede fedtsyrer
- c) polyoler
- d) stivelse
- e) kostfibre
- f) vitaminer og mineraler som anført i bilag XIII, del A, punkt 1, når de forekommer i betydelig mængde som defineret i bilag XIII, del A, punkt 2.

3. Hvis mærkningen af en færdigpakket fødevare omfatter den obligatoriske næringsdeklaration, jf. stk. 1, kan følgende information gentages på den:

- a) energiværdien, eller
- b) energiværdien sammen med mængden af fedt, mættede fedtsyrer, sukkerarter og salt.

4. Uanset artikel 36, stk. 1, kan indholdet af næringsdeklarationen begrænses til kun energiværdien, hvis mærkningen af de varer, der er omhandlet i artikel 16, stk. 4, omfatter en næringsdeklaration.

5. Med forbehold af artikel 44 og uanset artikel 36, stk. 1, kan indholdet af næringsdeklarationen, hvis mærkningen af de varer, der er omhandlet i artikel 44, stk. 1, omfatter en næringsdeklaration, begrænses til kun:

- a) energiværdien, eller
- b) energiværdien sammen med mængden af fedt, mættede fedtsyrer, sukkerarter og salt.

6. For at tage hensyn til relevansen af oplysningerne i nærværende artikels stk. 2-5 for forbrugeroplysningen kan Kommissionen ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 51 ændre listerne i nærværende artikels stk. 2-5 ved at indsætte eller slette oplysninger.

⁽¹⁾ EFT L 183 af 12.7.2002, s. 51.

⁽²⁾ EUT L 164 af 26.6.2009, s. 45.

⁽³⁾ EUT L 124 af 20.5.2009, s. 21.

7. Senest 13. december 2014 forelægger Kommissionen, under hensyntagen til videnskabelig dokumentation og erfaringer indhøstet i medlemsstaterne, en rapport om forekomsten af transfedtsyrer i fødevarer og i Unionens befolknings kost som helhed. Formålet med rapporten er at vurdere virkningerne af relevante metoder, der kan sætte forbrugerne i stand til at vælge sundere mad og sundere kost i det hele taget, eller som kan fremme udbuddet af sundere fødevaretilbud til forbrugerne, herunder bl.a. udlevering af information til forbrugerne om transfedtsyrer eller indførelse af restriktioner for deres anvendelse. Kommissionen skal, hvis det er relevant, lade rapporten ledsage af et lovgivningsforslag.

Artikel 31

Beregning

1. Energiværdien beregnes ved anvendelse af omregningsfaktorerne i bilag XIV.

2. Kommissionen kan ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 51 vedtage omregningsfaktorer for vitaminer og mineraler som anført i bilag XIII, del A, punkt 1, med henblik på en mere præcis beregning af indholdet af sådanne vitaminer og mineraler i fødevarer. Disse omregningsfaktorer tilføjes i bilag XIV.

3. Den energiværdi og de mængder af næringsstoffer, der er omhandlet i artikel 30, stk. 1-5, skal henføre til fødevaren, således som den sælges.

Hvis det er hensigtsmæssigt, kan disse oplysninger gives for fødevaren i tilberedt stand, forudsat at tilberedningsmåden er beskrevet tilstrækkeligt detaljeret, og at oplysningerne vedrører fødevaren, således som den forudsættes konsumeret.

4. De deklarerede værdier skal være gennemsnitsværdier behørigt fastsat på et af følgende grundlag, alt efter tilfældet:

- a) fabrikantens analyse af fødevaren
- b) en beregning udført på basis af kendte eller faktiske gennemsnitsværdier vedrørende de anvendte ingredienser, eller
- c) en beregning på basis af sædvanligvis fastlagte og accepterede data.

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter nærmere bestemmelser vedrørende en ensartet gennemførelse af dette stykke for så vidt angår præcisionen af de deklarerede værdier, f.eks. forskellene mellem de deklarerede tal og de tal, der konstateres ved offentlig kontrol. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 48, stk. 2.

Artikel 32

Angivelse pr. 100 g eller pr. 100 ml

1. Energiværdien og mængden af næringsstoffer, jf. artikel 30, stk. 1-5, udtrykkes ved anvendelse af de måleenheder, der er anført i bilag XV.

2. Energiværdien og mængden af næringsstoffer, jf. artikel 30, stk. 1-5, udtrykkes pr. 100 g eller pr. 100 ml.

3. Hvis deklarationen omfatter vitaminer og mineraler, udtrykkes indholdet foruden udtryksformen i stk. 2 som en procentdel af de referenceindtag, der er fastsat i bilag XIII, del A, punkt 1, pr. 100 g eller pr. 100 ml.

4. Foruden udtryksformen i denne artikels stk. 2 kan energiværdien og mængderne af næringsstoffer, jf. artikel 30, stk. 1, 3, 4 og 5, udtrykkes, alt efter hvad der er relevant, som en procentdel af de referenceindtag, der er fastsat i bilag XIII, del B, pr. 100 g eller pr. 100 ml.

5. Såfremt der anføres information i henhold til stk. 4, skal der i umiddelbar nærhed heraf tilføjes følgende erklæring: »Referenceindtag for en voksen gennemsnitsperson (8 400 kJ/2 000 kcal)«.

Artikel 33

Angivelse pr. portion eller pr. forbrugsenhed

1. I følgende tilfælde kan energiværdien og mængderne af næringsstoffer, jf. artikel 30, stk. 1-5, udtrykkes pr. portion og/eller pr. forbrugsenhed, som er letgenkendelig for forbrugeren, forudsat at den anvendte portion eller enhed er anført på etiketten, og at antallet af portioner eller enheder i pakningen er angivet:

- a) foruden udtryksformen pr. 100 g eller pr. 100 ml i artikel 32, stk. 2
- b) foruden udtryksformen pr. 100 g eller pr. 100 ml i artikel 32, stk. 3, for så vidt angår mængderne af vitaminer og mineraler
- c) foruden eller i stedet for udtryksformen pr. 100 g eller pr. 100 ml i artikel 32, stk. 4.

2. Uanset artikel 32, stk. 2, kan i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 30, stk. 3, litra b), mængden af næringsstoffer og/eller procentdelen af de referenceindtag, der er fastsat i bilag XIII, del B, udtrykkes udelukkende pr. portion eller pr. forbrugsenhed.

Når mængden af næringsstoffer er udtrykt udelukkende pr. portion eller pr. forbrugsenhed i overensstemmelse med første afsnit, udtrykkes energiværdien pr. 100 g eller pr. 100 ml og pr. portion eller pr. forbrugsenhed.

3. Uanset artikel 32, stk. 2, kan energiværdien og mængden af næringsstoffer og/eller procentdelen af de referenceindtag, der er fastsat i bilag XIII, del B, udtrykkes udelukkende pr. portion eller pr. forbrugsenhed i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 30, stk. 5.

4. Den anvendte portion eller enhed angives i nær tilknytning til næringsdeklarationen.

5. Med henblik på at sikre en ensartet gennemførelse af angivelsen af næringsdeklarationen pr. portion eller pr. forbrugsenhed og for at give forbrugeren et ensartet sammenligningsgrundlag skal Kommissionen under hensyntagen til forbrugernes faktiske forbrugsadfærd og til kostanbefalinger ved hjælp af gennemførelsesretsakter vedtage bestemmelser om udtrykket pr. portion eller pr. forbrugsenhed for specifikke kategorier af fødevarer. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 48, stk. 2.

Artikel 34

Præsentation

1. Oplysningerne i artikel 30, stk. 1 og 2, skal være anført i samme synsfelt. De skal angives samlet i et tydeligt format og eventuelt i den rækkefølge, der er anført i bilag XV.

2. De oplysninger, som der henvises til i artikel 30, stk. 1 og 2, skal anføres, hvis pladsen er tilstrækkelig, i tabelformat med tallene under hinanden. Er pladsen ikke tilstrækkelig, opstilles deklarationen i linjeformat.

3. Oplysningerne i artikel 30, stk. 3, skal anføres

a) i det primære synsfelt samt

b) ved anvendelse af en skriftstørrelse i overensstemmelse med artikel 13, stk. 2.

Oplysningerne i artikel 30, stk. 3, kan anføres i et andet format end det, der er angivet i nærværende artikels stk. 2.

4. Oplysningerne i artikel 30, stk. 4 og 5, kan anføres i et andet format end det, der er angivet i nærværende artikels stk. 2.

5. Hvis energiværdien eller mængden af næringsstof(fer) i et produkt er ubetydelig, kan oplysningerne vedrørende disse elementer erstattes af en erklæring som f.eks. »Indeholder ubetydelige mængder af ...«, som anbringes i nær tilknytning til næringsdeklarationen, hvis der findes en sådan.

Med henblik på at sikre en ensartet gennemførelse af dette stykke kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter vedrørende den energiværdi og de mængder af næringsstoffer,

jf. artikel 30, stk. 1-5, som kan anses for at være ubetydelige. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 48, stk. 2.

6. Med henblik på at sikre en ensartet anvendelse af præsentationsmåden for næringsdeklarationen i de formater, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1-4, kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter herom. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 48, stk. 2.

Artikel 35

Supplerende udtryks- og præsentationsformer

1. Som supplement til de udtryksformer, der er omhandlet i artikel 32, stk. 2 og 4, og artikel 33 og til den præsentation, som der henvises til i artikel 34, stk. 2, kan energiværdien og mængden af næringsstoffer, jf. artikel 30, stk. 1 til 5, angives ved andre udtryksformer og/eller præsenteres ved anvendelse af grafik eller symboler foruden ord eller tal, forudsat at følgende krav er opfyldt:

a) de bygger på forsvarlige og videnskabeligt holdbare forbrugerundersøgelser og vildleder ikke forbrugeren, jf. artikel 7

b) deres udvikling er resultatet af en høring af et bredt udvalg af interessegrupper

c) de har til formål at gøre fødewarens bidrag til eller betydning for kostens energi- og næringsstofindhold lettere begribeligt for forbrugeren

d) der foreligger videnskabeligt holdbar dokumentation for, at gennemsnitsforbrugeren kan forstå og anvende disse udtryks- og præsentationsformer, således som de er udformet

e) hvad angår andre udtryksformer, er de baseret enten på de harmoniserede referenceindtag, der er fastsat i bilag XIII, eller, hvis sådanne ikke er fastlagt, på almindeligt anerkendt videnskabelig rådgivning om indtag af energi eller næringsstoffer

f) de er objektive og ikkediskriminerende, og

g) deres anvendelse medfører ikke hindringer for den frie bevægelighed for varer.

2. Medlemsstaterne kan anbefale ledere af fødewarevirksomheder at anvende en eller flere supplerende måder at udtrykke eller præsentere næringsdeklarationen på, som de anser for bedst at opfylde kravene i stk. 1, litra a)-g). Medlemsstaterne giver Kommissionen nærmere oplysninger om sådanne supplerende udtryks- og præsentationsformer.

3. Medlemsstaterne sikrer en passende overvågning af de supplerende udtryks- eller præsentationsformer for næringsdeklarationen, der findes på deres områdes marked.

For at lette overvågningen af anvendelsen af sådanne supplerende udtryks- eller præsentationsformer kan medlemsstaterne pålægge de ledere af fødevarevirksomheder, der på deres område markedsfører fødevarer med sådanne oplysninger, at underrette den kompetente myndighed om anvendelsen af supplerende udtryks- eller præsentationsformer og at give myndigheden den relevante dokumentation for overholdelsen af kravene fastlagt i stk. 1, litra a)-g). I sådanne tilfælde kan der også kræves meddelelse om ophør med anvendelsen af de supplerende udtryks- eller præsentationsformer.

4. Kommissionen fremmer og tilrettelægger udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne, Kommissionen selv og interessenter om spørgsmål i forbindelse med anvendelsen af supplerende udtryks- eller præsentationsformer for næringsdeklarationen.

5. På baggrund af de indhøstede erfaringer fremlægger Kommissionen senest den 13. december 2017 en rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af de supplerende udtryks- og præsentationsformer, om deres indvirkning på det indre marked og om hensigtsmæssigheden af yderligere harmonisering af disse udtryks- og præsentationsformer. Med henblik herpå giver medlemsstaterne Kommissionen relevante oplysninger om anvendelsen af sådanne supplerende udtryks- eller præsentationsformer på deres områdes marked. Kommissionen kan lade denne rapport ledsage af forslag om ændring af de relevante EU-bestemmelser.

6. Med henblik på at sikre en ensartet gennemførelse af denne artikel vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, som fastsætter nærmere bestemmelser vedrørende gennemførelsen af nærværende artikels stk. 1, 3 og 4. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 48, stk. 2.

KAPITEL V

FRIVILLIG FØDEVAREINFORMATION

Artikel 36

Krav

1. Hvis fødevareinformationen omhandlet i artikel 9 og 10 gives på frivilligt grundlag, skal den opfylde de krav, der er fastsat i kapitel IV, afdeling 2 og 3.

2. Fødevareinformation, der gives på frivilligt grundlag, skal opfylde følgende krav:

a) den må ikke vildlede forbrugeren, jf. artikel 7

b) den må ikke være uklar eller forvirrende for forbrugeren

c) den skal i givet fald bygge på relevante videnskabelige oplysninger.

3. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter om anvendelsen af kravene i nærværende artikels stk. 2 for følgende frivillige fødevareinformation:

a) oplysninger om mulig og utilsigtet forekomst i fødevarer af stoffer eller produkter, der forårsager allergier eller intolerans

b) oplysninger om fødevarers egnethed for vegetarianer og veganere og

c) angivelsen af referenceindtag for specifikke befolkningsgrupper ud over de referenceindtag, der er fastsat i bilag XIII.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 48, stk. 2.

4. Hvis ledere af fødevarevirksomheder giver indbyrdes afvigende frivillig fødevareinformation, som kan vildlede eller forvirre forbrugeren, kan Kommissionen med henblik på at sikre en passende forbrugeroplysning vedtage bestemmelser om frivillig fødevareinformation ud over den, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 3, ved anvendelse af delegerede retsakter i henhold til artikel 51.

Artikel 37

Præsentation

Frivillige fødevareoplysninger må ikke anføres, så det går ud over den plads, der er til rådighed for de obligatoriske fødevareoplysninger.

KAPITEL VI

NATIONALE FORANSTALTNINGER

Artikel 38

Nationale foranstaltninger

1. For så vidt angår spørgsmål, der specifikt harmoniseres i denne forordning, må medlemsstaterne ikke vedtage eller opretholde nationale foranstaltninger, medmindre dette tillades i EU-retten. Disse nationale foranstaltninger må ikke medføre hindringer for varenes frie bevægelighed som f.eks. diskrimination i forhold til fødevarer fra andre medlemsstater.

2. Med forbehold af artikel 39 kan medlemsstaterne vedtage nationale foranstaltninger vedrørende spørgsmål, der ikke specifikt harmoniseres i denne forordning, forudsat at de ikke forbyder, hindrer eller begrænser den frie bevægelighed for varer, som er i overensstemmelse med denne forordning.

*Artikel 39***Nationale foranstaltninger vedrørende supplerende obligatoriske oplysninger**

1. Som supplement til de obligatoriske oplysninger, jf. artikel 9, stk. 1, og artikel 10, kan medlemsstaterne efter proceduren i artikel 45 vedtage foranstaltninger indeholdende krav om supplerende obligatoriske oplysninger om specifikke typer eller kategorier af fødevarer, der er begrundet i mindst et af følgende:

- a) beskyttelse af folkesundheden
 - b) beskyttelse af forbrugerne
 - c) bekæmpelse af svig
 - d) beskyttelse af industriel og kommerciel ejendomsret samt angivelser af herkomststed, kontrollerede oprindelsesbetegnelser og bekæmpelse af illoyal konkurrence.
2. Medlemsstaterne kan kun indføre obligatorisk angivelse af fødevarers oprindelsesland eller herkomststed i henhold til stk. 1, hvis forbindelsen mellem visse af fødevarens kvaliteter og dens oprindelse eller herkomst er dokumenteret. Når medlemsstaterne meddeler Kommissionen sådanne foranstaltninger, fremlægger de dokumentation for, at de fleste forbrugere tillægger en sådan oplysning stor værdi.

*Artikel 40***Mælk og mejeriprodukter**

Medlemsstaterne kan fastsætte undtagelser fra artikel 9, stk. 1, og artikel 10, stk. 1, for mælk og mejeriprodukter, der er tappet i glasflasker, som er beregnet til genbrug.

De meddeler straks Kommissionen disse foranstaltninger.

*Artikel 41***Alkoholholdige drikkevarer**

Indtil der er vedtaget EU-bestemmelser som omhandlet i artikel 16, stk. 4, kan medlemsstaterne opretholde nationale foranstaltninger vedrørende angivelse af ingredienser i drikkevarer, der indeholder mere end 1,2 volumenprocent alkohol.

*Artikel 42***Angivelse af nettomængde**

I mangel af EU-bestemmelser, jf. artikel 23, stk. 2, om angivelse af nettomængde for nærmere bestemte fødevarer på en måde, der afviger fra den, der er fastsat i artikel 23, stk. 1, kan medlemsstaterne opretholde nationale foranstaltninger vedtaget inden den 12. december 2011.

Medlemsstaterne underretter senest 13. december 2014 Kommissionen om sådanne foranstaltninger. Kommissionen orienterer de øvrige medlemsstater herom.

*Artikel 43***Frivillig angivelse af referenceindtag for specifikke befolkningsgrupper**

Indtil der er vedtaget EU-bestemmelser som omhandlet i artikel 36, stk. 3, litra c), kan medlemsstaterne vedtage nationale foranstaltninger om frivillig angivelse af referenceindtag for specifikke befolkningsgrupper.

Medlemsstaterne meddeler straks Kommissionen teksten til disse foranstaltninger.

*Artikel 44***Nationale foranstaltninger vedrørende ikke-færdigpakkede fødevarer**

1. For fødevarer, der udbydes til den endelige forbruger og til storkøkkener uden at være færdigpakkede, eller for fødevarer, der pakkes på salgsstedet på anmodning af køberen eller er færdigpakkede med henblik på direkte salg,

- a) er angivelse af oplysningerne i artikel 9, stk. 1, litra c), obligatorisk
- b) er angivelse af andre oplysninger omhandlet i artikel 9 og 10 ikke obligatorisk, medmindre medlemsstaterne vedtager nationale foranstaltninger, der kræver, at nogle af eller alle disse oplysninger eller elementer af disse oplysninger skal angives.

2. Medlemsstaterne kan vedtage nationale foranstaltninger for, hvordan de i stk. 1 omhandlede oplysninger eller elementer af disse oplysninger skal gøres tilgængelige, herunder eventuelt deres udtryks- og præsentationsform.

3. Medlemsstaterne meddeler straks Kommissionen teksten til de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, litra b), og stk. 2.

*Artikel 45***Notifikationsprocedure**

1. Når der henvises til denne artikel, underretter en medlemsstat, der finder det nødvendigt at vedtage ny lovgivning om fødevareinformation, på forhånd Kommissionen og de øvrige medlemsstater om de påtænkte foranstaltninger, samtidig med at den anfører, hvilke motiver der ligger til grund herfor.

2. Kommissionen hører Den Stående Komité for Fødevarer-kæden og Dyresundhed, der er nedsat ved artikel 58, stk. 1, i forordning (EF) nr. 178/2002, hvis Kommissionen finder en høring formålstjenlig, eller hvis en medlemsstat anmoder herom. I så fald sikrer Kommissionen, at denne proces er gennemsigtig for alle interessenter.

3. Den medlemsstat, der finder det nødvendigt at vedtage ny lovgivning om fødevareinformation, kan først træffe de påtænkte foranstaltninger tre måneder efter den i stk. 1 omhandlede underretning, forudsat at den ikke har modtaget en negativ udtalelse fra Kommissionen.

4. Hvis Kommissionens udtalelse er negativ, indleder Kommissionen, inden udløbet af den i stk. 3 i nærværende artikel omhandlede frist, den i artikel 48, stk. 2, omhandlede undersøgelsesprocedure med henblik på at afgøre, hvorvidt de påtænkte foranstaltninger kan iværksættes om fornødent med passende ændringer.

5. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester⁽¹⁾ finder ikke anvendelse på foranstaltninger, der er omfattet af underretningsproceduren i denne artikel.

KAPITEL VII

GENNEMFØRELSESBESTEMMELSER, ÆNDRINGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 46

Ændringer af bilagene

For at tage hensyn til tekniske fremskridt, den videnskabelige udvikling, forbrugernes sundhed og forbrugernes informationsbehov, og med forbehold af bestemmelserne i artikel 10, stk. 2, og artikel 21, stk. 2, om ændring af bilag II og III, kan Kommissionen ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 51 ændre bilagene til denne forordning.

Artikel 47

Overgangsperiode og anvendelsesdato for gennemførelsesforanstaltningerne og de delegerede retsakter

1. Med forbehold af nærværende artikels stk. 2 skal Kommissionen, når den udøver de beføjelser, som den tillægges ved denne forordning til at vedtage foranstaltninger ved hjælp af gennemførelsesretsakter efter undersøgelsesproceduren i artikel 48, stk. 2, eller ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 51:

a) fastlægge en passende overgangsperiode for anvendelsen af de nye foranstaltninger, hvor fødevarer med etiketter, der

ikke er i overensstemmelse med de nye foranstaltninger, kan markedsføres, og hvor lagre af sådanne fødevarer, der er markedsført inden udløbet af overgangsperioden, fortsat kan sælges efter udløbet af overgangsperioden, indtil lagrene er opbrugt, og

b) sikre, at disse foranstaltninger finder anvendelse fra den 1. april i et givet kalenderår.

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse i hastetilfælde, hvor formålet med foranstaltningerne i nævnte stykke er beskyttelse af menneskers sundhed.

Artikel 48

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Den Stående Komité for Fødevarer-kæden og Dyresundhed, oprettet ved artikel 58, stk. 1, i forordning (EF) nr. 178/2002. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Afgiver udvalget ikke nogen udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendes.

Artikel 49

Ændringer af forordning (EF) nr. 1924/2006

Artikel 7, stk. 1 og 2, i forordning (EF) nr. 1924/2006 affattes således:

»I forbindelse med en ernærings- og/eller sundhedsanprisning er det obligatorisk at angive næringsdeklaration på produktet, undtagen når der er tale om generiske reklamer. De oplysninger, der skal angives, er de i artikel 30, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 af 25. oktober 2011 om fødevareinformation til forbrugerne (*) omhandlede. I forbindelse med en ernærings- og/eller sundhedsanprisning for et næringsstof, der er omhandlet i artikel 30, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1169/2011, angives mængden af dette næringsstof i overensstemmelse med artikel 31-34 i nævnte forordning.

Mængden af det eller de stoffer, som ernærings- eller sundhedsanprisningen vedrører, og som ikke fremgår af næringsdeklarationen, angives i samme synsfelt som næringsdeklarationen og angives i overensstemmelse med artikel 31, 32 og 33 i forordning (EU) nr. 1169/2011. De måleenheder, der anvendes til at angive mængden af stoffet, skal være relevante for hvert af de pågældende stoffer.

⁽¹⁾ EFT L 204 af 21.7.1998, s. 37.

(*) EUT L 304 af 22.11.2011, s. 18.

Artikel 50

Ændringer af forordning (EF) nr. 1925/2006

Artikel 7, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1925/2006 affattes således:

»3. Næringsdeklaration på produkter tilsat vitaminer og mineraler, der er omfattet af denne forordning, er obligatorisk. Deklarationen skal indeholde de oplysninger, der er nævnt i artikel 30, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 af 25. oktober 2011 om fødevarerinformation til forbrugerne (*), samt en angivelse af de samlede mængder af de tilsatte vitaminer og mineraler efter tilsætning til fødevareren.

(*) EUT L 304 af 22.11.2011, s. 18«.

Artikel 51

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 9, stk. 3, artikel 10, stk. 2, artikel 12, stk. 3, artikel 13, stk. 4, artikel 18, stk. 5, artikel 19, stk. 2, artikel 21, stk. 2, artikel 23, stk. 2, artikel 30, stk. 6, artikel 31, stk. 2, artikel 36, stk. 4, og artikel 46, tillægges Kommissionen for en periode på fem år efter 12. december 2011. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 9, stk. 3, artikel 10, stk. 2, artikel 12, stk. 3, artikel 13, stk. 4, artikel 18, stk. 5, artikel 19, stk. 2, artikel 21, stk. 2, artikel 23, stk. 2, artikel 30, stk. 6, artikel 31, stk. 2, stk. 36, stk. 4 og artikel 46 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 9, stk. 3, artikel 10, stk. 2, artikel 12, stk. 3, artikel 13, stk. 4, artikel 18,

stk. 5, artikel 19, stk. 2, artikel 21, stk. 2, artikel 23, stk. 2, artikel 30, stk. 6, artikel 31, stk. 2, artikel 36, stk. 4, og artikel 46, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 52

Hasteprocedure

1. Delegerede retsakter vedtaget i henhold til denne artikel træder i kraft straks og anvendes, så længe der ikke er gjort indsigelse i henhold til stk. 2. I meddelelsen til Europa-Parlamentet og Rådet af en delegeret retsakt anføres begrundelsen for anvendelse af hasteproceduren.

2. Europa-Parlamentet eller Rådet kan efter proceduren i artikel 51, stk. 5, gøre indsigelse mod en delegeret retsakt. I så fald skal Kommissionen ophæve retsakten straks efter Europa-Parlamentets eller Rådets meddelelse af afgørelsen om at gøre indsigelse.

Artikel 53

Ophævelse

1. Direktiv 87/250/EØF, 90/496/EØF, 1999/10/EF, 2000/13/EF, 2002/67/EF og 2008/5/EF og forordning (EF) nr. 608/2004 ophæves med virkning fra 13. december 2014.

2. Henvisninger til de ophævede retsakter betragtes som henvisninger til denne forordning.

Artikel 54

Overgangsforanstaltninger

1. Fødevarer, der er markedsført eller mærket inden den 13. december 2014, og som ikke opfylder forordningens krav, kan markedsføres, indtil fødevarerlagrene er opbrugt.

Fødevarer, der er markedsført eller mærket inden den 13. december 2016, og som ikke opfylder kravene fastlagt i artikel 9, stk. 1, litra l), kan markedsføres, indtil fødevarerlagrene er opbrugt.

Fødevarer, der er markedsført eller mærket inden den 1. januar 2014 og som ikke opfylder kravene fastlagt i bilag VI, del B, kan markedsføres, indtil fødevarerlagrene er opbrugt.

2. Mellem den 13. december 2014 og den 13. december 2016 skal næringsdeklarationen, hvis den gives på frivillig basis, opfylde artikel 30-35.

3. Uanset direktiv 90/496/EØF, artikel 7 i forordning (EF) nr. 1924/2006 og artikel 7, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1925/2006 kan fødevarer, der er mærket i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 30-35, markedsføres inden den 13. december 2014.

Uanset Kommissionens forordning (EF) nr. 1162/2009 af 30. november 2009 om overgangsforanstaltninger i forbindelse med gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 853/2004, (EF) nr. 854/2004 og (EF)

nr. 882/2004⁽¹⁾ kan fødevarer mærket i overensstemmelse med bilag VI, del B, i nærværende forordning markedsføres inden den 1. januar 2014.

Artikel 55

Ikrafttræden og anvendelsesdato

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 13. december 2014, med undtagelse af artikel 9, stk. 1, litra l), der anvendes fra den 13. december 2016, og bilag VI, del B, der anvendes fra den 1. januar 2014.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 25. oktober 2011.

På Europa-Parlamentets vegne

J. BUZEK

Formand

På Rådets vegne

M. DOWGIELEWICZ

Formand

⁽¹⁾ EUT L 314 af 1.12.2009, s. 10.

BILAG I

SÆRLIGE DEFINITIONER

Jf. artikel 2, stk. 4

1. Ved »næringsdeklaration« forstås oplysning om:
 - a) energiværdi eller
 - b) energiværdi og et eller flere af følgende næringsstoffer alene:
 - fedt (mættede fedtsyrer, enkeltumættede fedtsyrer, flerumættede fedtsyrer)
 - kulhydrat (sukkerarter, polyoler, stivelse)
 - salt
 - kostfibre
 - protein
 - alle vitaminer og mineraler anført i bilag XIII, del A, punkt 1, når de forekommer i betydelig mængde som defineret i bilag XIII, del A, punkt 2.
2. Ved »fedt« forstås det samlede indhold af lipider, herunder phospholipider.
3. Ved »mættede fedtsyrer« forstås fedtsyrer uden dobbeltbinding.
4. Ved »transfedtsyrer« forstås fedtsyrer med mindst én ikke-konjugeret (dvs. afbrudt af mindst én methylen gruppe) kulstof-kulstof-dobbeltbinding i trans-konfigurationen.
5. Ved »enkeltumættede fedtsyrer« forstås fedtsyrer med én cis-dobbeltbinding.
6. Ved »flerumættede fedtsyrer« forstås alle fedtsyrer med to eller flere cis, cis-methylen-afbrudte dobbeltbindinger.
7. Ved »kulhydrat« forstås ethvert kulhydrat, som nedbrydes i menneskets stofskifte, herunder polyoler.
8. Ved »sukkerarter« forstås alle monosaccharider og disaccharider, som forekommer i fødevarer, med undtagelse af polyoler.
9. Ved »polyoler« forstås alkoholer, der indeholder mere end to hydroxylgrupper.
10. Ved »protein« forstås proteinindholdet beregnet efter formlen: $\text{protein} = \text{totalt Kjeldahl nitrogen} \times 6,25$.
11. Ved »salt« forstås salt svarende til indholdet beregnet efter formlen: $\text{salt} = \text{natrium} \times 2,5$.
12. Ved »kostfiber« forstås kulhydratpolymerer med tre eller flere monomere enheder, som hverken fordøjes eller optages i tyndtarmen hos mennesker, og som tilhører følgende kategorier:
 - spiselige kulhydratpolymerer, der forekommer naturligt i fødevarer, som de indtages
 - spiselige kulhydratpolymerer fra råvarer til fødevarer, der er fremkommet ved fysiske, enzymatiske eller kemiske processer, og som har en positiv fysiologisk virkning, der er påvist ved almindeligt anerkendt videnskabelig dokumentation
 - spiselige syntetiske kulhydratpolymerer, som har en positiv fysiologisk virkning, der er påvist ved almindeligt anerkendt videnskabelig dokumentation.
13. Ved »gennemsnitsværdi« forstås den værdi, der bedst repræsenterer den mængde næringsstof, som en given fødevare indeholder, og ved hvilken der tages hensyn til den margen, der skyldes sæsonmæssige variationer, forbrugsmønstre og andre faktorer, som kan have indflydelse på den faktiske værdi.

BILAG II

STOFFER ELLER PRODUKTER, DER FORÅRSAGER ALLERGIER ELLER INTOLERANS

1. Glutenholdige kornprodukter, dvs. hvede, rug, byg, havre, spelt, kamut eller hybridiserede stammer heraf, og produkter på basis heraf, undtagen:
 - a) glucosesirup på basis af hvede, herunder dextrose ⁽¹⁾
 - b) maltodextriner på basis af hvede ⁽¹⁾
 - c) glucosesirup på basis af byg
 - d) kornprodukter, der anvendes til fremstilling af alkoholholdige destillater, herunder landbrugsethanol.
2. Krebsdyr og produkter på basis af krebsdyr.
3. Æg og produkter på basis af æg.
4. Fisk og produkter på basis af fisk, undtagen:
 - a) fiskegelatine anvendt som bærstof for vitamin- eller carotenoidpræparater
 - b) fiskegelatine eller ægte husblas, der anvendes som klaringsmiddel i øl og vin.
5. Jordnødder og produkter på basis af jordnødder.
6. Soja og produkter på basis af soja, undtagen:
 - a) fuldstændig raffineret sojaolie og -fedt ⁽¹⁾
 - b) naturlige blandede tocopheroler (E 306), naturligt D-alpha-tocopherol, naturligt D-alpha-tocopherylacetat, naturligt D-alpha-tocopherylsuccinat hidrørende fra soja
 - c) plantesteroler og plantesterolestere fremstillet af vegetabiliske olier hidrørende fra soja
 - d) plantestanolestere fremstillet af vegetabiliske steroler hidrørende fra soja.
7. Mælk og produkter på basis af mælk (herunder laktose), undtagen:
 - a) valle, der anvendes til fremstilling af alkoholholdige destillater, herunder landbrugsethanol
 - b) lactitol.
8. Nødder, dvs. mandler (*Amygdalus communis* L.), hasselnødder (*Corylus avellana*), valnødder (*Juglans regia*), cashewnødder (*Anacardium occidentale*), pekannødder (*Carya illinoensis* (Wangenh.) K. Koch), paranødder (*Bertholletia excelsa*), pistacie-nødder (*Pistacia vera*), queenslandnødder (*Macadamia ternifolia*) og produkter på basis heraf, undtagen nødder, der anvendes til fremstilling af alkoholholdige destillater, herunder landbrugsethanol.
9. Selleri og produkter på basis af selleri.
10. Sennep og produkter på basis af sennep.
11. Sesamfrø og produkter på basis af sesamfrø.
12. Svovldioxid og sulfitter i koncentrationer på over 10 mg/kg eller 10 mg/liter som samlet SO₂ skal beregnes for produkter, som de udbydes klar til brug, eller som de er rekonstitueret efter fabrikanternes instrukser.
13. Lupin og produkter på basis af lupin.
14. Bløddyr og produkter på basis af bløddyr.

⁽¹⁾ Det gælder også produkter på basis heraf, hvis forarbejdningen af dem ikke kan tænkes at have øget den af autoriteten skønnede allergenicitet af det produkt, de hidrører fra.

BILAG III

FØDEVARER, HVIS MÆRKNING SKAL OMFATTE EN ELLER FLERE SUPPLERENDE OPLYSNINGER

FØDEVARETYPE ELLER -KATEGORI	OPLYSNING
1. Fødevarer emballeret ved brug af bestemte gasser	
1.1. Fødevarer, hvis holdbarhed er forlænget ved brug af emballagegas i henhold til forordning (EF) nr. 1333/2008.	»Pakket i beskyttende atmosfære«.
2. Fødevarer, der indeholder sødestoffer	
2.1. Fødevarer, der indeholder et eller flere sødestoffer som tilladt i henhold til forordning (EF) nr. 1333/2008.	»Indeholder sødestof(fer)«; denne oplysning placeres tæt ved varebetegnelsen for fødevaren.
2.2. Fødevarer, der både er tilsat sukker og indeholder et eller flere sødestoffer som tilladt i henhold til forordning (EF) nr. 1333/2008.	»Indeholder sukker og sødestof(fer)«; denne oplysning placeres tæt ved varebetegnelsen for fødevaren.
2.3. Fødevarer, der indeholder aspartam/aspartam-acesulfam-salt som tilladt i henhold til forordning (EF) nr. 1333/2008.	»Indeholder aspartam (en phenylalanin-kilde)« skal anføres på etiketten i tilfælde, hvor aspartam/aspartam-acesulfam-salt kun er opført på ingredienslisten som et E-nummer. »Indeholder en phenylalanin-kilde« skal anføres på etiketten i tilfælde, hvor aspartam/aspartam-acesulfam-salt er opført på ingredienslisten med den specifikke betegnelse.
2.4. Fødevarer, hvis indhold af polyoler udgør over 10 % som tilladt i henhold til forordning (EF) nr. 1333/2008.	»Overdreven indtagelse kan virke afførende«.
3. Fødevarer, der indeholder glycyrrhizinsyre eller ammoniumsalt heraf	
3.1. Konfekturer eller drikkevarer, der indeholder glycyrrhizinsyre eller ammoniumsalt heraf som følge af tilsætning af selve stoffet/stofferne eller lakridsplanten <i>Glycyrrhiza glabra</i> i en koncentration på 100 mg/kg eller 10 mg/l eller derover.	Angivelsen »indeholder lakrids« indsættes umiddelbart efter ingredienslisten, medmindre angivelsen »lakrids« i forvejen fremgår af ingredienslisten eller af varebetegnelsen for fødevaren. Hvis der ikke er en ingrediensliste, skal oplysningen placeres tæt ved varebetegnelsen for fødevaren.
3.2. Konfekturer, der indeholder glycyrrhizinsyre eller ammoniumsalt heraf som følge af tilsætning af selve stoffet/stofferne eller lakridsplanten <i>Glycyrrhiza glabra</i> i en koncentration på 4 g/kg eller derover.	Angivelsen »indeholder lakrids — personer, der lider af forhøjet blodtryk, bør undgå for stort indtag« indsættes umiddelbart efter ingredienslisten. Hvis der ikke er en ingrediensliste, skal oplysningen placeres tæt ved varebetegnelsen for fødevaren.
3.3. Drikkevarer, der indeholder glycyrrhizinsyre eller ammoniumsalt heraf som følge af tilsætning af selve stoffet/stofferne eller lakridsplanten <i>Glycyrrhiza glabra</i> i koncentrationer på 50 mg/l eller derover eller på 300 mg/l eller derover ved drikkevarer med et alkoholindhold på over 1,2 % vol. ⁽¹⁾ .	Angivelsen »indeholder lakrids — personer, der lider af forhøjet blodtryk, bør undgå for stort indtag« indsættes umiddelbart efter ingredienslisten. Hvis der ikke er en ingrediensliste, skal oplysningen placeres tæt ved varebetegnelsen for fødevaren.

FØDEVARETYPE ELLER -KATEGORI	OPLYSNING
4. Drikkevarer med højt koffeinindhold eller fødevarer tilsat koffein	
4.1. Drikkevarer — undtagen drikkevarer fremstillet af kaffe, te, kaffeekstrakt eller teekstrakt, hvis varebetegnelse for fødevaren indeholder ordet »kaffe« eller »te« — som — er bestemt til forbrug uden yderligere forarbejdning eller tilberedning og indeholder mere koffein end 150 mg/l, uanset kilden, eller — er i koncentreret eller tørret form og efter rekonstituering indeholder mere koffein end 150 mg/l, uanset kilden.	»Højt koffeinindhold«. Bør ikke indtages af børn eller gravide eller ammende kvinder« i samme synsfelt som drikkevarebetegnelsen efterfulgt af en henvisning i parentes i overensstemmelse med denne forordnings artikel 13, stk. 1, til koffeinindholdet udtrykt i mg pr. 100 ml.
4.2. Andre fødevarer end drikkevarer, hvor koffein er blevet tilsat med et fysiologisk formål.	»Indeholder koffein. Bør ikke indtages af børn eller gravide« i samme synsfelt som varebetegnelsen for fødevaren efterfulgt af en henvisning i parentes i overensstemmelse med denne forordnings artikel 13, stk. 1, til koffeinindholdet udtrykt i mg pr. 100g/ml. For kosttilskud udtrykkes koffeinindholdet i forhold til den anbefalede daglige dosis på mærkningen.
5. Fødevarer tilsat plantesteroler, plantesterolestere, plantestanoler og/eller plantestanolestere	
5.1. Fødevarer eller fødevareingredienser tilsat plantesteroler, plantesterolestere, plantestanoler og/eller plantestanolestere.	1) »tilsat plantesteroler« eller »tilsat plantestanoler« i samme synsfelt som varebetegnelsen for fødevaren 2) indholdsmængden af tilsatte plantesteroler, plantesterolestere, plantestanoler eller plantestanolestere (udtrykt i % eller som g frie plantesteroler/plantestanoler pr. 100 g eller 100 ml af fødevaren) skal anføres i ingredienslisten 3) en erklæring om, at fødevaren udelukkende er beregnet til personer, der ønsker at sænke kolesterolindholdet i blodet 4) en erklæring om, at patienter, der indtager kolesterol-sænkende medicin, kun bør bruge produktet under lægeligt tilsyn 5) en let synlig erklæring om, at fødevaren måske ikke er ernæringsmæssigt egnet til gravide eller ammende kvinder samt børn under fem år 6) vejledning om, at fødevaren skal anvendes som led i en afbalanceret og varieret kost, der bl.a. omfatter regelmæssigt indtag af frugter og grøntsager som et bidrag til at opretholde carotenoid-niveauerne 7) i samme synsfelt som erklæringen under nr. 3) en erklæring om, at indtag på over 3 g pr. dag af tilsatte plantesteroler/plantestanoler bør undgås 8) en definition af en portion af den pågældende fødevare eller fødevareingrediens (helst i g eller ml) med angivelse af den mængde plantesterol/plantestanol, den enkelte portion indeholder.
6. Frosset kød, frosset tilberedt kød og frosne uforarbejdede fiskevarer	
6.1. Frosset kød, frosset tilberedt kød og frosne uforarbejdede fiskevarer.	Nedfrysningsdatoen eller datoen for den første nedfrysning, såfremt produktet har været frosset flere gange, i overensstemmelse med bilag X, punkt 3.
⁽¹⁾ Værdierne gælder for produkterne, som de udbydes klar til brug, eller som de er rekonstitueret efter fabrikanternes instrukser.	

BILAG IV

DEFINITION AF x-HØJDE

x-HØJDE

Tekst

1	Overlinje
2	Versallinje
3	Midterlinje
4	Grundlinje
5	Underlinje
6	x-højde
7	Skriftstørrelse

BILAG V

FØDEVARER, DER ER FRITAGET FOR KRAVET OM OBLIGATORISK NÆRINGSDEKLARATION

1. uforarbejdede produkter, der kun indeholder én ingrediens eller kategori af ingredienser
2. forarbejdede produkter, der som eneste forarbejdning er modnet, og som kun indeholder én ingrediens eller kategori af ingredienser
3. drikkevand, herunder drikkevand, der udelukkende er tilsat kuldioxid og/eller aromaer
4. krydderurter, krydderier eller blandinger heraf
5. salt og erstatninger herfor
6. sødestoffer til bordbrug
7. produkter omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/4/EF af 22. februar 1999 om kaffeekstrakter og cikorieekstrakter ⁽¹⁾, hele eller malede kaffebønner og hele eller malede koffeinfri kaffebønner
8. urte- og frugtte, te, koffeinfri te, pulverte eller teekstrakt, koffeinfri pulverte eller teekstrakt, som ikke indeholder andre tilsatte ingredienser end smagsstoffer, der ikke ændrer teens næringsværdi
9. gæret eddike og eddikeerstatninger, inkl. dem, der udelukkende er tilsat aromaer
10. aromaer
11. fødevaretilsætningsstoffer
12. tekniske hjælpestoffer
13. fødevareenzymmer
14. gelatine
15. sammensatte midler, der får marmelade, gelé og lign. til at stivne
16. gær
17. tyggegummi
18. fødevarer i emballage eller beholder, hvis største overflade har et areal på mindre end 25 cm²
19. fødevarer, herunder håndværksfødevarer, der leveres direkte fra producenten af små mængder produkter til den endelige forbruger eller til lokale detailvirksomheder, der leverer direkte til den endelige forbruger.

⁽¹⁾ EFT L 66 af 13.3.1999, s. 26.

BILAG VI

VAREBETEGNELSE FOR FØDEVAREN OG SÆRLIGE LEDSAGENDE OPLYSNINGER

DEL A — OBLIGATORISKE OPLYSNINGER, DER LEDSAGER VAREBETEGNELSEN FOR FØDEVAREN

1. Varebetegnelsen for fødevaren skal omfatte eller ledsages af oplysninger om fødevarens fysiske tilstand eller den særlige behandling, som fødevaren har undergået (f.eks. i pulverform, gennedfrosset, frysetørret, hurtigfrosset, optøet, koncentreret, røget), i de tilfælde, hvor undladelse af denne oplysning ville kunne vildlede køberen.

2. Hvad angår fødevarer, der har været frosset inden salg, og som sælges optøede, skal fødevarens navn ledsages af betegnelsen »optøet«.

Dette krav gælder ikke for:

- a) ingredienser, der indgår i det endelige produkt
- b) fødevarer, hvor frysning er et teknologisk nødvendigt led i fremstillingsprocessen
- c) fødevarer, hvis sikkerhed eller kvalitet ikke forringes af optøningen.

Dette punkt berører ikke punkt 1.

3. Fødevarer, som er blevet behandlet med ioniserende stråling, skal forsynes med en af følgende angivelser:

»bestrålet« eller »behandlet med ioniserende stråling« og andre angivelser som anført i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/2/EF af 22. februar 1999 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser, som er behandlet med ioniserende stråling ⁽¹⁾.

4. Hvad angår fødevarer, hvor en bestanddel eller en ingrediens, som forbrugerne forventer normalt anvendes eller er naturligt forekommende, er blevet erstattet med en anden bestanddel eller en anden ingrediens, skal mærkningen — foruden ingredienslisten — omfatte en tydelig angivelse af den bestanddel eller ingrediens, som er anvendt helt eller delvis til erstatningen:

- a) i umiddelbar nærhed af varebetegnelsen samt
- b) i en skriftstørrelse, hvor x-højden er mindst 75 % af x-højden på varebetegnelsen, og som ikke er mindre end den minimumsskriftstørrelse, der er fastsat i nærværende forordnings artikel 13, stk. 2.

5. Når det drejer sig om kødprodukter, tilberedt kød og fiskevarer tilsat proteiner, herunder hydrolyserede proteiner, af anden animalsk oprindelse, skal varebetegnelsen være forsynet med angivelse af forekomsten af disse proteiner og deres oprindelse.

6. Når det drejer sig om kødprodukter og tilberedt kød, der fremstår som en udskæring, steg, skive, eller portion af kød eller som en slagtekrop, skal varebetegnelsen indeholde angivelse af forekomsten af tilsat vand, hvis det tilsatte vand udgør over 5 % af det færdige produkts vægt. De samme regler gælder for fiskevarer og tilberedte fiskevarer, der fremstår som en udskæring, steg, skive eller portion af fisk eller som en fiskefilet eller en hel fisk.

7. Kødprodukter, tilberedt kød og fiskevarer, som kan give indtryk af at være fremstillet af et helt stykke kød eller fisk, men som i virkeligheden består af forskellige stykker, der er sat sammen ved hjælp af andre ingredienser, herunder tilsætningsstoffer og fødevarerenzym, eller på anden måde, skal forsynes med følgende angivelse:

På bulgarsk: »формовано месо« og »формована риба«

På spansk: »combinado de piezas de carne« og »combinado de piezas de pescado«

På tjekkisk: »ze spojovaných kousků masa« og »ze spojovaných kousků rybího masa«

På dansk: »Sammensat af stykker af kød« og »Sammensat af stykker af fisk«

På tysk: »aus Fleischstücken zusammengefügt« og »aus Fischstücken zusammengefügt«

⁽¹⁾ EFT L 66 af 13.3.1999, s. 16.

På estisk: »liidetud liha« og »liidetud kala«

På græsk: »μορφοποιημένο κρέας« og »μορφοποιημένο ψάρι«

På engelsk: »formed meat« og »formed fish«

På fransk: »viande reconstituée« og »poisson reconstitué«

På irsk: »píosaí feola ceangailte« og »píosaí éisc ceangailte«

På italiensk: »carne ricomposta« og »pesce ricomposto«

På lettisk: »formēta gaļa« og »formēta zivs«

På litauisk: »sudarytas (-a) iš mėsos gabalų« og »sudarytas (-a) iš žuvies gabalų«

På ungarsk: »darabokból újraformázott hús« og »darabokból újraformázott hal«

På maltesisk: »laħam rikostitwit« og »ħut rikostitwit«

På nederlandsk: »samengesteld uit stukjes vlees« og »samengesteld uit stukjes vis«

På polsk: »z połączonych kawałków mięsa« og »z połączonych kawałków ryby«

På portugisisk: »carne reconstituída« og »peixe reconstituído«

På rumænsk: »carne formată« og »carne de pește formată«

På slovakisk: »spájané alebo formované mäso« og »spájané alebo formované ryby«

På slovensk: »sestavljeno, iz koščkov oblikovano meso« og »sestavljene, iz koščkov oblikovane ribe«

På finsk: »paloista yhdistetty liha« og »paloista yhdistetty kala«

På svensk: »sammanfogade bitar av kött« og »sammanfogade bitar av fisk«.

DEL B — SÆRLIGE KRAV VEDRØRENDE BETEGNELSEN »HAKKET KØD«

1. Kriterier for sammensætningen i dagsproduktionen som gennemsnit:

	Fedtindhold	Collagen-/kødproteinforholdet ⁽¹⁾
— hakket magert kød	≤ 7 %	≤ 12 %
— hakket rent oksekød	≤ 20 %	≤ 15 %
— hakket kød med svinækød	≤ 30 %	≤ 18 %
— hakket kød af andre dyrearter	≤ 25 %	≤ 15 %

⁽¹⁾ Collagen-/kødproteinforholdet er udtrykt som procentdelen af collagen i kødprotein. Collagenindholdet er otte gange større end hydroxyprolinindholdet.

2. I tillæg til kravene i afsnit V, kapitel IV, i bilag III til forordning (EF) nr. 853/2004 skal mærkningen desuden indeholde følgende udtryk:

— »Fedtindhold under ...«

— »Collagen-/kødproteinforholdet under«.

3. Medlemsstaterne kan tillade, at hakket kød, der ikke overholder kriterierne i punkt 1, bringes i omsætning på det nationale marked med et nationalt mærke, som ikke kan forveksles med de mærker, der er foreskrevet i artikel 5, stk. 1, i forordning (EF) nr. 853/2004.

DEL C — SÆRLIGE KRAV VEDRØRENDE BETEGNELSEN »PØLSETARME«

Såfremt en pølsetarm ikke er spiselig, skal dette angives.

BILAG VII

ANGIVELSE AF OG BETEGNELSE FOR INGREDIENSER

DEL A — SÆRLIGE BESTEMMELSER OM ANGIVELSE AF INGREDIENSER I RÆKKEFØLGE EFTER FALDENDE VÆGT

Ingredienskategori	Bestemmelse om angivelse efter vægt
1. Tilsat vand og flygtige ingredienser.	Anføres efter deres vægt i færdigvaren. Den mængde vand, der er tilsat som ingrediens i en fødevare, beregnes ved fra færdigvarens samlede indhold at fradrage den samlede mængde af de øvrige anvendte ingredienser. Man kan undlade at tage denne mængde i betragtning, såfremt den ikke overstiger 5 vægtprocent af færdigvaren. Denne undtagelse gælder ikke for kød, tilberedt kød, uforarbejdede fiskevarer og uforarbejdede toskallede bløddyr.
2. Ingredienser, der anvendes i koncentreret eller tørret form, og som rekonstitueres under fremstillingen.	Kan anføres efter deres mængdeforhold før koncentrerings eller tørringen.
3. Ingredienser i koncentrerede eller tørrede fødevarer, som skal rekonstitueres ved tilsætning af vand.	Kan anføres efter deres mængdeforhold i det rekonstituerede produkt, forudsat at ingredienslisten ledsages af en oplysning som »ingredienser i det rekonstituerede produkt« eller »ingredienser i det forbrugsklare produkt«
4. Frugter, grøntsager eller svampe, hvoraf ingen vægtmæssigt udgør en hovedbestanddel, og hvis mængdeforhold kan variere, når de anvendes blandet som ingredienser i en fødevare.	Kan grupperes i ingredienslisten under betegnelsen »frugt«, »grøntsager« eller »svampe« efterfulgt af angivelsen »i variabelt mængdeforhold« umiddelbart efterfulgt af en opregning af de pågældende frugter, grøntsager eller svampe. I så fald angives blandingen i ingredienslisten i overensstemmelse med artikel 18, stk. 1, på grundlag af de anvendte frugters, grøntsagers eller svampes samlede vægt.
5. Krydderi- og krydderurtblandinger, hvoraf ingen vægtmæssigt udgør en hovedbestanddel.	Kan anføres i en anden rækkefølge, forudsat at ingredienslisten ledsages af en oplysning som »i variabelt mængdeforhold«.
6. Ingredienser, der udgør mindre end 2 % af færdigvaren.	Kan anføres i en anden rækkefølge efter de øvrige ingredienser.
7. Ingredienser, der svarer til hinanden eller kan erstatte hinanden, og som kan anvendes til fremstilling eller tilberedning af en fødevare uden at ændre dens sammensætning, art eller opfattede værdi, forudsat at de udgør mindre end 2 % af færdigvaren	Kan angives i ingredienslisten med angivelsen »indeholder ... og/eller ...«, hvis mindst én af højst to ingredienser forekommer i færdigvaren. Denne bestemmelse finder ikke anvendelse på de fødevarerilsætningsstoffer og ingredienser, der er anført i del C i dette bilag, og på stoffer eller varer, der er anført i bilag II, og som forårsager allergier eller intolerans.
8. Raffinerede olier af vegetabilsk oprindelse	Kan grupperes i ingredienslisten under betegnelsen »vegetabiliske olier« umiddelbart efterfulgt af en liste med angivelse af den specifikke vegetabiliske oprindelse og kan efterfølges af angivelsen »i variabelt mængdeforhold«. I så fald medtages de vegetabiliske olier i ingredienslisten i overensstemmelse med artikel 18, stk. 1, på grundlag af de anvendte grøntsagers samlede vægt. Benævnelsen »helt hærdet« eller »delvis hærdet«, alt efter hvad der er relevant, skal ledsage angivelsen af en hærdet olie.

Ingredienskategori	Bestemmelse om angivelse efter vægt
9. Raffinerede fedtstoffer af vegetabilsk oprindelse	Kan grupperes i ingredienslisten under betegnelsen »vegetabiliske fedtstoffer« umiddelbart efterfulgt af en liste med angivelse af den specifikke vegetabiliske oprindelse og kan efterfølges af angivelsen »i variabelt mængdeforhold«. I så fald medtages de vegetabiliske fedtstoffer i ingredienslisten i overensstemmelse med artikel 18, stk. 1, på grundlag af de anvendte grøntsagers samlede vægt. Benævnelsen »helt hærdet« eller »delvis hærdet«, alt efter hvad der er relevant, skal ledsage angivelsen af et hærdet fedtstof.

DEL B — ANGIVELSE AF VISSE INGREDIENSER VED HJÆLP AF EN KATEGORIBETEGNELSE I STEDET FOR EN SPECIFIK BETEGNELSE

Med forbehold af artikel 21 kan ingredienser, der henhører under en af nedenstående fødevarekategorier, og som indgår i en anden fødevare, betegnes ved denne kategoris betegnelse i stedet for ved den specifikke betegnelse.

Afgrænsning af fødevarekategori	Udpegning
1. Raffinerede olier af animalsk oprindelse	»Olie«, suppleret med enten benævnelsen »animalsk« eller angivelsen af den specifikke animalske oprindelse. Benævnelsen »helt hærdet« eller »delvis hærdet«, alt efter hvad der er relevant, skal ledsage angivelsen af en hærdet olie.
2. Raffinerede fedtstoffer af animalsk oprindelse	»Fedtstof«, suppleret med enten benævnelsen »animalsk« eller angivelsen af den specifikke animalske oprindelse. Benævnelsen »helt hærdet« eller »delvis hærdet«, alt efter hvad der er relevant, skal ledsage angivelsen af et hærdet fedtstof.
3. Blandinger af mel, der hidrører fra to eller flere kornsorter	»Mel«, fulgt af en opregning af de kornsorter, det hidrører fra, opstillet efter faldende vægt.
4. Uforarbejdet stivelse og stivelse, der er modificeret ved fysiske processer eller ved hjælp af enzymer	»Stivelse«
5. Enhver fiskeart, hvor fisken indgår som ingrediens i en anden fødevare, og med forbehold af at varebetegnelsen og præsentationsmåden for denne fødevare ikke henviser til en bestemt fiskeart	»Fisk«
6. Alle ostetyper, når osten eller osteblandingen indgår som ingrediens i en anden fødevare, og med forbehold af, at varebetegnelsen og præsentationsmåden for denne fødevare ikke henviser til en bestemt type ost	»Ost«
7. Alle krydderier, som ikke overstiger 2 % af fødevarens vægt	»Krydderi(er)« eller »krydderiblanding«
8. Alle krydderurter eller dele af krydderurter, som ikke overstiger 2 % af fødevarens vægt	»Krydderurt(er)« eller »blanding af krydderurter«
9. Alle former for gummiprodukter, der anvendes til fremstilling af gummibase til tyggegummi	»Gummibase«
10. Rasp af enhver oprindelse	»Rasp«

Afgrænsning af fødevarekategori	Udpegning												
11. Alle kategorier af saccharose	»Sukker«												
12. Vandfri dextrose eller dextrosemonohydrat	»Dextrose«												
13. Glucosesirup og dehydreret glucosesirup	»Glucosesirup«												
14. Alle mælkeproteiner (kasein, kaseinat og valleproteiner) samt blandinger heraf	»Mælkeproteiner«												
15. Presset kakaosmør, expellerkakaosmør eller raffineret kakaosmør	»Kakaosmør«												
16. Alle vintyper omfattet af bilag XIb til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 ⁽¹⁾	»Vin«												
17. Skeletmuskulatur ⁽²⁾ af pattedyr og fugle, der er anerkendt som egnet til konsum, inklusive det naturligt indeholdte eller omliggende væv, med et indhold af fedtstoffer og bindevæv, der ikke overstiger de værdier, som er fastsat nedenfor, når kødet udgør en ingrediens i en anden fødevare. Maksimumsgrænser for indhold af fedtstoffer og af bindevæv for ingredienser, der betegnes med kategorien »... kød«.	»... kød«, hvor det samtidig angives ⁽³⁾ , hvilke(n) dyreart(er) det hidrører fra.												
<table><tr><th>Arter</th><th>Fedtindhold</th><th>Collagen-/kødproteinforhold ⁽¹⁾</th></tr><tr><td>— Pattedyr (undtagen kanin og svin) og blandinger af forskellige arter, hvoraf hovedparten er pattedyr</td><td>25 %</td><td>25 %</td></tr><tr><td>— Svin</td><td>30 %</td><td>25 %</td></tr><tr><td>— Fugle og kaniner</td><td>15 %</td><td>10 %</td></tr></table> ⁽¹⁾ Collagen-/kødproteinforholdet er udtrykt som procentdelen af collagen i kødprotein. Collagenindholdet er otte gange større end hydroxyprolinindholdet. Hvis disse maksimumsgrænser for fedtstoffer og/eller bindevæv overskrides, og alle andre kriterier for definitionen af »kød« er overholdt, skal indholdet af »kød« følgelig justeres nedad, og ingredienslisten skal, foruden betegnelsen »kød«, omfatte angivelse af fedtindholdet/bindevævsindholdet. Denne definition omfatter ikke produkter, der er omfattet af definitionen af »maskinsepareret kød«.	Arter	Fedtindhold	Collagen-/kødproteinforhold ⁽¹⁾	— Pattedyr (undtagen kanin og svin) og blandinger af forskellige arter, hvoraf hovedparten er pattedyr	25 %	25 %	— Svin	30 %	25 %	— Fugle og kaniner	15 %	10 %	
Arter	Fedtindhold	Collagen-/kødproteinforhold ⁽¹⁾											
— Pattedyr (undtagen kanin og svin) og blandinger af forskellige arter, hvoraf hovedparten er pattedyr	25 %	25 %											
— Svin	30 %	25 %											
— Fugle og kaniner	15 %	10 %											
18. Alle typer produkter, der er omfattet af definitionen af »maskinsepareret kød«	»maskinsepareret kød«, hvor det samtidig angives ⁽³⁾ , hvilke(n) dyreart(er) det hidrører fra												

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Mellengulv og tyggemusklér er skeletmuskulatur, mens hjerte, tunge, andre muskler i hovedet end tyggemusklér, forknæled, haseled og hale ikke er det.

⁽³⁾ Ved mærkning på engelsk kan denne benævnelse erstattes af det generiske navn på pågældende dyreart.

DEL C — ANGIVELSE AF VISSE INGREDIENSER VED HJÆLP AF DERES KATEGORIBETEGNELSE, EFTERFULGT AF DERES SPECIFIKKE BETEGNELSE ELLER E-NUMMER

Med forbehold af artikel 21 angives fødevaretilsætningsstoffer og fødevareenzymmer, undtagen dem, der er angivet i artikel 20, litra b), der henhører under en af de i denne del anførte kategorier, ved betegnelsen på denne kategori, efterfulgt af deres specifikke betegnelse eller i givet fald deres e-nummer. Hvis en ingrediens henhører under flere kategorier, angives den, der svarer til ingrediensens hovedfunktion i fødevaren.

Syre	Skumdannende middel
Surhedsregulerende middel	Geleringsmiddel
Antiklumpningsmiddel	Overfladebehandlingsmiddel
Skumdæmpningsmiddel	Fugtighedsbevarende middel
Antioxidant	Modificeret stivelse ⁽²⁾
Fyldemiddel	Konserveringsmiddel
Farve	Drivgas
Emulgator	Hævemiddel
Smeltesalt ⁽¹⁾	Kompleksdannere
Konsistensmiddel	Kompleksdannere
Smagsforstærker	Sødestof
Melbehandlingsmiddel	Fortykningsmiddel

⁽¹⁾ Udelukkende for smelteost og produkter fremstillet på basis heraf.

⁽²⁾ Der kræves ikke angivelse af den specifikke betegnelse eller E-nummer.

DEL D — BETEGNELSE AF AROMAER I INGREDIENSLISTEN

1. Aromaer angives ved en af følgende betegnelser:

- »aroma(er)« eller ved en mere specifik definition eller en beskrivelse af aromaen, hvis den aromagivende bestanddel indeholder aromastoffer som defineret i litra b), c), d), e), f), g) og h) i artikel 3, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1334/2008
- »røgaroma«, eller »røgaroma fremstillet af fødevare(r) eller fødevarekategori eller -kilde(r)« (f.eks. »røgaroma fremstillet af bøg«), hvis den aromagivende bestanddel indeholder aromaer som defineret i artikel 3, stk. 2, litra f), i forordning (EF) nr. 1334/2008 og giver fødevaren en røget duft og/eller smag.

2. Udtrykket »naturlig« til beskrivelse af aromaer skal anvendes i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EF) nr. 1334/2008.

3. Kinin og koffein anvendt som aroma ved fremstilling eller tilberedning af en fødevare angives ved det specifikke navn i ingredienslisten umiddelbart efter betegnelsen »aroma(er)«.

DEL E — BETEGNELSE AF SAMMENSATTE INGREDIENSER

1. En sammensat ingrediens kan anføres i ingredienslisten med sin betegnelse, dersom denne er fastsat ved lov eller ved sædvane, og efter sin samlede vægt i produktet, såfremt denne angivelse umiddelbart efterfølges af en opregning af de ingredienser, der indgår i den sammensatte ingrediens.

2. Med forbehold af artikel 21 er ingredienslisten over sammensatte ingredienser ikke obligatorisk:

- a) når sammensætningen af den sammensatte ingrediens er fastsat i gældende EU-bestemmelser, og forudsat at den sammensatte ingrediens udgør mindre end 2 % af færdigvaren; denne bestemmelse finder dog ikke anvendelse på fødevaretilsætningsstoffer, jf. dog artikel 20, litra a)-d),
- b) for sammensatte ingredienser, som består af krydderi- og/eller krydderurtblandinger, der udgør mindre end 2 % af færdigvaren, undtagen fødevaretilsætningsstoffer, jf. dog artikel 20, litra a)-d), eller
- c) når den sammensatte ingrediens er en fødevare, for hvilken der ifølge EU-bestemmelserne ikke kræves en ingrediensliste.

BILAG VIII

MÆNGDEANGIVELSE AF INGREDIENSER

1. Der kræves ikke mængdeangivelse af ingredienser:

- a) hvis der er tale om en ingrediens eller en kategori af ingredienser:
 - i) hvis drænedes nettovægt er angivet i overensstemmelse med bilag IX, punkt 5, eller
 - ii) hvis mængde i forvejen skal figurere i mærkningen i medfør af EU-bestemmelser, eller
 - iii) som anvendes i små mængder til aromatisering, eller
 - iv) som, selv om den figurerer i varebetegnelsen for fødevaren, ikke vil være afgørende for forbrugerens valg i markedsføringslandet, fordi variationen i mængde ikke er så væsentlig, at den kendetegner fødevaren eller adskiller den fra lignende fødevarer
- b) hvis der findes specifikke EU-bestemmelser, der fastlægger en bestemt mængde af en ingrediens eller en kategori af ingredienser, uden at denne skal angives i mærkningen, eller
- c) i de tilfælde, der er omhandlet i bilag VII, del A, punkt 4 og 5.

2. Artikel 22, stk. 1, litra a) og b), finder ikke anvendelse på:

- a) ingredienser eller kategorier af ingredienser, der er omfattet af angivelsen »indeholder sødestof(fer)« eller »indeholder sukker og sødestof(fer)«, hvis angivelsen ledsager fødevarebetegnelsen som foreskrevet i bilag III, eller
- b) tilsatte vitaminer og mineraler, hvis disse stoffer angives i forbindelse med en næringsdeklaration.

3. Mængdeangivelse af en ingrediens eller en kategori af ingredienser:

- a) udtrykkes i procent svarende til mængden af ingrediensen eller ingredienserne på det tidspunkt, hvor den/de anvendes, samt
- b) den i stk. 1 nævnte angivelse skal figurere i varebetegnelsen for fødevaren eller i umiddelbar nærhed af denne eller i ingredienslisten i forbindelse med den pågældende ingrediens eller kategori af ingredienser.

4. Uanset punkt 3 gælder dog følgende:

- a) for fødevarer, der har undergået væsketab efter varmebehandling eller lignende behandling, udtrykkes denne mængde som en procentdel, der svarer til mængden af den eller de anvendte ingredienser, beregnet i forhold til færdigvaren, medmindre den pågældende angivne mængde af en ingrediens eller den samlede mængde af alle ingredienser overstiger 100 %, idet mængden i så fald angives med en vægtangivelse for den ingrediens/de ingredienser, der er anvendt ved tilberedningen af 100 g af færdigvaren
 - b) mængden af flygtige ingredienser angives efter deres vægt i færdigvaren
 - c) mængden af ingredienser, der anvendes i koncentreret eller tørret form, og som rekonstitueres under fremstillingen, kan angives efter deres vægt før koncentrationen eller tørringen
 - d) ingredienserne i koncentrerede eller tørrede fødevarer, som skal tilsættes vand, kan angives efter det mængdeforhold, hvori de findes i det rekonstituerede produkt.
-

BILAG IX

ANGIVELSE AF NETTOINDHOLD

1. Angivelse af nettoindhold kan udelades for fødevarer:
 - a) for hvilke der forekommer betydelige tab af rumfang eller masse, og som sælges stykvis eller afvejes i køberens nærværelse
 - b) hvis nettoindhold er under 5 g eller 5ml; denne bestemmelse gælder dog ikke for krydderier og krydderurter, eller
 - c) der normalt sælges stykvis, såfremt antallet af stykker er klart synlige og let tællelige udefra eller, når dette ikke er tilfældet, er angivet i mærkningen.
2. Dersom EU-bestemmelser eller, såfremt sådanne ikke findes, nationale bestemmelser foreskriver, at et indhold skal angives på en bestemt måde (f.eks. nominelt indhold, minimumsindhold, gennemsnitligt indhold), er dette indhold nettoindholdet i henhold til denne forordning.
3. Såfremt en færdigpakning består af to eller flere færdigpakkede enkeltpakninger, der indeholder samme mængde af samme vare, angives nettoindholdet ved at anføre nettoindholdet for hver enkelt pakning og det samlede antal enkeltpakninger. Disse oplysninger er dog ikke obligatoriske, såfremt det samlede antal enkeltpakninger er klart synligt og let tælleligt udefra, og såfremt mindst en angivelse af nettoindholdet i hver enkeltpakning er klart synlig udefra.
4. Såfremt en færdigpakning består af to eller flere enkeltpakninger, der ikke betragtes som salgsenheder, angives nettoindholdet ved at anføre det samlede nettoindhold og det samlede antal enkeltpakninger.
5. Såfremt en fødevarer i fast form præsenteres i en lage, angives fødevarens drænede nettovægt ligeledes. Såfremt fødevaren er glaseret, angives fødevarens nettovægt ekskl. glaserings.

I henhold til dette punkt forstås ved »lage« de nedenfor anførte produkter, eventuelt blandinger heraf, også når de er frosne eller dybfrosne, såfremt lagen kun er uvæsentlig i forhold til varens hovedbestanddele og derfor ikke er afgørende for købet: vand, vandige opløsninger af salt, saltlage, vandige opløsninger af levnedsmiddelsyrer, eddike, vandige opløsninger af sukker, vandige opløsninger af andre stoffer eller sødestoffer; frugt- eller grøntsagssaft for så vidt angår frugt eller grøntsager.

BILAG X

DATO FOR MINDSTE HOLDBARHED, SIDSTE ANVENDELSESDATO OG NEDFRYSNINGSDATO

1. Datoen for mindste holdbarhed angives som følger:

a) Datoen skal følge efter udtrykket:

- »Mindst holdbar til ...«, når datoen angiver dagen
- »Mindst holdbar til og med ...« i andre tilfælde.

b) De i litra a) fastsatte angivelser ledsages af:

- enten selve datoen, eller
- en henvisning til det sted på mærkningen, hvor datoen er anført.

Disse oplysninger suppleres om nødvendigt med en anførelse af de opbevaringsforskrifter, som skal overholdes for at sikre den anførte holdbarhed.

c) Datoen skal omfatte en angivelse i ukodet form af den pågældende dag, måned og eventuelt det pågældende år i nævnte rækkefølge.

Dog er det for fødevarer:

- med en holdbarhed på under tre måneder tilstrækkeligt at angive dag og måned
- med en holdbarhed på over tre måneder, men ikke over 18 måneder, tilstrækkeligt at angive måned og år
- med en holdbarhed på over 18 måneder tilstrækkeligt at angive året.

d) Med forbehold af EU-bestemmelser, der fastsætter andre datoangivelser, kræves der ingen anførelse af datoen for mindste holdbarhed for:

- frisk frugt og friske grøntsager, herunder kartofler, som ikke er skrællet, snittet eller behandlet på lignende måde; denne undtagelse finder ikke anvendelse på spirende frø og lignende produkter såsom skud af bælgfrugter
- vine, hedvine, mousserende vine, aromatiserede vine og lignende produkter, der er fremstillet af andre frugter end druer, samt drikkevarer, der henhører under KN-kode 2206 00, og som er fremstillet af druer eller druemost
- drikkevarer med et alkoholindhold på 10 volumenprocent eller derover
- bageri- og konditorvarer, der på grund af deres beskaffenhed normalt konsumeres inden 24 timer efter fremstillingen
- eddike
- kogesalt
- sukker i fast form
- konfektvarer, der næsten udelukkende består af aromatiserende og/eller farvede sukkerarter
- tyggegummi og lignende tyggeprodukter.

2. Sidste anvendelsesdato angives som følger:

a) Datoen skal følge efter udtrykket »sidste anvendelsesdato«.

b) De i litra a) fastsatte angivelser ledsages af:

— enten selve datoen, eller

— en henvisning til det sted på mærkningen, hvor datoen er anført.

Efter disse oplysninger skal følge en beskrivelse af de opbevaringsbetingelser, der skal overholdes.

c) Datoen skal omfatte en angivelse i ukodet form af den pågældende dag, måned og eventuelt det pågældende år i nævnte rækkefølge.

d) Den sidste anvendelsesdato skal angives på de enkelte færdigpakkede portioner.

3. Nedfrysningsdatoen eller datoen for den første nedfrysning som omhandlet i punkt 6 i bilag III skal angives som følger:

a) Datoen skal følge efter udtrykket »Nedfrosset den ...«.

b) De i litra a) nævnte ord ledsages af:

— selve datoen, eller

— en henvisning til det sted, hvor datoen er anført på mærkningen.

c) Datoen skal omfatte en angivelse i ukodet form af den pågældende dag og måned og det pågældende år i nævnte rækkefølge.

BILAG XI

KØDTYPER, FOR HVILKE ANGIVELSE AF OPRINDELSESLAND ELLER HERKOMSTSTED ER OBLIGATORISK

KN-koder (Den kombinerede nomenklatur 2010)	Varebeskrivelse
0203	Svinekød, fersk, kølet eller frosset
0204	Kød af får og geder, fersk, kølet eller frosset
Ex 0207	Kød af fjerkræ henhørende under pos. 0105, fersk, kølet eller frosset

BILAG XII

ALKOHOLINDHOLD

Det virkelige alkoholindhold udtrykt i volumen for drikkevarer, der indeholder mere end 1,2 volumenprocent alkohol, angives ved et tal med højst én decimal. Det efterfølges af symbolet »% vol.», og udtrykket »alkohol«, evt. forkortet til »alk.», kan sættes foran.

Alkoholindholdet bestemmes ved 20 °C.

De tolerancer ($\pm$), udtrykt i absolutte værdier, som tillades ved angivelsen af alkoholindholdet, er anført i nedenstående skema. De finder anvendelse under hensyn til nøjagtigheden af analysemetoden til bestemmelse af alkoholindholdet.

Drikkevare	Tolerance ($\pm$)
1. Øl, der henhører under KN-kode 2203 00 med et alkoholindhold på højst 5,5 % vol., ikke-mousserende drikkevarer, der henhører under KN-kode 2206 00, og som er fremstillet af druer	0,5 % vol.
2. Øl med et alkoholindhold på over 5,5 % vol., mousserende drikkevarer, under KN-kode 2206 00, fremstillet af druer, cider, frugtvín og andre lignende gærede drikkevarer, fremstillet af andre frugter end druer, eventuelt perlende eller mousserende; mjød	1 % vol.
3. Drikkevarer med indhold af udblødte frugter eller plantedele	1,5 % vol.
4. Andre drikkevarer med et alkoholindhold på over 1,2 % vol.	0,3 % vol.

BILAG XIII

REFERENCEINDTAG

DEL A — DAGLIGT REFERENCEINDTAG AF VITAMINER OG MINERALER (VOKSNE)

1. Vitaminer og mineraler, som kan deklarerer, og deres ernæringsmæssige referenceværdier

Vitamin A (µg)	800	Chlorid (mg)	800
Vitamin D (µg)	5	Calcium (mg)	800
Vitamin E (mg)	12	Phosphor (mg)	700
Vitamin K (µg)	75	Magnesium (mg)	375
Vitamin C (mg)	80	Jern (mg)	14
Thiamin (mg)	1,1	Zink (mg)	10
Riboflavin (mg)	1,4	Kobber (mg)	1
Niacin (mg)	16	Mangan (mg)	2
Vitamin B6 (mg)	1,4	Fluorid (mg)	3,5
Folinsyre (µg)	200	Selen (µg)	55
Vitamin B12 (µg)	2,5	Chrom (µg)	40
Biotin (µg)	50	Molybdæn (µg)	50
Pantothensyre (mg)	6	Jod (µg)	150
Kalium (mg)	2 000		

2. Betydelig mængde af vitaminer og mineraler

Som regel skal der tages hensyn til følgende værdier for at afgøre, hvad der udgør en betydelig mængde:

- 15 % af de ernæringsmæssige referenceværdier angivet i punkt 1, pr. 100 g eller 100 ml for andre varer end drikkevarer
- 7,5 % af de ernæringsmæssige næringsreferenceværdier angivet i punkt 1, pr. 100 ml for drikkevarer eller
- 15 % af de ernæringsmæssige referenceværdier angivet i punkt 1 pr. portion, hvis pakken kun indeholder én enkelt portion.

DEL B — REFERENCEINDTAG AF ENERGI OG VISSE ANDRE NÆRINGSSTOFFER END VITAMINER OG MINERALER (VOKSNE)

Energi eller næringsstof	Referenceindtag
Energi	8 400 kJ (2 000 kcal)
Fedt i alt	70 g
Mættede fedtsyrer	20 g
Kulhydrat	260 g
Sukkerarter	90 g
Protein	50 g
Salt	6 g

BILAG XIV

OMREGNINGSFAKTORER

OMREGNINGSFAKTORER TIL BEREGNING AF ENERGIVÆRDI

Den deklarerede energiværdi skal beregnes ved anvendelse af følgende omregningsfaktorer:

— kulhydrat (undtagen polyoler)	17 kJ/g – 4 kcal/g
— polyoler	10 kJ/g – 2,4 kcal/g
— protein	17 kcal/g – 4 kJ/g
— fedt	37 kJ/g – 9 kcal/g
— salatrimtyper	25 kJ/g – 6 kcal/g
— alkohol (ethanol)	29 kJ/g – 7 kcal/g
— organisk syre	13 kJ/g – 3 kcal/g
— kostfibre	8 kJ/g – 2 kcal/g
— erythritol	0 kJ/g – 0 kcal/g

BILAG XV

UDTRYKS- OG PRÆSENTATIONSFORM FOR NÆRINGSDEKLARATION

De måleenheder, der i næringsdeklarationen skal anvendes for energiværdi (kilojoules (kJ) og kilokalorier (kcal)) og masse (gram (g), milligram (mg) eller mikrogram (µg)) samt i givet fald oplysningernes rækkefølge, er følgende:

energi	kJ/kcal
fedt	g
heraf	
— mættede fedtsyrer	g
— enkeltumættede fedtsyrer	g
— flerumættede fedtsyrer	g
kulhydrat	g
heraf	
— sukkerarter	g
— polyoler	g
— stivelse	g
kostfibre	g
protein	g
salt	g
vitaminer og mineraler	de enheder, der er anført i del A, punkt 1, i bilag XIII

DIREKTIVER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2011/83/EU

af 25. oktober 2011

om forbrugerrettigheder, om ændring af Rådets direktiv 93/13/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF samt om ophævelse af Rådets direktiv 85/577/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions
funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske
og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådets direktiv 85/577/EØF af 20. december 1985 om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med aftaler indgået uden for fast forretningssted ⁽⁴⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF af 20. maj 1997 om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med aftaler vedrørende fjernsalg ⁽⁵⁾ omhandler en række aftalemæssige rettigheder for forbrugere.

(2) De pågældende direktiver er gennemgået i lyset af erfaringer med henblik på at forenkle og opdatere de gældende bestemmelser, fjerne uoverensstemmelser og lukke uønskede huller i bestemmelserne. Gennemgangen har vist, at det er hensigtsmæssigt at erstatte de pågældende to direktiver med et enkelt direktiv. Dette direktiv bør derfor fastlægge standardbestemmelser for de fælles aspekter af aftaler om fjernsalg og aftaler indgået uden for fast forretningssted ved at bevæge sig bort fra tilgangen med minimumsharmonisering i de tidligere

direktiver, samtidig med at medlemsstaterne får lov til at beholde eller vedtage nationale bestemmelser i forbindelse med visse aspekter.

(3) Efter artikel 169, stk. 1, og stk. 2, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) skal Unionen bidrage til virkeliggørelsen af et højt forbrugerbeskyttelsesniveau ved foranstaltninger, som det vedtager i henhold til artikel 114.

(4) I overensstemmelse med artikel 26, stk. 2, i TEUF skal det indre marked udgøre et område uden indre grænser med fri bevægelighed for varer og tjenesteydelser samt etableringsfrihed. For at kunne fremme et reelt indre marked for forbrugerne og sikre den rette balance mellem et højt forbrugerbeskyttelsesniveau og virksomhedernes konkurrenceevne samtidig med, at nærhedsprincippet overholdes, er det imidlertid nødvendigt at harmonisere visse aspekter af lovgivningen om forbrugeraftaler om fjernsalg og forbrugeraftaler indgået uden for fast forretningssted.

(5) Det potentiale, der ligger i fjernsalg på tværs af grænser, og som burde være et af de mest håndgribelige resultater af det indre marked, udnyttes ikke fuldt ud. Sammenlignet med den betydelige vækst i fjernsalg på hjemmemarkedet i de seneste par år har væksten i fjernsalg på tværs af grænser været begrænset. Forskellen er særlig markant i forbindelse med salg over internettet, hvor der er et stort vækstpotentiale. Det vækstpotentiale for handel på tværs af grænserne, der ligger i aftaler indgået uden for fast forretningssted (direkte salg), begrænses af en række faktorer, herunder de forskellige nationale bestemmelser om forbrugerbeskyttelse, som erhvervslivet skal overholde. Sammenlignet med væksten i direkte salg på hjemmemarkedet i de seneste par år, navnlig inden for servicesektoren f.eks. forsyningsvirksomhed, er antallet af forbrugere, som benytter denne kanal til at gøre indkøb på tværs af grænser, forblevet konstant. Med stadig flere forretningsmuligheder i mange medlemsstater burde små og mellemstore virksomheder (herunder selvstændige erhvervsdrivende) eller mellemmand for virksomheder med direkte salg i højere grad være tilbøjelige til at lede efter forretningsmuligheder i andre medlemsstater,

⁽¹⁾ EUT C 317 af 23.12.2009, s. 54.

⁽²⁾ EUT C 200 af 25.8.2009, s. 76.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 23.6.2011 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 10.10.2011.

⁽⁴⁾ EFT L 372 af 31.12.1985, s. 31.

⁽⁵⁾ EFT L 144 af 4.6.1997, s. 19.

- navnlig i grænseområder. Derfor vil fuld harmonisering af visse aspekter af forbrugeroplysning og fortrydelsesret i forbindelse med aftaler om fjernsalg og aftaler indgået uden for fast forretningssted bidrage til et højt forbrugerbeskyttelsesniveau og til at sikre, at det indre marked for erhvervsdrivende og forbrugere fungerer bedre.
- (6) Visse forskelle skaber væsentlige hindringer på det indre marked og påvirker de erhvervsdrivende og forbrugerne. Disse forskelle øger de omkostninger, de erhvervsdrivende har, fordi de skal overholde forskellige bestemmelser, når de ønsker at sælge varer eller udføre tjenesteydelser på tværs af grænser. Den uforholdsmæssige opsplitning underminerer også forbrugernes tillid til det indre marked.
- (7) Fuld harmonisering af visse nøgleaspekter af lovgivningen bør give både forbrugerne og de erhvervsdrivende væsentligt større retssikkerhed. Forbrugerne og de erhvervsdrivende bør for begge parter vedkommende kunne henholde sig til en enkelt reguleringsmæssig ramme baseret på klart definerede juridiske begreber, som regulerer visse aspekter af aftaler mellem virksomheder og forbrugere i hele Unionen. Med en sådan harmonisering bør de hindringer, der skyldes de opsplittede bestemmelser, blive fjernet og gennemførelsen af det indre marked på dette område afsluttet. Disse hindringer kan kun fjernes ved at indføre ensartede bestemmelser på EU-niveau. Endvidere bør forbrugerne nyde godt af et højt fælles beskyttelsesniveau i hele Unionen.
- (8) De lovgivningsmæssige aspekter, der harmoniseres, bør kun vedrøre aftaler indgået mellem erhvervsdrivende og forbrugere. Dette direktiv bør derfor ikke berøre national lovgivning om aftaler vedrørende beskæftigelse, aftaler vedrørende arverettigheder, aftaler vedrørende familieret og aftaler vedrørende virksomheders stiftelse og organisation eller partnerskabsaftaler.
- (9) I dette direktiv fastsættes bestemmelser vedrørende oplysninger, som skal gives i forbindelse med aftaler om fjernsalg, aftaler indgået uden for fast forretningssted og andre aftaler end aftaler om fjernsalg og aftaler indgået uden for fast forretningssted. Dette direktiv regulerer ligeledes fortrydelsesretten for aftaler om fjernsalg og aftaler indgået uden for fast forretningssted og harmoniserer visse bestemmelser vedrørende opfyldelse og andre aspekter af aftaler mellem erhvervsdrivende og forbrugere.
- (10) Dette direktiv bør ikke berøre Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008 af 17. juni 2008 om lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser (Rom I) ⁽¹⁾.
- (11) Dette direktiv bør ikke berøre EU-bestemmelser vedrørende specifikke sektorer, som f.eks. humanmedicinske lægemidler, medicinsk udstyr, beskyttelse af privatlivets fred inden for elektronisk kommunikation, patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelser, fødevaremærkning og det indre marked for elektricitet og naturgas.
- (12) De oplysningskrav, der er fastsat i dette direktiv, bør supplere oplysningskravene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked ⁽²⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked (»Direktivet om elektronisk handel«) ⁽³⁾. Medlemsstaterne bør bevare muligheden for at pålægge yderligere oplysningskrav for tjenesteydere, der er etableret på deres område.
- (13) Medlemsstaterne bør fortsat i overensstemmelse med EU-lovgivningen have kompetence til at anvende bestemmelserne i dette direktiv på områder, der ikke er omfattet af dets anvendelsesområde. Medlemsstaterne kan derfor opretholde eller indføre national lovgivning, der svarer til bestemmelserne eller visse bestemmelser i dette direktiv, for så vidt angår aftaler, der falder uden for dette direktivs anvendelsesområde. F.eks. kan medlemsstaterne beslutte at udvide anvendelsen af reglerne i dette direktiv til fysiske eller juridiske personer, der ikke er forbrugere i dette direktivs forstand, såsom ikke-statslige organisationer, nyetablerede virksomheder eller små og mellemstore virksomheder. Tilsvarende kan medlemsstaterne anvende bestemmelserne i dette direktiv på aftaler, der ikke i dette direktivs forstand er aftaler om fjernsalg, f.eks. fordi de ikke indgås som led i et organiseret system for fjernsalg eller levering af fjernydelser. Ydermere kan medlemsstaterne også opretholde eller indføre nationale bestemmelser om spørgsmål, der ikke specifikt er behandlet i dette direktiv, som f.eks. supplerende regler vedrørende købsaftaler, herunder i forbindelse med levering af varer eller oplysningskrav under en aftales levetid.
- (14) Dette direktiv bør ikke berøre de aftaleretlige bestemmelser i national ret for så vidt angår aftaleretlige aspekter, der ikke er reguleret af dette direktiv. Dette direktiv bør derfor ikke berøre national ret, der f.eks. regulerer aftalers indgåelse eller gyldighed (såsom i tilfælde af manglende samtykke). Dette direktiv bør heller ikke berøre national ret vedrørende de generelle aftaleretlige retsmidler, reglerne om offentlig økonomisk orden, f.eks. regler om urimeligt høje priser eller ågerpriser, eller reglerne om uetiske retshandler.

⁽¹⁾ EUT L 177 af 4.7.2008, s. 6.

⁽²⁾ EUT L 376 af 27.12.2006, s. 36.

⁽³⁾ EFT L 178 af 17.7.2000, s. 1.

- (15) Dette direktiv bør ikke harmonisere de sprogkrav, der stilles til forbrugeraftaler. Medlemsstaterne kan derfor opretholde eller indføre sprogkrav vedrørende aftalemæssige oplysninger og aftalevilkår i deres nationale lovgivning.
- (16) Dette direktiv bør ikke berøre national lovgivning om juridisk repræsentation, som f.eks. regler vedrørende den person, der handler i den erhvervsdrivendes navn eller på dennes vegne (som f.eks. en agent eller en administrator). Medlemsstaterne bør forblive kompetente på dette område. Dette direktiv bør finde anvendelse på alle erhvervsdrivende, såvel offentlige som private.
- (17) Definitionen af forbruger bør dække fysiske personer, der ikke handler som led i deres erhverv. I tilfælde af aftaler med dobbelt formål, hvor aftalen indgås dels som led i og dels ikke som led i den pågældende persons erhverv, og det erhvervsmæssige formål er så begrænset, at det ikke er fremherskende i forbindelse med aftalen, bør den pågældende person imidlertid ligeledes betragtes som en forbruger.
- (18) Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes frihed til i overensstemmelse med EU-retten at definere, hvad der anses som tjenesteydelser af almen økonomisk interesse, hvordan disse tjenesteydelser bør organiseres og finansieres i overensstemmelse med statsstøtteregler, og hvilke specifikke forpligtelser de bør være underlagt.
- (19) Digitalt indhold betyder data, der er produceret og leveret i digital form, såsom computerprogrammer, applikationer, spil, musik, videoer eller tekster, uanset om der opnås adgang hertil via downloading eller streaming, fra et fysisk medium eller på nogen anden måde. Aftaler vedrørende levering af digitalt indhold bør være omfattet af dette direktiv. Hvis digitalt indhold leveres via et fysisk medium såsom en cd eller en dvd, bør det betragtes som varer i henhold til dette direktiv. Ligesom for aftaler om levering af vand, gas eller elektricitet, som ikke udbydes til salg i et begrænset volumen eller i en bestemt mængde, eller af fjernvarme bør aftaler med digitalt indhold, der ikke leveres på et fysisk medium, i relation til dette direktiv hverken klassificeres som købsaftaler eller tjenesteydelsesaftaler. I forbindelse med sådanne aftaler bør forbrugeren have en fortrydelsesret, medmindre forbrugeren har givet sit samtykke til, at leveringen i medfør af aftalen påbegyndes inden fortrydelsesfristen udløber, og har anerkendt, at vedkommende dermed vil miste sin fortrydelsesret. Ud over de generelle oplysningskrav bør den erhvervsdrivende informere forbrugeren om det digitale indholds funktionalitet og relevante interoperabilitet. Begrebet funktionalitet bør referere til de måder, hvorpå digitalt indhold kan anvendes, f.eks. til sporing af forbrugeres adfærdsmønstre; begrebet bør ligeledes referere til, hvorvidt der findes eller ikke findes nogen form for tekniske begrænsninger, f.eks. via forvaltning af digitale rettigheder eller regionskodning. Det er hensigten, at begrebet relevant interoperabilitet skal beskrive informationen vedrørende det standard hardware- og software-miljø, som det digitale indhold er kompatibelt med, f.eks. styresystemet, den nødvendige version og visse hardware features. Kommissionen bør undersøge, om der er behov for yderligere harmonisering af bestemmelser med hensyn til digitalt indhold, og om nødvendigt fremlægge et lovgivningsmæssigt forslag til behandling af dette spørgsmål.
- (20) Definitionen af aftaler om fjernsalg bør omfatte alle tilfælde, hvor en aftale indgås mellem den erhvervsdrivende og forbrugeren i henhold til et organiseret system for fjernsalg eller levering af fjernydelser, udelukkende ved brug af en eller flere fjernkommunikationsteknikker (f.eks. postordre, internet, telefon eller fax) til og med det tidspunkt, hvor aftalen indgås. Denne definition bør også dække situationer, hvor forbrugeren alene besøger det faste forretningssted med henblik på at indsamle information om varerne eller tjenesteydelserne, og aftalen efterfølgende forhandles og indgås via fjernkommunikation. I modsætning hertil bør en aftale, der forhandles på den erhvervsdrivendes faste forretningssted og indgås endeligt ved hjælp af fjernkommunikation, ikke betragtes som en aftale om fjernsalg. Tilsvarende bør en aftale, der indledes ved hjælp af fjernkommunikation, men indgås endeligt på den erhvervsdrivendes faste forretningssted, heller ikke betragtes som en aftale om fjernsalg. Ligeledes bør begrebet aftale om fjernsalg ikke omfatte reservationer foretaget af en forbruger ved hjælp af en fjernkommunikationsteknik med henblik på levering af en tjenesteydelse fra en erhvervsdrivende, som f.eks. i det tilfælde, hvor en forbruger ringer for at bestille tid hos en frisør. Begrebet et organiseret system for fjernsalg eller levering af fjernydelser bør omfatte systemer, der tilbydes af en tredjemand, der ikke er den erhvervsdrivende, men som anvendes af den erhvervsdrivende, f.eks. en online-platform. Det bør imidlertid ikke omfatte tilfælde, hvor websider udelukkende tilbyder information om den erhvervsdrivende, vedkommendes varer og/eller tjenesteydelser og kontaktoplysninger.
- (21) Aftaler indgået uden for fast forretningssted bør defineres som aftaler indgået med den erhvervsdrivendes og forbrugers samtidige fysiske tilstedeværelse på et sted, der ikke er den erhvervsdrivendes faste forretningssted, f.eks. i forbrugers hjem eller på forbrugers arbejdsplads. I en kontekst uden for fast forretningssted kan forbrugeren komme under potentielt psykisk pres eller blive udsat for et overraskelsesmoment, uanset om forbrugeren har anmodet om den erhvervsdrivendes besøg eller ej. Definitionen af en aftale indgået uden for fast forretningssted bør også omfatte de situationer, hvor forbrugeren kontaktes personligt og individuelt i en kontekst uden for fast forretningssted, men hvor aftalen indgås umiddelbart efter på den erhvervsdrivendes faste

forretningssted eller ved hjælp af en fjernkommunikationsteknik. Definitionen af en aftale indgået uden for fast forretningssted bør ikke dække situationer, hvor den erhvervsdrivende først kommer til forbrugers hjem udelukkende med henblik på at tage mål eller afgive en vurdering uden forpligtelse for forbrugeren, og hvor aftalen så først indgås på et senere tidspunkt på den erhvervsdrivendes faste forretningssted eller ved hjælp af fjernkommunikationsteknikker på grundlag af den erhvervsdrivendes vurdering. I de tilfælde, anses aftalen ikke for indgået umiddelbart efter, at den erhvervsdrivende har henvendt sig til forbrugeren, hvis forbrugeren har haft tid til at overveje den erhvervsdrivendes vurdering inden indgåelse af aftalen. Køb foretaget under en udflugt arrangeret af den erhvervsdrivende, hvor de erhvervede produkter markedsføres og tilbydes til salg, bør betragtes som aftaler indgået uden for fast forretningssted.

- (22) Et fast forretningssted bør omfatte alle forretningssteder, uanset form (f.eks. forretninger, boder eller varevogne), der fungerer som den erhvervsdrivendes faste eller sædvanlige forretningssted. Markedsboder og messestande bør behandles som faste forretningssteder, hvis de opfylder denne betingelse. Detailforretningssteder, hvor den erhvervsdrivende driver forretning på sæsonbasis, f.eks. i turistsæsonen på et vintersportssted eller badested, bør betragtes som faste forretningssteder, eftersom den erhvervsdrivende på disse steder udøver sin virksomhed på sædvanligt grundlag. Steder, der er offentligt tilgængelige, som f.eks. gader, indkøbscentre, strande, sportsfaciliteter og offentlige transportmidler, som den erhvervsdrivende undtagelsesvis anvender til sine forretningsaktiviteter, samt private hjem og arbejdspladser, bør ikke betragtes som faste forretningssteder. De faste forretningssteder for en person, der optræder i den erhvervsdrivendes navn eller på dennes vegne som defineret i dette direktiv, bør betragtes som faste forretningssteder i dette direktivs forstand.
- (23) Varige medier bør sætte forbrugeren i stand til at lagre oplysninger så længe, som det er nødvendigt for forbrugeren at beskytte sine interesser som følge af vedkommendes forhold til den erhvervsdrivende. Sådanne medier bør navnlig omfatte papir, USB-nøgler, cd-rom'er, dvd'er, memory cards eller harddiske på computere samt e-mail.
- (24) En offentlig auktion indebærer, at erhvervsdrivende og forbrugere personligt er til stede eller får mulighed for personligt at være til stede under auktionen. Varerne eller tjenesteydelserne tilbydes af den erhvervsdrivende til forbrugerne gennem en budprocedure, som ved udbud af varer eller tjenesteydelser i nogle medlemsstater kræver tilladelse. Den tilbudsgiver, hvis bud antages, er forpligtet til at købe varerne eller tjenesteydelserne. Anvendelsen af onlineplatforme til auktionsformål, som er til rådighed for forbrugerne og de erhvervsdrivende, bør ikke betragtes som offentlige auktioner i dette direktivs forstand.

- (25) Aftaler vedrørende fjernvarme bør omfattes af dette direktiv, ligesom det er tilfældet med aftaler om levering af vand, gas eller elektricitet. Fjernvarme refererer til varmeforsyning, f.eks. i form af damp eller opvarmet vand, fra en central produktionskilde gennem et transmissions- og distributionssystem til flere bygninger med henblik på opvarmning.
- (26) Aftaler vedrørende overdragelse af fast ejendom eller af rettigheder over fast ejendom eller stiftelse eller erhvervelse af sådan fast ejendom eller sådanne rettigheder, aftaler om opførelse af nye ejendomme, om omfattende ombygning af eksisterende ejendomme samt aftaler om leje af ejendomme til boligformål er allerede underlagt en række specifikke krav i national lovgivning. Disse aftaler omfatter f.eks. projektsalg af fast ejendom og leje med køberet. Dette direktivs bestemmelser er ikke hensigtsmæssige i relation til disse aftaler, som derfor bør udelukkes fra dets anvendelsesområde. En omfattende ombygning er en ombygning, der kan sammenlignes med opførelsen af en ny ejendom, f.eks. når kun facaden på en gammel bygning bevares. Aftaler om tjenesteydelser, især vedrørende opførelse af tilbygninger til ejendomme (f.eks. en garage eller en veranda) og reparation og renovering af ejendomme, der ikke udgør en omfattende ombygning, bør være omfattet af anvendelsesområdet for dette direktiv i lighed med aftaler i forbindelse med ejendomsrådgivningsvirksomhed og aftaler vedrørende leje af ejendomme til andre formål end boligformål.
- (27) Transportydelser omfatter passagertransport og gods-transport. Passagertransport bør ikke være omfattet af anvendelsesområdet for dette direktiv, da den allerede er underlagt anden EU-lovgivning eller, for så vidt angår offentlige transportmidler og taxaer, er underlagt nationale regler. Imidlertid bør de bestemmelser i dette direktiv, der beskytter forbrugere mod for store gebyrer for anvendelse af betalingsmidler eller mod skjulte omkostninger, også gælde for aftaler om passagertransport. I forbindelse med godstransport og biludlejning, som er tjenesteydelser, bør forbrugerne være omfattet af beskyttelsen i henhold til dette direktiv, dog med undtagelse af fortrydelsesretten.
- (28) For at undgå en administrativ byrde for de erhvervsdrivende kan medlemsstaterne beslutte ikke at anvende dette direktiv i tilfælde, hvor varer eller tjenesteydelser til en lav værdi sælges uden for fast forretningssted. Beløbsgrænsen bør fastsættes så tilstrækkeligt lavt, at kun køb af ringe betydning udelukkes. Medlemsstaterne bør kunne fastsætte denne værdi i deres nationale lovgivning, forudsat at den ikke overstiger 50 EUR. Hvis to eller flere aftaler med beslægtet indhold indgås samtidig af forbrugeren, bør den samlede udgift tages i betragtning ved anvendelsen af denne grænse.

- (29) Sociale tjenesteydelser har grundlæggende karakteristiske træk, der afspejles i sektorspecifik lovgivning, dels på EU-plan og dels på nationalt plan. Sociale tjenesteydelser omfatter på den ene side såvel tjenesteydelser for særligt dårligt stillede personer eller personer med lav indkomst som tjenesteydelser for personer og familier, der har brug for hjælp til at klare rutinemæssige, dagligdags opgaver, og på den anden side tjenesteydelser til alle de mennesker, der har særligt brug for hjælp, støtte, beskyttelse eller opmuntring på et bestemt tidspunkt i livet. Sociale tjenesteydelser omfatter bl.a. tjenesteydelser for børn og unge, hjælpetjenesteydelser for familier, enlige forældre og ældre, samt tjenesteydelser for migranter. Sociale tjenesteydelser dækker såvel korttids- som langtidsplejeydelser, f.eks. tjenesteydelser, der leveres af hjemmeplejetjenester eller i beskyttede boligkomplekser og i plejehjem eller andre ældreinstitutioner. Sociale tjenesteydelser omfatter ikke kun dem, der leveres af staten på nationalt, regionalt eller lokalt plan af tjenesteydere med opdrag fra staten eller af statsanerkendte velgørende organisationer, men også dem, der leveres af private virksomheder. Bestemmelserne i dette direktiv er ikke hensigtsmæssige i relation til sociale tjenesteydelser, som derfor ikke bør være omfattet af direktivets anvendelsesområde.
- (30) Sundhedsydelser kræver særlig regulering på grund af deres tekniske kompleksitet, deres betydning som tjenesteydelser af almen interesse samt omfattende offentlige finansiering. Sundhedsydelser er defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/24/EU af 9. marts 2011 om patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelser⁽¹⁾ som »sundhedsydelser, der leveres af sundhedsprofessionelle til patienter for at vurdere, bevare eller genetablere deres sundhedstilstand, herunder ordinerer, udlevering og levering af lægemidler og medicinsk udstyr«. Sundhedsprofessionelle defineres i dette direktiv som en læge, en sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje, en tandlæge, en jordemoder eller en farmaceut, som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer⁽²⁾, eller en anden, der udøver en form for erhvervsmæssig virksomhed i sundhedssektoren, der er begrænset til et lovreguleret erhverv, jf. artikel 3, stk. 1, litra a), i direktiv 2005/36/EF, eller en person, der betragtes som sundhedsprofessionel i henhold til lovgivningen i behandlingsmedlemsstaten. Bestemmelserne i dette direktiv er ikke hensigtsmæssige i forbindelse med sundhedsydelser, som derfor ikke bør være omfattet af direktivets anvendelsesområde.
- (31) Hasardspil bør ikke være omfattet af dette direktivs anvendelsesområde. Hasardspil er de aktiviteter, som indebærer, at der gøres indsats med penge i spil, som indeholder et element af tilfældighed, herunder lotterier, kasinospil og væddemål. Medlemsstaterne bør have mulighed for at indføre andre og strengere forbrugerbeskyttelsesforanstaltninger i relation til sådanne aktiviteter.
- (32) Gældende EU-lovgivning bl.a. vedrørende finansielle tjenesteydelser til forbrugerne, pakkerejser og timesthare indeholder talrige bestemmelser om forbrugerbeskyttelse. Af denne grund bør dette direktiv ikke finde anvendelse på aftaler på disse områder. Med hensyn til finansielle tjenesteydelser bør medlemsstaterne tilskyndes til at hente inspiration fra eksisterende EU-lovgivning på dette område, når der lovgives på områder, som ikke er reguleret på EU-plan, på en sådan måde, at der er sikret lige vilkår for alle forbrugere og alle aftaler vedrørende finansielle tjenesteydelser.
- (33) Den erhvervsdrivende bør være forpligtet til på forhånd at oplyse forbrugeren om eventuelle ordninger, som indebærer, at forbrugeren betaler et forskud til den erhvervsdrivende, herunder ordninger om, at et beløb blokeres på forbrugers kredit- eller hævekort.
- (34) Den erhvervsdrivende bør give forbrugeren klare og forståelige oplysninger, inden forbrugeren er bundet af en aftale om fjernsalg eller en aftale indgået uden for fast forretningssted, en anden aftale end en aftale om fjernsalg eller en aftale indgået uden for fast forretningssted, eller et tilsvarende tilbud. I forbindelse med at den erhvervsdrivende giver disse oplysninger, bør vedkommende tage hensyn til de specifikke behov for forbrugere, som er særligt sårbare på grund af deres mentale, fysiske eller psykiske handicap, alder eller godtroenhed på en måde, som den erhvervsdrivende med rimelighed kan forventes at gennemskue. Dog bør hensynet til sådanne særlige behov ikke føre til forskellige niveauer for forbrugerbeskyttelse.
- (35) De oplysninger, der skal gives til forbrugeren af den erhvervsdrivende, bør være obligatoriske og bør ikke ændres. Imidlertid bør de kontraherende parter udtrykkeligt kunne aftale at ændre indholdet af den aftale, der efterfølgende indgås, f.eks. forholdene vedrørende levering.
- (36) I forbindelse med aftaler om fjernsalg bør oplysningskravene tilpasses, således at der tages hensyn til visse mediers tekniske begrænsninger, såsom de begrænsninger, der er forbundet med antal tegn på visse mobiltelefonskærme, eller tidsbegrænsningen for salgsspot på tv. I sådanne tilfælde bør den erhvervsdrivende opfylde et minimum af oplysningskrav og henvise forbrugeren til en anden informationskilde, f.eks. ved at opgive et frikaldsnummer eller anføre et hyperlink til en af den erhvervsdrivendes websider, hvor der gives direkte og let adgang til de relevante oplysninger. For så vidt angår kravet om at informere forbrugeren om udgifterne i forbindelse med tilbagelevering af varer, der i kraft af deres art ikke kan returneres med normal post, anses kravet for at være opfyldt, f.eks. hvis den erhvervsdrivende angiver én befragter (f.eks. den, den erhvervsdrivende har overdraget leverancen af varen til) og én pris vedrørende udgifterne til tilbagelevering af varerne. Hvis den erhvervsdrivende

(1) EUT L 88 af 4.4.2011, s. 45.

(2) EUT L 255 af 30.9.2005, s. 22.

ikke med rimelighed kan beregne udgifterne til tilbagelevering af varerne på forhånd, f.eks. fordi den erhvervsdrivende ikke tilbyder selv at forestå tilbageleveringen af varerne, bør den erhvervsdrivende tilvejebringe en erklæring om, at en sådan udgift skal betales, og at den kan blive stor, sammen med en rimelig vurdering af den maksimale udgift, der vil kunne baseres på udgiften til levering til forbrugeren.

- (37) Da forbrugeren i forbindelse med fjernsalg ikke kan se varerne, inden aftalen indgås, bør forbrugeren have en fortrydelsesret. Af samme grund bør forbrugeren have lov til at afprøve og besigtige de varer, vedkommende har købt, i nødvendigt omfang til at fastslå varernes art, egenskaber og den måde, de fungerer på. I forbindelse med aftaler indgået uden for fast forretningssted bør forbrugeren have fortrydelsesret på grund af det potentielle overraskelsesmoment og/eller psykiske pres. Hvis fortrydelsesretten gøres gældende, bør dette indebære, at de kontraherende parter forpligtelse til at opfylde aftalen ophører.
- (38) Websteder med elektronisk handel bør senest ved bestillingsprocessens begyndelse klart og let læseligt angive, om der gælder nogen leveringsbegrænsninger, og hvilke betalingsmidler der accepteres.
- (39) Det er vigtigt at sikre, at forbrugeren ved aftaler om fjernsalg, der indgås via websteder, er i stand til fuldt ud at læse og forstå de vigtigste elementer i aftalen, før vedkommende afgiver sin ordre. Med dette formål for øje bør det i dette direktiv sikres, at disse elementer angives i nærhed af den bekræftelse, der kræves for at afgive ordren. Det er ligeledes vigtigt at sikre, at forbrugeren i sådanne situationer er i stand til at afgøre, på hvilket tidspunkt vedkommende påtager sig forpligtelsen til at betale den erhvervsdrivende. Derfor bør forbrugers opmærksomhed ved hjælp af en utvetydig formulering specifikt henledes på den kendsgerning, at afgivelse af en ordre medfører en forpligtelse til at betale den erhvervsdrivende.
- (40) Den nuværende forskel på fortrydelsesfristens længde både i medlemsstaterne og mellem aftaler om fjernsalg og aftaler indgået uden for fast forretningssted skaber retsusikkerhed og giver anledning til omkostninger i forbindelse med overholdelse af forskellige bestemmelser. Fortrydelsesfristen bør være den samme for alle aftaler om fjernsalg og aftaler indgået uden for fast forretningssted. Ved tjenesteydelsesaftaler bør fortrydelsesfristen udløbe 14 dage efter indgåelsen af aftalen. Ved købsaftaler bør fortrydelsesfristen udløbe 14 dage efter den dag, hvor forbrugeren eller en af forbrugeren udpeget tredjemand, dog ikke befragteren, har taget varerne i fysisk besiddelse. Desuden bør forbrugeren kunne udøve sin fortrydelsesret, inden varerne er taget i fysisk besiddelse. Har forbrugeren bestilt flere varer i en ordre, og disse varer leveres særskilt, bør fortrydelsesfristen

udløbe 14 dage efter den dag, hvor forbrugeren har taget den sidste vare i fysisk besiddelse. Leveres varer i flere partier eller dele, bør fortrydelsesfristen udløbe 14 dage efter den dag, hvor forbrugeren har taget det sidste parti eller den sidste del i fysisk besiddelse.

- (41) For at skabe retssikkerhed bør fristerne i dette direktiv beregnes i overensstemmelse med Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1182/71 af 3. juni 1971 om fastsættelse af regler om tidsfrister, datoer og tidspunkter⁽¹⁾. Derfor bør alle frister i dette direktiv opfattes som udtrykt i kalenderdage. Såfremt en frist, der er udtrykt i dage, skal regnes fra det tidspunkt, hvor en begivenhed indtræffer, eller en handling foretages, bør den dag, hvor begivenheden indtræffer, eller handlingen foretages, ikke medregnes ved beregningen af fristen.
- (42) Bestemmelserne vedrørende fortrydelsesretten bør ikke berøre medlemsstaternes love og forskrifter om ophævelse eller opsigelse eller om, at en aftale kan anfægtes, eller om forbrugers ret til at opfylde sine aftalemæssige forpligtelser inden den frist, som er fastsat i aftalen.
- (43) Hvis den erhvervsdrivende ikke har informeret forbrugeren tilstrækkeligt forud for indgåelse af en aftale om fjernsalg eller en aftale indgået uden for fast forretningssted, bør fortrydelsesfristen forlænges. Med henblik på retssikkerheden vedrørende fortrydelsesfristens længde bør der dog indføres en 12-månedersfrist.
- (44) Fortrydelsesretten gøres gældende på forskellig måde i medlemsstaterne, og det har medført omkostninger for erhvervsdrivende, som sælger på tværs af grænser. Indførelse af en harmoniseret standardfortrydelsesformular, som forbrugeren kan anvende, burde kunne forenkle fortrydelsesprocessen og skabe retssikkerhed. Derfor bør medlemsstaterne undlade at indføre yderligere krav til udformningen af EU-standardformularen, f.eks. at den skal udfyldes med en særlig skriftstørrelse. Forbrugeren bør imidlertid fortsat have mulighed for at gøre sin fortrydelsesret gældende med egne ord, forudsat at vedkommendes erklæring om at have besluttet at anvende aftalens fortrydelsesret over for den erhvervsdrivende er utvetydig. Et brev, et telefonopkald eller returnering af varerne med en klar erklæring vil kunne opfylde dette krav, men det bør være forbrugeren, der har bevisbyrden for udøvelse af fortrydelsesretten inden for de i direktivet fastsatte frister. Derfor er det i forbrugers interesse at anvende et varigt medium, når forbrugeren giver den erhvervsdrivende meddelelse om, at vedkommende ønsker at udøve sin fortrydelsesret.

⁽¹⁾ EFT L 124 af 8.6.1971, s. 1.

- (45) Erfaringerne viser, at mange forbrugere og erhvervsdrivende foretrækker at kommunikere med hinanden via den erhvervsdrivendes websted, og derfor bør den erhvervsdrivende kunne give forbrugeren mulighed for at udfylde en webbaseret fortrydelsesformular. I så fald bør den erhvervsdrivende omgående kvittere for modtagelse, f.eks. pr. e-mail.
- (46) I tilfælde af at forbrugeren udøver fortrydelsesretten, bør den erhvervsdrivende godtgøre alle de betalinger, vedkommende har modtaget fra forbrugeren, herunder dem, der omfatter den erhvervsdrivendes udgifter i forbindelse med varernes levering til forbrugeren. Godtgørelsen bør ikke ske i form af tilgodebevis, medmindre forbrugeren har anvendt tilgodebevis til den oprindelige transaktion eller udtrykkeligt har accepteret dette. Hvis forbrugeren udtrykkeligt vælger en bestemt form for levering (f.eks. 24-timers ekspreslevering), selv om den erhvervsdrivende havde tilbudt en almindelig og generelt accepteret leveringsform, som ville have medført lavere leveringsomkostninger, bør forbrugeren betale udgiftsskellen mellem disse to former for levering.
- (47) Visse forbrugere gør fortrydelsesretten gældende efter at have brugt varerne mere end, hvad der er nødvendigt for at fastslå varernes art, egenskaber og den måde, de fungerer på. I sådanne tilfælde bør forbrugeren ikke miste sin fortrydelsesret, men bør hæfte for eventuel forringelse af varernes værdi. For at fastslå varernes art, egenskaber og den måde, de fungerer på, bør forbrugeren kun håndtere og besigtige dem på samme måde, som vedkommende ville have fået lov til i en forretning. Forbrugeren bør f.eks. kun prøve en beklædningsgenstand og bør ikke have lov til at have den på i længere tid. Forbrugeren bør derfor håndtere og besigtige varerne med behørig omhu indtil fortrydelsesfristens udløb. Forbrugernes forpligtelser i tilfælde af fortrydelsesrettens udnyttelse bør ikke afskrække forbrugeren fra at udøve sin fortrydelsesret.
- (48) Forbrugeren bør være forpligtet til at sende varerne tilbage senest 14 dage efter, at forbrugeren har givet den erhvervsdrivende meddelelse om, at vedkommende har besluttet at gøre aftalens fortrydelsesret gældende. I situationer, hvor den erhvervsdrivende eller forbrugeren ikke opfylder betingelserne vedrørende udøvelsen af fortrydelsesretten, bør såvel de sanktioner, der er fastsat i national lovgivning i overensstemmelse med dette direktiv, som de aftaleretlige bestemmelser finde anvendelse.
- (49) Der bør være visse undtagelser fra bestemmelserne om fortrydelsesret for såvel aftaler om fjernsalg som aftaler indgået uden for fast forretningssted. Fortrydelsesret vil kunne være uhensigtsmæssig, f.eks. på grund af bestemte varers eller tjenesteydelsers karakter. Det gælder f.eks. i forbindelse med vin, som leveres længe efter en aftales indgåelse, og hvor aftalen er genstand for spekulation, idet værdien afhænger af markedskonjunkturerne (»vin en primeur«). Fortrydelsesretten bør hverken finde anvendelse for varer, der er fremstillet efter forbrugers specifikationer, eller som har fået et tydeligt personligt præg, såsom gardiner syet efter mål, eller for f.eks. levering af brændstof, der er en vare, som det i sagens natur ikke er muligt efter leveringen at adskille fra andre varer. Giver forbrugeren en fortrydelsesret, vil det endvidere kunne være uhensigtsmæssig for så vidt angår visse tjenesteydelser, hvor aftalens indgåelse indebærer, at der afsættes kapacitet, som den erhvervsdrivende kunne finde det vanskeligt at anvende, hvis en fortrydelsesret udøves. Dette ville f.eks. være tilfældet, når der foretages reservationer på hoteller eller i forbindelse med ferieboliger eller kulturelle begivenheder eller sportsbegivenheder.
- (50) På den ene side bør forbrugeren kunne udøve sin fortrydelsesret, selv om vedkommende har anmodet om tjenesteydelsens levering inden udløbet af fortrydelsesfristen. På den anden side bør den erhvervsdrivende, hvis forbrugeren udøver sin fortrydelsesret, have sikkerhed for at få en rimelig betaling for den tjenesteydelse, vedkommende har leveret. Beregningen af det forholdsmæssige beløb bør baseres på den pris, der er fastsat i aftalen, medmindre forbrugeren påviser, at den samlede pris i sig selv er uforholdsmæssig, i hvilket tilfælde det beløb, der skal betales, beregnes på grundlag af markedsværdien af den leverede tjenesteydelse. Markedsværdien bør fastsættes ved at sammenligne prisen på en tilsvarende tjenesteydelse ydet af andre erhvervsdrivende på tidspunktet for aftalens indgåelse. Forbrugeren bør derfor anmode om levering af tjenesteydelserne inden udløbet af fortrydelsesfristen i form af en udtrykkelig anmodning herom og, i forbindelse med aftaler indgået uden for fast forretningssted, på et varigt medium. Ligeledes bør den erhvervsdrivende på et varigt medium oplyse forbrugeren om eventuelle forpligtelser til at betale de forholdsmæssige omkostninger for de allerede leverede tjenesteydelser. For aftaler, der både omfatter varer og tjenesteydelser, bør reglerne i dette direktiv om tilbagelevering af varer finde anvendelse på aspekter vedrørende varer, og godtgørelsesordningen for tjenesteydelser bør finde anvendelse på aspekter vedrørende tjenesteydelser.
- (51) Forbrugernes største vanskeligheder og en af de vigtigste kilder til tvister med erhvervsdrivende vedrører levering af varer, herunder varer, som går tabt eller bliver beskadiget under transporten, og forsinket eller delvis levering. Derfor er det hensigtsmæssigt at præcisere og harmonisere de nationale bestemmelser om, hvornår leveringen bør finde sted. Leveringssted og -vilkår og bestemmelserne om fastlæggelse af vilkårene og tidspunktet for overgangen af ejendomsretten til varerne er fortsat underlagt national ret og bør derfor ikke berøres af dette direktiv. Dette direktivs regler om levering bør omfatte muligheden for, at forbrugeren lader en tredjemand tage varerne i fysisk besiddelse eller få kontrol med varerne på forbrugers vegne. Forbrugeren bør anses for at have kontrol med varerne, hvis forbrugeren eller en af forbrugeren udpeget tredjemand har adgang til at anvende varerne som ejer, eller kan videresælge varerne (f.eks. når forbrugeren har modtaget nøgler eller er i besiddelse af dokumenter, der beviser ejerskabet).

- (52) I forbindelse med købsaftaler kan vareleveringen finde sted på forskellig måde enten omgående eller på et senere tidspunkt. Hvis parterne ikke har aftalt en bestemt leveringsdato, skal den erhvervsdrivende levere varerne så hurtigt som muligt, men under alle omstændigheder ikke senere end 30 dage fra datoen for indgåelsen af aftalen. Bestemmelserne om forsinket levering bør også tage hensyn til varer, som først skal tilvirkes eller indkøbes specielt til forbrugeren, og som den erhvervsdrivende ikke kan genbruge uden et betydeligt tab. Der bør derfor i dette direktiv medtages en bestemmelse, der giver den erhvervsdrivende en yderligere rimelig frist under visse omstændigheder. Hvis den erhvervsdrivende ikke har leveret varerne inden for den periode, der er aftalt med forbrugeren, bør forbrugeren, inden forbrugeren kan ophæve aftalen, opfordre den erhvervsdrivende til at foretage levering inden for en rimelig yderligere frist og være berettiget til at ophæve aftalen, hvis den erhvervsdrivende ikke leverer varerne inden for den yderligere frist. Denne bestemmelse bør dog ikke finde anvendelse, hvis den erhvervsdrivende i en utvetydig erklæring har nægtet at levere varerne. Den bør heller ikke finde anvendelse under visse omstændigheder, hvor leveringsfristen er afgørende, f.eks. for en bryllupskjole, der skulle leveres før brylluppet. Den bør heller ikke finde anvendelse under omstændigheder, hvor forbrugeren oplyser den erhvervsdrivende om, at det er væsentligt, at leveringen finder sted på en nærmere angivet dato. Forbrugeren kan til dette formål anvende den erhvervsdrivendes kontaktoplysninger, der er givet i overensstemmelse med dette direktiv. Hvis den erhvervsdrivende ikke leverer varerne til tiden i sådanne specifikke tilfælde, bør forbrugeren være berettiget til at ophæve aftalen straks efter udløbet af den leveringsfrist, der oprindeligt var aftalt. Dette direktiv bør ikke berøre nationale bestemmelser om måden, hvorpå forbrugeren kan meddele den erhvervsdrivende sin ophævelse af aftalen.
- (53) Ud over forbrugers ret til at ophæve aftalen, hvis den erhvervsdrivende ikke har opfyldt sine forpligtelser om levering af varerne i overensstemmelse med dette direktiv, kan forbrugeren i overensstemmelse med gældende national ret anvende andre retsmidler, f.eks. give den erhvervsdrivende en yderligere leveringsfrist, fastholde opfyldelsen af aftalen, tilbageholde betaling eller søge erstatning.
- (54) Medlemsstaterne bør i overensstemmelse med artikel 52, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalings tjenester i det indre marked ⁽¹⁾ kunne forbyde eller begrænse den erhvervsdrivendes ret til at opkræve gebyrer fra forbrugere under hensyntagen til behovet for at øge konkurrencen og fremme brugen af effektive betalingsinstrumenter. Under alle omstændigheder bør det forbydes de erhvervsdrivende at pålægge forbrugerne gebyrer, der overstiger de udgifter, som afholdes af den erhvervsdrivende i forbindelse med anvendelsen af visse betalingsmidler.
- (55) Når den erhvervsdrivende sender varerne til forbrugeren, kan tidspunktet for risikoens overgang give anledning til tvister, hvis varerne går tabt eller bliver beskadiget. Det bør derfor i dette direktiv fastsættes, at forbrugeren beskyttes mod enhver risiko for tab eller beskadigelse af varerne, der forekommer, før vedkommende har taget varerne i fysisk besiddelse. Forbrugeren bør beskyttes i forbindelse med transport arrangeret eller foretaget af den erhvervsdrivende, selv når forbrugeren har valgt en særlig leveringsmetode fra en række muligheder, som den erhvervsdrivende har tilbudt. Dog bør denne bestemmelse ikke finde anvendelse på aftaler, hvor det er op til forbrugeren selv at afhente varerne eller få en befragter til at afhente varerne. For så vidt angår tidspunktet for risikoens overgang bør en forbruger anses for at have taget varerne i fysisk besiddelse, når vedkommende har modtaget dem.
- (56) Personer eller organisationer, der i henhold til national ret anses for at have en legitim interesse i at beskytte forbrugernes aftalemæssige rettigheder, bør have ret til at indbringe sager enten for en domstol eller en administrativ myndighed, der er kompetent til at træffe afgørelse om klager eller indlede passende retsskridt.
- (57) Det er nødvendigt, at medlemsstaterne fastsætter regler for, hvilke sanktioner der skal anvendes ved overtrædelse af dette direktiv, og sikrer, at de iværksættes. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsernes grovhed og have afskrækkende virkning.
- (58) Forbrugeren bør ikke berøves den beskyttelse, der tilkommer vedkommende i medfør af dette direktiv. Er den lov, der finder anvendelse på aftalen, loven i et tredjeland, bør forordning (EF) nr. 593/2008 anvendes til at fastlægge, om forbrugeren bevarer den beskyttelse, der tilkommer vedkommende i medfør af dette direktiv.
- (59) Kommissionen bør efter høring af medlemsstaterne og de interesserede parter tage skridt til at finde den mest hensigtsmæssige måde til at sikre, at alle forbrugere gøres bekendt med deres rettigheder på salgsstedet.
- (60) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugere på det indre marked («Direktivet om urimelig handelspraksis») ⁽²⁾ indeholder et forbud mod levering uden forudgående anmodning, dvs. levering af varer eller tjenesteydelser til forbrugere uden anmodning, men fastsætter ikke bestemmelser om aftalemæssige beføjelser i den forbindelse, og derfor er det nødvendigt at indføre bestemmelser om aftalemæssige beføjelser i dette direktiv, der fritager forbrugeren for forpligtelsen til modydelse i tilfælde af sådan levering uden forudgående anmodning.

⁽¹⁾ EUT L 319 af 5.12.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 149 af 11.6.2005, s. 22.

(61) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (Direktiv om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) ⁽¹⁾ regulerer allerede uanmodet kommunikation og sikrer et højt forbrugerbeskyttelsesniveau. De tilsvarende bestemmelser om samme emne i direktiv 97/7/EF er derfor ikke nødvendige.

(62) Det er hensigtsmæssigt, at Kommissionen tager dette direktiv op til revision, hvis der konstateres hindringer på det indre marked. I sin revision bør Kommissionen sætte særlig fokus på de muligheder, medlemsstaterne har for at opretholde eller indføre specifikke nationale bestemmelser, herunder på visse områder i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbruger aftaler ⁽²⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF af 25. maj 1999 om visse aspekter af forbruger køb og garantier i forbindelse hermed ⁽³⁾. Denne revision vil kunne føre til et forslag fra Kommissionen om ændring af dette direktiv; dette forslag kan omfatte ændringer af anden forbrugerbeskyttelseslovgivning som udtryk for Kommissionens tilsagn i strategien for forbrugerpolitikken om at tage gældende EU-ret op til revision for at sikre et højt fælles forbrugerbeskyttelsesniveau.

(63) Direktiv 93/13/EØF og direktiv 1999/44/EF bør ændres, således at det pålægges medlemsstaterne at informere Kommissionen om vedtagelse af specifikke nationale bestemmelser på bestemte områder.

(64) Direktiv 85/577/EØF og 97/7/EF bør ophæves.

(65) Målet for dette direktiv, nemlig ved opnåelse af et højt forbrugerbeskyttelsesniveau at bidrage til et velfungerende indre marked, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

(66) I dette direktiv overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som anerkendes i navnlig Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

(67) I overensstemmelse med punkt 34 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning ⁽⁴⁾ opfordres medlemsstaterne til, både i egen og i Unionens interesse, at

udarbejde og offentliggøre deres egne oversigter, der så vidt muligt viser overensstemmelsen mellem dette direktiv og gennemførelsesforanstaltningerne —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

KAPITEL I

GENSTAND, DEFINITIONER OG ANVENDELSESOMRÅDE

Artikel 1

Genstand

Formålet med dette direktiv er ved at opnå et højt forbrugerbeskyttelsesniveau at bidrage til et velfungerende indre marked gennem indbyrdes tilnærmelse af visse aspekter af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om aftaler indgået mellem forbrugere og erhvervsdrivende.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »forbruger«: enhver fysisk person, der i forbindelse med de af dette direktiv omfattede aftaler ikke handler som led i sit erhverv
- 2) »erhvervsdrivende«: enhver fysisk person eller enhver juridisk person, uanset om der er tale om offentligt eller privat ejerskab, der handler, herunder via en anden person, der optræder i dennes navn eller på dennes vegne, som led i sit erhverv i forbindelse med de af dette direktiv omfattede aftaler
- 3) »vare«: enhver løsøregenstand undtagen genstande, som sælges på tvangsauktion eller i øvrigt i henhold til lov; vand, gas og elektricitet betragtes som varer i henhold til dette direktiv, når det udbydes til salg i et afgrænset volumen eller en bestemt mængde
- 4) »vare, som er fremstillet efter forbrugers specifikationer«: enhver vare, som ikke er præfabrikeret, og hvis færdiggørelse afhænger af forbrugers individuelle valg eller beslutning
- 5) »købsaftale«: enhver aftale, i henhold til hvilken den erhvervsdrivende overdrager eller påtager sig at overdrage ejerskabet til varer til forbrugeren, og forbrugeren betaler eller påtager sig at betale prisen herfor, herunder enhver aftale, der omfatter både varer og tjenesteydelser

⁽¹⁾ EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37.

⁽²⁾ EFT L 95 af 21.4.1993, s. 29.

⁽³⁾ EFT L 171 af 7.7.1999, s. 12.

⁽⁴⁾ EUT C 321 af 31.12.2003, s. 1.

- 6) »tjenesteydelsesaftale«: enhver aftale, dog ikke en købsaftale, i henhold til hvilken den erhvervsdrivende leverer eller påtager sig at levere en tjenesteydelse til forbrugeren, og forbrugeren betaler eller påtager sig at betale prisen herfor
- 7) »aftale om fjernsalg«: enhver aftale, der indgås mellem den erhvervsdrivende og forbrugeren i henhold til et organiseret system for fjernsalg eller levering af fjernydelser uden den erhvervsdrivendes og forbrugers samtidige fysiske tilstedeværelse, og hvor der til og med tidspunktet for aftalens indgåelse udelukkende anvendes en eller flere former for fjernkommunikationsteknikker
- 8) »aftale indgået uden for fast forretningssted«: enhver aftale mellem den erhvervsdrivende og forbrugeren
- a) indgået med den erhvervsdrivendes og forbrugers samtidige fysiske tilstedeværelse på et sted, der ikke er den erhvervsdrivendes faste forretningssted
- b) som forbrugeren har afgivet tilbud på under de samme omstændigheder, som nævnt under litra a)
- c) indgået på den erhvervsdrivendes faste forretningssted eller ved brug af en fjernkommunikationsteknik, umiddelbart efter at forbrugeren er blevet kontaktet personligt og individuelt af den erhvervsdrivende på et sted, som ikke er den erhvervsdrivendes faste forretningssted, med samtidig fysisk tilstedeværelse af den erhvervsdrivende og forbrugeren eller
- d) indgået under en udflugt arrangeret af den erhvervsdrivende med det formål at præsentere og sælge varer eller tjenesteydelser til forbrugeren
- 9) »fast forretningssted«:
- a) ethvert ubevægeligt detailforretningssted, hvor den erhvervsdrivende fast udøver sin aktivitet, eller
- b) ethvert bevægeligt detailforretningssted, hvor den erhvervsdrivende udøver sin aktivitet på sædvanligt grundlag
- 10) »varigt medium«: ethvert middel, som sætter forbrugeren eller den erhvervsdrivende i stand til at lagre oplysninger rettet personligt til vedkommende med mulighed for fremtidig anvendelse i en periode afpasset efter oplysningernes formål, og som giver mulighed for uændret gengivelse af de lagrede oplysninger
- 11) »digitalt indhold«: data, der er produceret og leveret i digital form
- 12) »finansiel tjenesteydelse«: enhver tjenesteydelse, der vedrører bankvirksomhed, långivning, forsikringer, individuelle pensionsordninger, investeringer eller betalinger
- 13) »offentlig auktion«: en salgsmetode, hvor den erhvervsdrivende tilbyder varer eller tjenesteydelser til forbrugere, som selv er eller har mulighed for at være til stede under auktionen, gennem en gennemsigtig konkurrencebaseret budprocedure, som styres af en auktionsholder, og hvor den tilbudsgiver, hvis bud antages, er forpligtet til at købe varerne eller tjenesteydelserne
- 14) »handelsmæssig garanti«: enhver forpligtelse, som den erhvervsdrivende eller en producent (»garantigiveren«) har påtaget sig over for forbrugeren, ud over sin retlige forpligtelse til at levere en kontraktmæssig ydelse, til at refundere købesummen eller omlevere, reparere eller på anden måde afhjælpe mangler ved varerne, hvis de ikke svarer til de specifikationer eller ethvert andet krav, der fremgår af garantierklæringen eller af de relevante reklamer, der var tilgængelige på tidspunktet eller forud for aftalens indgåelse, og som ikke relaterer sig til ydelsens kontraktmæssighed
- 15) »tilknyttet aftale«: en aftale i henhold til hvilken forbrugeren erhverver varer eller tjenesteydelser, som er omfattet af en aftale om fjernsalg eller en aftale indgået uden for fast forretningssted, og hvor disse varer eller tjenesteydelser leveres af den erhvervsdrivende eller af tredjemand på grundlag af et arrangement mellem nævnte tredjemand og den erhvervsdrivende.

Artikel 3

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv finder anvendelse på enhver aftale indgået mellem en erhvervsdrivende og en forbruger på de vilkår og i det omfang, der følger af direktivets bestemmelser. Det finder også anvendelse på aftaler om forsyning af vand, gas, elektricitet eller fjernvarme, herunder fra offentlige leverandører, for så vidt forsyningen sker på aftalebasis.
2. Hvis en bestemmelse i dette direktiv er i konflikt med en bestemmelse i en anden EU-retsakt vedrørende specifikke sektorer, har bestemmelsen i den pågældende anden EU-retsakt forrang og gælder for de pågældende specifikke sektorer.
3. Dette direktiv finder ikke anvendelse på aftaler:
- a) om sociale tjenesteydelser, herunder socialt boligbyggeri, børnepasning og støtte til familier og enkeltpersoner, som har permanent eller midlertidigt behov herfor, herunder langtidspøje
- b) om sundhedsydelser som defineret i artikel 3, litra a), i direktiv 2011/24/EU, uanset om de ydes via sundhedsfaciliteter eller ej
- c) om hasardspil, som indebærer, at der gøres indsats med penge i spil, som indeholder et element af tilfældighed, herunder lotterier, kasinospil og væddemål

- d) om finansielle tjenesteydelser
- e) om stiftelse, erhvervelse eller overdragelse af fast ejendom eller af rettigheder over fast ejendom
- f) om opførelse af nye ejendomme, omfattende ombygning af eksisterende ejendomme og leje af ejendomme til boligformål
- g) som er omfattet af Rådets direktiv 90/314/EØF af 13. juni 1990 om pakkerejser, herunder pakkeferier og pakketure ⁽¹⁾
- h) som er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/122/EF af 14. januar 2009 om beskyttelse af forbrugere i forbindelse med visse aspekter ved timeshareaftaler, aftaler om længerevarende ferieprodukter, videresalgs- og bytteaftaler ⁽²⁾
- i) som i overensstemmelse med medlemsstaternes lovgivninger oprettes under medvirken af en offentlig embedsmand, der er juridisk forpligtet til at være uafhængig og upartisk, og som ved omfattende juridisk oplysning skal sikre, at forbrugeren kun indgår aftalen efter moden overvejelse af de retlige aspekter og med kendskab til dens juridiske rækkevidde
- j) om levering af fødevarer, drikkevarer eller andre varer til husholdningens løbende forbrug, som leveres fysisk til forbrugers hjem, bopæl eller arbejdsplads af en erhvervsdrivende, der ofte og regelmæssigt betjener faste ruter
- k) om personbefordring, med undtagelse af artikel 8, stk. 2, og artikel 19 og 22
- l) indgået ved hjælp af vareautomater eller automatiserede forretningslokaler
- m) indgået med teleoperatører ved brug af offentlige telefonbokse eller indgået ved brug af en enkelt telefon-, internet- eller faxforbindelse etableret af en forbruger.

4. Medlemsstaterne kan beslutte ikke at anvende dette direktiv eller ikke at opretholde eller indføre tilsvarende nationale bestemmelser om aftaler indgået uden fast forretningssted, for hvilke prisen, som forbrugeren skal betale, ikke overstiger 50 EUR. Medlemsstaterne kan fastsætte en lavere værdi i national lovgivning.

⁽¹⁾ EFT L 158 af 23.6.1990, s. 59.

⁽²⁾ EUT L 33 af 3.2.2009, s. 10.

5. Dette direktiv berører ikke den nationale lovgivnings almindelige aftaleret såsom bestemmelserne om aftalers gyldighed, indgåelse og virkning, eftersom almindelige aftaleretlige aspekter ikke reguleres i dette direktiv.

6. Dette direktiv er ikke til hinder for, at erhvervsdrivende kan tilbyde forbrugere aftalemæssige ordninger, som er mere vidtgående end den beskyttelse, der gives i dette direktiv.

Artikel 4

Harmoniseringsniveau

Medlemsstaterne må ikke i national ret opretholde eller indføre bestemmelser, der fraviger dem, der er fastsat i dette direktiv, herunder strengere eller lempeligere bestemmelser, for at sikre et andet forbrugerbeskyttelsesniveau, medmindre andet er fastsat i dette direktiv.

KAPITEL II

FORBRUGEROPLYSNING VEDRØRENDE ANDRE AFTALER END AFTALER OM FJERNALG ELLER AFTALER INDGÅET UDEN FOR FAST FORRETNINGSSTED

Artikel 5

Oplysningskrav vedrørende andre aftaler end aftaler om fjernsalg eller aftaler indgået uden for fast forretningssted

1. Inden forbrugeren er bundet af en anden aftale end en aftale om fjernsalg eller en aftale indgået uden for fast forretningssted eller et tilsvarende tilbud, skal den erhvervsdrivende, hvis oplysningerne ikke allerede fremgår af konteksten, orientere forbrugeren på klar og forståelig vis om følgende:

- a) varernes eller tjenesteydelsernes vigtigste egenskaber i et omfang, der svarer til kommunikationsteknikken og til varerne eller tjenesteydelserne
- b) den erhvervsdrivendes navn, f.eks. firmanavn, den fysiske adresse, hvor vedkommende er etableret og dennes telefonnummer
- c) den samlede pris for varerne eller tjenesteydelserne inklusive afgifter, eller, hvis varernes eller tjenesteydelsernes art gør, at prisen ikke med rimelighed kan udregnes på forhånd, den måde, hvorpå prisen skal udregnes, samt, hvor det er relevant, alle yderligere omkostninger vedrørende fragt, levering eller porto eller, hvor disse omkostninger ikke med rimelighed kan udregnes på forhånd, oplysninger om, at der kan forekomme sådanne yderligere omkostninger
- d) hvor det er relevant, forholdene vedrørende betaling, levering, opfyldelse, det tidspunkt, hvor den erhvervsdrivende forpligter sig til at levere varerne eller yde tjenesteydelsen, samt den erhvervsdrivendes politik for klagebehandling

- e) foruden påmindelsen om eksistensen af en lovbestemt garanti for varernes kontraktmæssighed, eventuel eftersalgsservice og handelsmæssige garantier samt betingelserne herfor, hvor det er relevant
- f) aftalens gyldighedsperiode, hvor det er relevant, eller for tidsubestemte aftaler, eller for aftaler, der forlænges automatisk, betingelserne for at opsiges aftalen
- g) hvor det er relevant, funktionaliteten, herunder gældende tekniske beskyttelsesforanstaltninger for digitalt indhold
- h) hvor det er relevant, det digitale indholds interoperabilitet med hardware og software i henhold til, hvad den erhvervsdrivende ved eller med rimelighed burde have vidst.

2. Stk. 1 finder også anvendelse på aftaler om forsyning af vand, gas eller elektricitet, når disse varer ikke sælges i en afgrænset volumen eller i en bestemt mængde, på fjernvarme eller digitalt indhold, der ikke leveres på et fysisk medium.

3. Der stilles ikke krav til medlemsstaterne om at anvende stk. 1 på aftaler, der omfatter dagligdags transaktioner, som opfyldes umiddelbart på tidspunktet for deres indgåelse.

4. Medlemsstaterne kan vedtage eller bibeholde yderligere oplysningskrav forud for indgåelsen af aftalen i forbindelse med aftaler, for hvilke denne artikel finder anvendelse.

KAPITEL III

FORBRUGEROPLYSNING OG FORTRYDELSESRET I FORBINDELSE MED AFTALER OM FJERNALG OG AFTALER INDGÅET UDEN FOR FAST FORRETNINGSSTED

Artikel 6

Oplysningskrav for aftaler om fjernsalg og aftaler indgået uden for fast forretningssted

1. Inden forbrugeren bindes af en aftale om fjernsalg eller en aftale indgået uden for fast forretningssted eller et tilsvarende tilbud, giver den erhvervsdrivende på en klar og forståelig måde forbrugeren følgende oplysninger:

- a) varernes eller tjenesteydelsernes vigtigste egenskaber i et omfang, der svarer til kommunikationsteknikken og til varerne eller tjenesteydelserne
- b) den erhvervsdrivendes identitet, f.eks. vedkommendes firmanavn
- c) den fysiske adresse, hvor den erhvervsdrivende er etableret, og den erhvervsdrivendes eventuelle telefon- og faxnummer og e-mail-adresse, så forbrugeren kan kontakte den erhvervsdrivende hurtigt og kommunikere effektivt med vedkommende, og, hvor det er relevant, den fysiske adresse og identitet på den erhvervsdrivende, på hvis vegne vedkommende handler
- d) den fysiske adresse på den erhvervsdrivendes faste forretningssted og, hvor det er relevant, på det faste forretningssted for den erhvervsdrivende, på hvis vegne vedkommende handler, hvis den er forskellig fra den adresse, der er opgivet i overensstemmelse med litra c), og hvortil forbrugeren kan indgive eventuelle klager
- e) den samlede pris for varerne eller tjenesteydelserne inklusive afgifter, eller, hvis varernes eller tjenesteydelsernes art gør, at prisen ikke med rimelighed kan udregnes på forhånd, den måde, hvorpå prisen skal udregnes, samt, hvor det er relevant, alle yderligere omkostninger vedrørende fragt, levering eller porto og enhver anden omkostning eller, hvor disse omkostninger ikke med rimelighed kan udregnes på forhånd, oplysninger om, at der kan forekomme sådanne yderligere omkostninger. I forbindelse med tidsubestemte aftaler eller abonnementsaftaler skal den samlede pris omfatte de samlede udgifter pr. afregningsperiode. Hvis sådanne aftaler betales med et fast beløb, skal den samlede pris også forstås som de samlede månedlige udgifter. Hvor de samlede udgifter ikke kan udregnes på forhånd, oplyses hvordan prisen skal udregnes
- f) omkostningerne ved anvendelse af fjernkommunikationsteknikken til indgåelse af aftalen, når de beregnes efter en anden sats end grundsatsen
- g) forholdene vedrørende betaling, levering, opfyldelse, det tidspunkt, hvor den erhvervsdrivende forpligter sig til at levere varerne eller yde tjenesteydelsen, samt, hvor det er relevant, den erhvervsdrivendes politik for klagebehandling
- h) i tilfælde af eventuel fortrydelsesret, betingelser, tidsfrist og procedurer for at gøre nævnte ret gældende, jf. artikel 11, stk. 1, samt den standardfortrydelsesformular, der findes i bilag I(B)
- i) hvor det er relevant, at forbrugeren skal betale udgifterne til tilbagelevering af varerne i tilfælde af fortrydelse, og, i forbindelse med aftaler om fjernsalg, hvis varerne i kraft af deres art ikke kan returneres med normal post, udgifterne til returnering af varerne
- j) at forbrugeren, såfremt vedkommende gør sin fortrydelsesret gældende efter i overensstemmelse med artikel 7, stk. 3, eller artikel 8, stk. 8, at have fremsat en anmodning, er ansvarlig for at betale den erhvervsdrivende for rimelige omkostninger i henhold til artikel 14, stk. 3
- k) såfremt fortrydelsesretten ikke finder anvendelse i henhold til artikel 16, oplysninger om, at forbrugeren ikke vil kunne gøre sin fortrydelsesret gældende, eller, hvor det er relevant, under hvilke omstændigheder forbrugeren mister sin fortrydelsesret

- l) påmindelse om eksistensen af en lovbestemt garanti for varernes kontraktmæssighed
- m) hvor det er relevant, eftersalgskundebistand og betingelserne herfor, eftersalgsservice og handelsmæssige garantier
- n) relevante adfærdskodeks som defineret i artikel 2, litra f), i direktiv 2005/29/EF og oplysninger om, hvordan eksemplarer heraf kan fremskaffes, hvor det er relevant
- o) hvor det er relevant, aftalens gyldighedsperiode, eller for tidsbestemte aftaler eller for aftaler, der forlænges automatisk, betingelserne for at opsiges aftalen
- p) hvor det er relevant, minimumsvarigheden af forbrugerens forpligtelser i henhold til aftalen
- q) hvor det er relevant, forskud eller andre finansielle garantier, som forbrugeren skal betale eller stille efter anmodning fra den erhvervsdrivende, samt betingelserne herfor
- r) hvor det er relevant, funktionaliteten, herunder gældende tekniske beskyttelsesforanstaltninger for digitalt indhold
- s) hvor det er relevant, det digitale indholds interoperabilitet med hardware og software i henhold til, hvad den erhvervsdrivende ved eller med rimelighed burde have vidst
- t) hvor det er relevant, mulighed for adgang til en udenretslig procedure for klageadgang og bilæggelse af tvister, som den erhvervsdrivende er underkastet, og forudsætningerne for denne adgang.

2. Stk. 1 finder også anvendelse på aftaler om forsyning af vand, gas eller elektricitet, når disse varer ikke sælges i en afgrænset volumen eller i en bestemt mængde, samt på fjernvarme eller af digitalt indhold, der ikke leveres på et fysisk medium.

3. I forbindelse med offentlige auktioner kan oplysningerne i stk. 1, litra b), c), og d), udskiftes med de tilsvarende oplysninger om auktionarius.

4. Oplysningerne i stk. 1, litra h), i), og j) kan gives ved hjælp af standardfortrydelsesformularen, jf. bilag I(A). Den erhvervsdrivende har opfyldt oplysningskravene i stk. 1, litra h), i) og j), hvis vedkommende har leveret disse oplysninger til forbrugeren og udfyldt formularen korrekt.

5. De oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, udgør en integreret del af aftalen om fjernsalg eller aftalen indgået uden for fast forretningssted og må ikke ændres, medmindre andet udtrykkeligt aftales mellem de kontraherende parter.

6. Hvis den erhvervsdrivende ikke har opfyldt kravene om oplysninger vedrørende yderligere omkostninger eller andre udgifter, jf. stk. 1, litra e), eller om udgifter til returnering af varerne, jf. stk. 1, litra i), skal forbrugeren ikke betale disse omkostninger eller udgifter.

7. Medlemsstaterne kan opretholde eller indføre sprogkrav vedrørende aftalemæssige oplysninger i deres nationale lovgivning for at sikre, at sådanne oplysninger let kan forstås af forbrugeren.

8. De i dette direktiv fastsatte oplysningskrav supplerer oplysningskravene i direktiv 2006/123/EF og i direktiv 2000/31/EF og er ikke til hinder for, at medlemsstaterne kan fastsætte yderligere oplysningskrav i overensstemmelse med disse direktiver.

Hvis en bestemmelse i direktiv 2006/123/EF eller direktiv 2000/31/EF om indholdet af og den måde, oplysningerne skal leveres på, er i modstrid med det foreliggende direktiv, har bestemmelserne i dette direktiv forrang uanset første afsnit.

9. Bevisbyrden for opfyldelsen af de i dette kapitel fastlagte oplysningskrav påhviler den erhvervsdrivende.

Artikel 7

Formelle krav for aftaler indgået uden for fast forretningssted

1. For så vidt angår aftaler indgået uden for fast forretningssted, skal den erhvervsdrivende give de i artikel 6, stk. 1, omhandlede oplysninger til forbrugeren på papir eller, hvis forbrugeren samtykker, på et andet varigt medium. Disse oplysninger skal være letlæselige og udfærdiget på et klart og forståeligt sprog.

2. Den erhvervsdrivende giver forbrugeren en kopi af den underskrevne aftale eller bekræftelsen af aftalen på papir, eller, hvis forbrugeren samtykker, på et andet varigt medium, herunder, hvor det er relevant, bekræftelsen af forbrugerens forudgående udtrykkelige samtykke og anerkendelse, jf. artikel 16, litra m).

3. Hvis en forbruger ønsker, at udførelsen af tjenesteydelser eller leveringen af vand, gas eller elektricitet, når disse varer ikke sælges i en afgrænset volumen eller i en bestemt mængde, eller af fjernvarme skal påbegyndes, inden fortrydelsesfristen udløber, jf. artikel 9, stk. 2, skal den erhvervsdrivende kræve, at forbrugeren fremsætter en sådan udtrykkelig anmodning på et varigt medium.

4. Med hensyn til aftaler indgået uden for fast forretningssted, hvor forbrugeren udtrykkeligt har anmodet om den erhvervsdrivendes tjenesteydelser med henblik på at udføre reparationer eller vedligeholdelse, og hvor den erhvervsdrivende og forbrugeren umiddelbart udfører deres kontraktlige forpligtelser, og forbrugeren straks betaler en sum, der ikke må overstige 200 EUR:

- a) giver den erhvervsdrivende forbrugeren de oplysninger, der er nævnt i artikel 6, stk. 1, litra b) og c), samt oplysninger om prisen eller den måde, som prisen skal beregnes på, tillige med en vurdering af den samlede pris, på papir eller, hvis forbrugeren samtykker, på et andet varigt medium. Den erhvervsdrivende skal give de oplysninger, der er nævnt i artikel 6, stk. 1, litra a), h) og k), men kan vælge ikke at give dem på papir eller et andet varigt medium, hvis forbrugeren udtrykkeligt giver sit samtykke
- b) skal den bekræftelse af aftalen, der gives i henhold til stk. 2 i denne artikel, indeholde de i artikel 6, stk. 1, omhandlede oplysninger.

Medlemsstaterne kan beslutte ikke at anvende dette stykke.

5. Medlemsstaterne må ikke stille yderligere formelle krav i forbindelse med opfyldelsen af de i dette direktiv omhandlede oplysningskrav forud for indgåelsen af aftaler.

Artikel 8

Formelle krav for aftaler om fjernsalg

1. For så vidt angår aftaler om fjernsalg, skal den erhvervsdrivende give de i artikel 6, stk. 1, omhandlede oplysninger eller stille disse oplysninger til rådighed for forbrugeren under anvendelse af midler, der er tilpasset den anvendte fjernkommunikationsteknik, på en klar og forståelig måde. For så vidt disse oplysninger gives på et varigt medium, skal de være letlæselige.

2. Hvis en fjernsalgsaftale, der indgås ved hjælp af elektroniske midler, pålægger forbrugeren en betalingsforpligtelse, gør den erhvervsdrivende tydeligt og i fremhævet form, og direkte før forbrugeren afgiver sin ordre, denne opmærksom på de oplysninger, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra a), e), o) og p).

Den erhvervsdrivende skal sikre, at forbrugeren, når denne afgiver sin ordre, udtrykkeligt erkender, at vedkommende er opmærksom på, at ordren medfører en betalingsforpligtelse. Hvis afgivelse af en ordre indebærer aktivering af en knap eller en tilsvarende funktion, skal knappen eller den tilsvarende funktion på let læselig måde være mærket »ordre med betalingsforpligtelse« eller en tilsvarende utvetydig formulering, som angiver, at afgivelsen af ordren medfører en forpligtelse til at betale den erhvervsdrivende. Hvis den erhvervsdrivende ikke overholder dette afsnit, er forbrugeren ikke bundet af aftalen eller ordren.

3. Websteder med elektronisk handel skal senest ved bestillingsprocessens begyndelse klart og let læseligt angive, om der gælder nogen leveringsbegrænsninger, og hvilke betalingsmidler der accepteres.

4. Hvis aftalen indgås ved anvendelse af en fjernkommunikationsteknik, som kun giver begrænset plads eller tid til at formidle oplysningerne, skal den erhvervsdrivende ved anvendelse af nævnte særlige teknik forud for en sådan aftales indgåelse mindst give de oplysninger om varernes eller tjenesteydernes vigtigste egenskaber, den erhvervsdrivendes identitet, den samlede pris, fortrydelsesretten, aftalens varighed og for tidsbegrænsede aftaler bestemmelserne for opsigelse af aftalen, jf. artikel 6, stk. 1, litra a), b), e), h) og o). De øvrige oplysninger, som er omhandlet i artikel 6, stk. 1, formidles af den erhvervsdrivende til forbrugeren på passende måde i overensstemmelse med stk. 1 i denne artikel.

5. Hvis den erhvervsdrivende kontakter forbrugeren telefonisk med henblik på indgåelse af en aftale om fjernsalg, skal den erhvervsdrivende ved begyndelsen af samtalen med forbrugeren opgive sit navn og eventuelt navnet på den person på hvis vegne vedkommende foretager opkaldet og opkaldets kommercielle sigte, jf. dog stk. 4.

6. Hvis en aftale om fjernsalg skal indgås pr. telefon, kan medlemsstaterne bestemme, at den erhvervsdrivende skal bekræfte tilbuddet til forbrugeren, der først er forpligtet, når vedkommende har underskrevet tilbuddet eller sendt sit skriftlige samtykke. Medlemsstaterne kan også bestemme, at sådanne bekræftelser skal foretages på et varigt medium.

7. Den erhvervsdrivende skal give forbrugeren bekræftelsen af den indgåede aftale på et varigt medium inden for rimelig tid efter indgåelsen af aftalen om fjernsalg og senest ved leveringen af varerne, eller før leveringen af tjenesteydelsen begynder. Bekræftelsen skal indeholde:

- a) alle de i artikel 6, stk. 1, nævnte oplysninger, medmindre den erhvervsdrivende allerede har givet oplysningerne til forbrugeren på et varigt medium forud for indgåelsen af aftalen om fjernsalg
- b) når det er relevant, bekræftelse af forbrugers forudgående udtrykkelige samtykke og anerkendelse, jf. artikel 16, litra m).

8. Hvis en forbruger ønsker, at udførelsen af tjenesteydelser eller leveringen af vand, gas eller elektricitet, når disse varer ikke sælges i en afgrænset volumen eller i en bestemt mængde, eller af fjernvarme skal påbegyndes, inden fortrydelsesfristen udløber, jf. artikel 9, stk. 2, skal den erhvervsdrivende kræve, at forbrugeren fremsætter en udtrykkelig anmodning.

9. Denne artikel berører ikke reglerne om e-kontrakter og e-orde i artikel 9 og 11 i direktiv 2000/31/EF.

10. Medlemsstaterne må ikke stille yderligere formelle krav i forbindelse med opfyldelsen af de i dette direktiv omhandlede oplysningskrav forud for indgåelsen af aftaler.

Artikel 9

Fortrydelsesret

1. Medmindre undtagelserne i artikel 16 finder anvendelse, har forbrugeren en frist på 14 dage til at fortryde en aftale om fjernsalg eller en aftale indgået uden for fast forretningssted uden angivelse af årsag og uden at pådrage sig andre omkostninger end dem, der er fastsat i artikel 13, stk. 2, og artikel 14.

2. Med forbehold af artikel 10 udløber den i nærværende artikels stk. 1 nævnte fortrydelsesfrist 14 dage fra:

a) dagen for aftalens indgåelse, når det drejer sig om tjenesteydelsesaftaler

b) den dato, hvor forbrugeren eller den af forbrugeren angivne tredjemand, dog ikke befragteren, får varerne i fysisk besiddelse, når det drejer sig om købsaftaler, eller

i) den dag, hvor forbrugeren eller den af forbrugeren angivne tredjemand, dog ikke befragteren, får den sidste vare i fysisk besiddelse, når det drejer sig om flere forskellige varer, som forbrugeren har bestilt i én ordre, og som leveres enkeltvis

ii) den dato, hvor forbrugeren eller den af forbrugeren angivne tredjemand, dog ikke befragteren, får det sidste parti eller den sidste del i fysisk besiddelse, når det drejer sig om levering af en vare, der består af flere partier eller dele

iii) den dato, hvor forbrugeren eller den af forbrugeren angivne tredjemand, dog ikke befragteren, får den første vare i fysisk besiddelse, når det drejer sig om aftaler om regelmæssig levering af varer over en bestemt periode

c) dagen for indgåelse af aftalen, når det drejer sig om aftaler om forsyning af vand, gas eller elektricitet, når disse varer ikke sælges i en afgrænset volumen eller i en bestemt mængde, samt på fjernvarme eller digitalt indhold, der ikke leveres på et fysisk medium.

3. Medlemsstaterne må ikke forbyde de kontraherende parter at opfylde deres aftalemæssige forpligtelser, inden fortrydelsesfristen udløber. Ikke desto mindre kan medlemsstaterne for

aftaler indgået uden for fast forretningssted opretholde eksisterende national lovgivning, der forbyder erhvervsdrivende at indkræve betaling fra forbrugeren i løbet af en given periode efter aftalens indgåelse.

Artikel 10

Manglende oplysning om fortrydelsesretten

1. I det tilfælde hvor den erhvervsdrivende, i strid med artikel 6, stk. 1, litra h), ikke har oplyst forbrugeren om fortrydelsesretten, udløber fortrydelsesfristen 12 måneder efter udløbet af den oprindelige fortrydelsesfrist, som fastsat i overensstemmelse med artikel 9, stk. 2.

2. Hvis den erhvervsdrivende har givet forbrugeren oplysningerne i henhold til stk. 1 i nærværende artikel inden 12 måneder fra den dato, der er nævnt i artikel 9, stk. 2, udløber fortrydelsesfristen 14 dage efter den dato, hvor forbrugeren modtager oplysningerne.

Artikel 11

Udøvelse af fortrydelsesretten

1. Forbrugeren skal forud for fortrydelsesfristens udløb underrette den erhvervsdrivende om sin beslutning om at gøre fortrydelsesretten gældende. Forbrugeren kan til dette formål enten:

a) benytte standardfortrydelsesformularen i bilag I(B) eller

b) afgive en anden utvetydig erklæring om sin beslutning om at fortryde aftalen.

Medlemsstaterne må ikke indføre bestemmelser om formelle krav til standardfortrydelsesformularen ud over de i bilag I(B) anførte.

2. Forbrugeren har gjort fortrydelsesretten gældende inden for den i artikel 9, stk. 2, og artikel 10 omhandlede fortrydelsesfrist, hvis forbrugeren har sendt meddelelsen om udøvelse af fortrydelsesretten, inden fortrydelsesfristen er udløbet.

3. Den erhvervsdrivende kan i tillæg til de i stk. 1 omhandlede muligheder også give forbrugeren mulighed for elektronisk at udfylde og indsende enten standardfortrydelsesformularen i bilag I(B), eller en anden utvetydig erklæring på den erhvervsdrivendes websted. I så fald skal den erhvervsdrivende omgående på et varigt medium kvittere for modtagelse af en sådan meddelelse om udøvelse af fortrydelsesretten.

4. Forbrugeren har bevisbyrden for udøvelse af fortrydelsesretten i overensstemmelse med denne artikel.

*Artikel 12***Følgerne af udøvelse af fortrydelsesretten**

Ved udøvelse af fortrydelsesretten ophører parternes forpligtelse til:

- a) at opfylde aftaler om fjernsalg eller aftaler indgået uden for fast forretningssted, eller
- b) at indgå aftalen om fjernsalg eller aftalen indgået uden for fast forretningssted i det tilfælde, hvor forbrugeren har afgivet tilbud.

*Artikel 13***Den erhvervsdrivendes forpligtelser i tilfælde af udøvelse af fortrydelsesretten**

1. Den erhvervsdrivende refunderer alle beløb, inklusive eventuelle leveringsomkostninger, modtaget fra forbrugeren, uden unødigt forsinkelse og senest 14 dage fra den dato, hvor den erhvervsdrivende modtager meddelelse om forbrugers beslutning om at udøve fortrydelsesretten i overensstemmelse med artikel 11.

Den erhvervsdrivende foretager den i første afsnit nævnte tilbagebetaling under anvendelse af det samme betalingsmiddel, som forbrugeren har benyttet til den oprindelige transaktion, medmindre forbrugeren udtrykkeligt har accepteret noget andet, og forudsat at forbrugeren ikke bliver pålagt nogen former for gebyrer som følge af tilbagebetalingen.

2. Uanset stk. 1 skal den erhvervsdrivende ikke refundere ekstra omkostninger, hvis forbrugeren udtrykkeligt har valgt en anden leveringsform end den mindst bekostelige standardlevering, som den erhvervsdrivende har tilbudt.

3. Medmindre den erhvervsdrivende har tilbudt at afhente varerne selv, kan den erhvervsdrivende ved aftaler om salg af varer tilbageholde beløbet, indtil vedkommende har modtaget varerne, eller indtil forbrugeren har fremlagt dokumentation for at have returneret varerne, alt efter hvilket tidspunkt der er tidligst.

*Artikel 14***Forbrugers forpligtelser i tilfælde af udøvelse af fortrydelsesretten**

1. Medmindre den erhvervsdrivende har tilbudt selv at hente varerne, returnerer forbrugeren varerne eller afleverer dem til den erhvervsdrivende eller til en person, som den erhvervsdrivende har bemyndiget til at modtage varerne, uden unødigt forsinkelse og under ingen omstændigheder senere end 14 dage efter den dato, hvor vedkommende i overensstemmelse med artikel 11 har givet den erhvervsdrivende meddelelse om sin beslutning om at gøre brug af sin fortrydelsesret. Fristen er overholdt, hvis forbrugeren returnerer varerne inden udløbet af de 14 dage.

Forbrugeren afholder de direkte udgifter i forbindelse med tilbagelevering af varerne, medmindre den erhvervsdrivende har

indvilliget i at afholde disse, eller hvis den erhvervsdrivende har undladt at oplyse forbrugeren om, at forbrugeren skal betale disse.

I tilfælde af aftaler indgået uden for fast forretningssted, hvor varerne er blevet leveret til forbrugers hjem ved aftalens indgåelse, henter den erhvervsdrivende varerne for egen regning, hvis varerne i kraft af deres art normalt ikke kan returneres med post.

2. Forbrugeren hæfter kun for eventuel forringelse af varernes værdi, som skyldes anden håndtering af varerne, end hvad der er nødvendigt for at fastslå varernes art, egenskaber og den måde, de fungerer på. Forbrugeren hæfter under ingen omstændigheder for eventuel forringelse af varerne i det tilfælde, hvor den erhvervsdrivende ikke har givet meddelelse om fortrydelsesretten i henhold artikel 6, stk. 1, litra h).

3. Udøver en forbruger sin fortrydelsesret efter at have fremsat en anmodning herom i overensstemmelse med artikel 7, stk. 3, eller artikel 8, stk. 8, betaler forbrugeren den erhvervsdrivende et beløb, der står i et rimeligt forhold til det leverede indtil det tidspunkt, hvor forbrugeren har underrettet den erhvervsdrivende om sin udøvelse af fortrydelsesretten, sammenlignet med fuld opfyldelse af aftalen. Beregningen af det forholdsmæssige beløb, som forbrugeren skal betale til den erhvervsdrivende, sker på grundlag af den samlede pris, der er fastsat i aftalen. Er den samlede pris urimelig høj, beregnes det forholdsmæssige beløb på grundlag af markedsværdien af det leverede.

4. Forbrugeren hæfter ikke for:

- a) udførelse af tjenesteydelser eller levering af vand, gas eller elektricitet, når disse varer ikke sælges i en afgrænset volumen eller i en bestemt mængde, eller af fjernvarme, helt eller delvist, inden fortrydelsesfristen udløber, såfremt:
 - i) den erhvervsdrivende har undladt at give oplysninger i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, litra h) eller j)), eller
 - ii) forbrugeren ikke udtrykkeligt har anmodet om, at udførelsen skulle påbegyndes inden udløbet af fortrydelsesfristen, jf. artikel 7, stk. 3, og artikel 8, stk. 8, eller
- b) hel eller delvis levering af digitalt indhold, der ikke leveres på et fysisk medium, såfremt:
 - i) forbrugeren ikke på forhånd har givet sit udtrykkelige samtykke til, at udførelsen kan påbegyndes inden udløbet af den 14-dages frist, der er nævnt i artikel 9
 - ii) forbrugeren ikke har anerkendt, at vedkommende mister sin fortrydelsesret, når vedkommende giver sit samtykke; eller
 - iii) den erhvervsdrivende har undladt at give bekræftelse i overensstemmelse med artikel 7, stk. 2, eller artikel 8, stk. 7.

5. Forbrugeren pådrager sig intet ansvar ved at gøre brug af fortrydelsesretten, ud over hvad der fremgår af artikel 13, stk. 2, og i nærværende artikel.

Artikel 15

Følgerne af udøvelse af fortrydelsesretten for tilknyttede aftaler

1. Udøver forbrugeren sin fortrydelsesret i forbindelse med aftaler om fjernsalg eller aftaler indgået uden for fast forretningssted, jf. artikel 9-14 i dette direktiv, ophører enhver tilknyttet aftale automatisk uden udgifter for forbrugeren, medmindre andet er fastsat i artikel 13, stk. 2, og artikel 14 i dette direktiv, jf. dog artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkredit-aftaler ⁽¹⁾.

2. Medlemsstaterne fastlægger de nærmere bestemmelser om sådanne aftalers ophør.

Artikel 16

Undtagelser fra bestemmelserne om fortrydelsesret

Medlemsstaterne må ikke give mulighed for at udøve fortrydelsesretten som omhandlet i artikel 9-15 i forbindelse med aftaler om fjernsalg og aftaler indgået uden for fast forretningssted for så vidt angår følgende:

- a) tjenesteydelsesaftaler, efter at tjenesteydelsen er blevet fuldt udført, hvis udførelsen er påbegyndt med forbrugers forudgående udtrykkelige samtykke og med anerkendelse af, at vedkommende vil miste sin fortrydelsesret, når aftalen er fuldstændig opfyldt af den erhvervsdrivende
- b) levering af varer eller tjenesteydelser, hvis pris er afhængig af udsving på kapitalmarkedet, som den erhvervsdrivende ikke har indflydelse på, og som kan optræde inden fortrydelsesfristens udløb
- c) levering af varer, som er fremstillet efter forbrugers specifikationer eller har fået et tydeligt personligt præg
- d) levering af varer, som må antages at blive forringet eller forældet hurtigt
- e) levering af forseglede varer, som af sundhedsbeskyttelses- eller hygiejnemæssige årsager ikke er egnede til at blive returneret, og hvor forseglingen er blevet brudt efter leveringen
- f) levering af varer som efter levering i henhold til deres art bliver uløseligt blandet sammen med andre varer

g) levering af alkoholholdige drikkevarer, hvor prisen blev fastsat ved købsaftalens indgåelse og levering først kan finde sted efter 30 dage, og hvor den faktiske værdi afhænger af markedskonjunkturer, som den erhvervsdrivende ikke har indflydelse på

h) aftaler, hvor forbrugeren udtrykkeligt har anmodet den erhvervsdrivende om at besøge forbrugeren med henblik på at foretage hastende reparations- eller vedligeholdelsesarbejde. Hvis den erhvervsdrivende i forbindelse med et sådant besøg leverer tjenesteydelser ud over dem, forbrugeren specifikt har anmodet om, eller andre varer end de reservedele, der er nødvendige til at udføre vedligeholdelsen eller reparationen, skal fortrydelsesretten finde anvendelse på nævnte yderligere tjenesteydelser eller varer

i) levering af plomberede lyd- eller billedoptagelser eller computer-software, som forbrugeren har brudt plomberingen på

j) levering af aviser, tidsskrifter eller magasiner, med undtagelse af abonnementsaftaler for levering af sådanne publikationer

k) aftaler, der indgås på en offentlig auktion

l) levering af tjenesteydelser i form af logi undtagen til beboelsesformål, transport af varer, biludlejning, forplejning eller tjenesteydelser i forbindelse med fritidstilbud, når aftalen vedrører levering på en forud fastlagt dato eller i et nærmere bestemt tidsrum

m) levering af digitalt indhold, som ikke leveres på et fysisk medium, hvis udførelsen er påbegyndt med forbrugers forudgående udtrykkelige samtykke og anerkendelse af, at vedkommende dermed mister sin fortrydelsesret.

KAPITEL IV

ANDRE FORBRUGERRETTIGHEDER

Artikel 17

Anvendelsesområde

1. Artikel 18 og 20 finder anvendelse på købsaftaler. Disse artikler finder ikke anvendelse på aftaler om forsyning af vand, gas eller elektricitet, når disse varer ikke sælges i et afgrænset volumen eller i en bestemt mængde, samt på fjernvarme eller levering af digitalt indhold, der ikke leveres på et fysisk medium.

2. Artikel 19, 21 og 22 finder anvendelse på købsaftaler og tjenesteydelsesaftaler og på aftaler om levering af vand, gas, elektricitet, fjernvarme eller digitalt indhold.

⁽¹⁾ EUT L 133 af 22.5.2008, s. 66.

*Artikel 18***Levering**

1. Medmindre parterne har aftalt andet vedrørende leverings-tidspunktet, skal den erhvervsdrivende levere varerne ved at lade den fysiske besiddelse af eller kontrol med varerne overgå til forbrugeren uden unødigt forsinkelse, men ikke senere end 30 dage efter aftalens indgåelse.

2. Hvis den erhvervsdrivende ikke opfylder sin forpligtelse til at levere varerne på det tidspunkt, der er aftalt med forbrugeren, eller inden for fristen i stk. 1, skal forbrugeren kræve, at den erhvervsdrivende leverer inden for et yderligere tidsrum, der er tilpasset omstændighederne. Hvis den erhvervsdrivende ikke leverer varerne inden for dette yderligere tidsrum, er forbrugeren berettiget til at ophæve aftalen.

Første afsnit finder ikke anvendelse på købsaftaler, hvor den erhvervsdrivende har nægtet at levere varerne, eller hvor levering inden for den aftalte leveringsperiode under hensyntagen til alle omstændighederne er afgørende for aftalens indgåelse, eller hvor forbrugeren inden indgåelse af aftalen oplyser den erhvervsdrivende om, at levering inden eller på en nærmere angivet dato er afgørende. Hvis den erhvervsdrivende ikke leverer varerne på det tidspunkt, der er aftalt med forbrugeren, eller inden for fristen i stk. 1, har forbrugeren i så fald ret til at ophæve aftalen straks.

3. Ved ophævelse af aftalen skal den erhvervsdrivende uden unødigt forsinkelse tilbagebetale alle beløb, der er betalt i henhold til aftalen.

4. Ud over ophævelse af aftalen, jf. stk. 2, kan forbrugeren benytte andre retsmidler i den nationale lovgivning.

*Artikel 19***Gebyrer for anvendelse af betalingsmidler**

Medlemsstaterne skal forbyde erhvervsdrivende at opkræve gebyrer af forbrugerne i forbindelse med anvendelsen af et givet betalingsmiddel, der overstiger de udgifter, som afholdes af den erhvervsdrivende i forbindelse med anvendelsen af disse betalingsmidler.

*Artikel 20***Risikoens overgang**

I aftaler, hvor den erhvervsdrivende afsender varerne til forbrugeren, overgår risikoen for tab eller beskadigelse af varer til forbrugeren, når denne eller den af forbrugeren angivne tredje-mand, dog ikke befragteren, har fået varerne i fysisk besiddelse. Risikoen overgår dog til forbrugeren, når varen overdrages til befragteren, hvis forbrugeren har anmodet befragteren om at foretage transporten, og den valgte befragter ikke var blandt dem, der blev tilbudt af den erhvervsdrivende, uden at dette berører forbrugernes rettigheder i forhold til befragteren.

*Artikel 21***Kommunikation pr. telefon**

Medlemsstaterne skal sikre, at forbrugeren, hvis den erhvervsdrivende har en telefontjeneste med henblik på at kunne blive kontaktet per telefon i forbindelse med den indgåede aftale, når forbrugeren kontakter den erhvervsdrivende, ikke er forpligtet til at betale mere end basistelefontaksten.

Første afsnit berører ikke teletjenesteudbyderes ret til at opkræve gebyr for sådanne opkald.

*Artikel 22***Yderligere betalinger**

Inden forbrugeren er bundet af aftalen eller tilbuddet, anmoder den erhvervsdrivende om forbrugers udtrykkelige samtykke til eventuelle ekstra betalinger ud over betalingen for den erhvervsdrivendes vigtigste kontraktlige forpligtelse. Hvis den erhvervsdrivende ikke har opnået forbrugers udtrykkelige samtykke, men formoder samtykke ved brug af standardløsninger, som forbrugeren skal forkaste for at undgå yderligere betalinger, er forbrugeren berettiget til at få betalingen refunderet.

KAPITEL V

GENERELLE BESTEMMELSER*Artikel 23***Håndhævelse**

1. Medlemsstaterne sørger for, at der findes tilstrækkelige og effektive midler til kontrol med overholdelsen af bestemmelserne i dette direktiv.

2. De i stk. 1 nævnte midler omfatter bestemmelser, i henhold til hvilke et eller flere af nedennævnte organer efter national ret kan indbringe en sag for domstolene eller for de kompetente administrative myndigheder med henblik på at sikre anvendelsen af de nationale gennemførelsesbestemmelser til dette direktiv:

- a) offentlige organer eller deres repræsentanter
- b) forbrugerorganisationer, der har en legitim interesse i at beskytte forbrugerne
- c) erhvervsorganisationer, der har en legitim interesse i at indbringe en sådan sag.

*Artikel 24***Sanktioner**

1. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der er vedtaget i medfør af dette direktiv, og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre gennemførelsen heraf. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsernes grovhed og have afskrækkende virkning.

2. Medlemsstaterne giver senest 13. december 2013 Kommissionen meddelelse om disse bestemmelser og meddeler omgående senere ændringer af betydning for bestemmelserne.

Artikel 25

Direktivets ufravigelige karakter

Hvis det er loven i en medlemsstat, der er gældende lov for aftalen, kan forbrugeren ikke give afkald på de rettigheder, der tilkommer vedkommende i forbindelse med nationale foranstaltninger til dette direktivs gennemførelse.

Aftalevilkår, der direkte eller indirekte giver afkald på eller begrænser de rettigheder, som følger af dette direktiv, er ikke bindende for forbrugeren.

Artikel 26

Information

Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger med henblik på at informere forbrugere og erhvervsdrivende om national gennemførelseslovgivning til dette direktiv og tilskynder, hvor det er relevant, erhvervsdrivende og kodeksindehavere, jf. artikel 2, litra g), i direktiv 2005/29/EF, til at oplyse forbrugerne om deres adfærdskodekser.

Artikel 27

Levering uden forudgående anmodning

Forbrugeren fritages for forpligtelsen til modydelse i tilfælde af levering uden forudgående anmodning af varer, vand, gas, elektricitet, fjernvarme eller digitalt indhold eller udførelse af tjenesteydelser uden forudgående anmodning, jf. artikel 5, stk. 5, og punkt 29 i bilag I til direktiv 2005/29/EF. I sådanne tilfælde er manglende respons fra forbrugeren efter en sådan levering eller udførelse uden forudgående anmodning ikke ensbetydende med samtykke.

Artikel 28

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 13. december 2013 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De tilsender straks Kommissionen disse foranstaltninger i form af dokumenter. Kommissionen anvender disse dokumenter med henblik på den i artikel 30 nævnte rapport.

De anvender disse foranstaltninger fra den 13. juni 2014.

Foranstaltningerne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Direktivets bestemmelser finder anvendelse på aftaler indgået efter den 13. juni 2014.

Artikel 29

Indberetningskrav

1. Når en medlemsstat gør brug af de lovgivningsmæssige valg, der er omtalt i artikel 3, stk. 4, artikel 6, stk. 7, artikel 6, stk. 8, artikel 7, stk. 4, artikel 8, stk. 6 og artikel 9, stk. 3, underretter den Kommissionen herom senest den 13. december 2013 samt om alle eventuelle senere ændringer.

2. Kommissionen sikrer, at de i stk. 1 nævnte oplysninger er let tilgængelige for forbrugerne og de erhvervsdrivende, bl.a. på et dertil indrettet websted.

3. Kommissionen fremsender de i stk. 1 omhandlede oplysninger til de andre medlemsstater og til Europa-Parlamentet. Kommissionen hører de interesserede parter om disse oplysninger.

Artikel 30

Kommissionens rapportering samt evaluering

Senest den 13. december 2016 forelægger Kommissionen en rapport om anvendelsen af dette direktiv for Europa-Parlamentet og Rådet. Rapporten skal navnlig omfatte en evaluering af dette direktivs bestemmelser om digitalt indhold, herunder fortrydelsesret. Denne rapport ledsages om nødvendigt af lovgivningsmæssige forslag med henblik på at tilpasse direktivet til udviklingen på forbrugerretsområdet.

KAPITEL VI

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 31

Ophævelser

Direktiv 85/577/EØF og direktiv 97/7/EF, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/65/EF af 23. september 2002 om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser til forbrugerne ⁽¹⁾ og ved direktiv 2005/29/EF og 2007/64/EF, ophæves med virkning fra den 13. juni 2014.

Henvisninger til de ophævede direktiver gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses i overensstemmelse med den i bilag II anførte sammenligningstabel.

⁽¹⁾ EFT L 271 af 9.10.2002, s. 16.

Artikel 32

Ændring af direktiv 93/13/EØF

I direktiv 93/13/EØF indsættes følgende artikel:

»Artikel 8a

1. Hvis en medlemsstat vedtager bestemmelser i overensstemmelse med artikel 8, skal den underrette Kommissionen herom samt om alle eventuelle senere ændringer, navnlig hvis disse bestemmelser:

— udvider vurderingen på grundlag af kriterierne for urimelige kontraktvilkår til også at gælde for individuelt forhandlede kontraktvilkår eller for prisens eller betalings tilstrækkelighed

— indeholder fortegnelser om kontraktvilkår, der betragtes som urimelige.

2. Kommissionen sikrer, at de i stk. 1 nævnte oplysninger er let tilgængelige for forbrugerne og de erhvervsdrivende, bl.a. på et dertil indrettet websted.

3. Kommissionen fremsender de i stk. 1 omhandlede oplysninger til de andre medlemsstater og til Europa-Parlamentet. Kommissionen hører de interesserede parter om disse oplysninger.«

Artikel 33

Ændring af direktiv 1999/44/EF

I direktiv 1999/44/EF indsættes følgende artikel:

»Artikel 8a

Indberetningskrav

1. Vedtager en medlemsstat i overensstemmelse med artikel 8, stk. 2, strengere bestemmelser om forbrugerbeskyttelse end dem, der fremgår af artikel 5, stk. 1–3, og artikel 7, stk. 1, skal den underrette Kommissionen herom samt om alle eventuelle senere ændringer.

2. Kommissionen gør de i stk. 1 nævnte oplysninger let tilgængelige for forbrugerne og de erhvervsdrivende, bl.a. på et dertil indrettet websted.

3. Kommissionen fremsender de i stk. 1 omhandlede oplysninger til de andre medlemsstater og til Europa-Parlamentet. Kommissionen hører de interesserede parter om disse oplysninger.«

Artikel 34

Ikrafttrædelse

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 35

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 25. oktober 2011.

På Europa Parlamentets vegne

J. BUZEK

Formand

På Rådets vegne

M. DOWGIELEWICZ

Formand

BILAG I

Oplysninger om udøvelse af fortrydelsesretten

A. Standardvejledning om fortrydelsesret

Fortrydelsesret

De har ret til at træde tilbage fra denne aftale uden begrundelse inden for 14 dage.

Fortrydelsesfristen udløber 14 dage efter den dag, ^[1]

For at udøve fortrydelsesretten skal De meddele os ^[2] Deres beslutning om at gøre fortryde denne aftale i en utvetydig erklæring (f.eks. ved postbesørget brev, fax eller e-mail). De kan benytte den vedhæftede standardfortrydelsesformular, men det er ikke obligatorisk. ^[3]

Fortrydelsesfristen er overholdt, hvis De sender Deres meddelelse om udøvelse af fortrydelsesretten, inden fortrydelsesfristen er udløbet.

Følger af fortrydelse

Hvis De udøver Deres fortrydelsesret i denne aftale, refunderer vi Dem alle betalinger modtaget fra Dem, herunder leveringsomkostninger (dog ikke ekstra omkostninger som følge af Deres eget valg af en anden leveringsform end den billigste form for standardlevering, som vi tilbyder) uden unødigt forsinkelse og under alle omstændigheder senest 14 dage fra den dato, hvor vi har modtaget meddelelse om Deres beslutning om at fortryde denne aftale. Vi gennemfører en sådan tilbagebetaling med samme betalingsmiddel, som De benyttede ved den oprindelige transaktion, medmindre De udtrykkeligt har indvilget i noget andet. Under alle omstændigheder pålægges De ingen former for gebyrer som følge af tilbagebetalingen. ^[4]

^[5]

^[6]

Instrukser med henblik udfyldelse:

^[1] Indføj en af følgende tekster i anførselstegn:

- a) »hvor aftalen blev indgået«, når det drejer sig om aftaler om forsyning af vand, gas og elektricitet, når disse varer ikke sælges i en begrænset mængde eller i en bestemt mængde, fjernvarme eller digitalt indhold, der ikke leveres på et fysisk medium
- b) »hvor De eller en af Dem angiven tredjemand, dog ikke befragteren, får varerne i fysisk besiddelse«, når det drejer sig om købsaftaler
- c) »hvor De eller en af Dem angiven tredjemand, dog ikke befragteren, får den sidste vare i fysisk besiddelse«, når det drejer sig om en aftale om flere forskellige varer, som forbrugeren har bestilt i én ordre, og som leveres enkeltvis
- d) »hvor De eller en af Dem angiven tredjemand, dog ikke befragteren, får den sidste parti eller den sidste del i fysisk besiddelse«, når det drejer sig om en aftale om levering af en vare, der består af flere partier eller dele
- e) »hvor De eller en af Dem angiven tredjemand, dog ikke befragteren, får den første vare i fysisk besiddelse«, når det drejer sig om aftaler om regelmæssig levering af varer over en bestemt periode.

^[2] Indsæt Deres navn, fysiske adresse og i givet fald Deres telefonnummer, faxnummer og e-mail-adresse.

^[3] Indføj følgende, hvis De giver forbrugeren mulighed for at udfylde og indsende oplysningerne om udøvelsen af fortrydelsesretten elektronisk på Deres websted: »De har også mulighed for at udfylde og indsende fortrydelsesformularen eller en hvilken som helst anden utvetydig meddelelse på vores websted [indføj internetadresse]. Hvis De anvender denne mulighed, kvitterer vi omgående på et varigt medium (f.eks. pr. e-mail) for modtagelse af en sådan meddelelse om udøvelse af fortrydelsesretten.«

^[4] Indføj følgende, når det drejer sig om en varekøbsaftale, hvori De ikke har tilbudt selv at hente varerne i tilfælde af fortrydelse: »Vi kan tilbageholde tilbagebetalingen, indtil vi har modtaget varerne retur, eller De har fremlagt dokumentation for at have returneret varerne, alt efter hvad der er tidligst.«

5. Hvis forbrugeren har modtaget varer i forbindelse med aftalen:

a) indføj:

— »Vi henter varerne.« eller

— »De returnerer varerne eller afleverer dem til os eller til ... [indsæt, hvis det er relevant, navn og fysisk adresse på den person, som De har bemyndiget til at modtage varerne] uden unødigt forsinkelse og senest 14 dage fra den dato, hvor De har informeret os om udøvelsen af aftalens fortrydelsesret. Fristen er overholdt, hvis De returnerer varerne inden udløbet af de 14 dage.«

b) indføj:

— »Vi afholder udgifterne i forbindelse med tilbagelevering af varerne.«

— »De skal afholde de direkte udgifter i forbindelse med tilbagelevering af varerne.«

— såfremt De i forbindelse med aftaler om fjernsalg ikke tilbyder at afholde udgifterne til tilbagelevering af varerne, og varerne i kraft af deres art ikke kan tilbageleveres med normal post: »De skal afholde de direkte udgifter i forbindelse med tilbagelevering af varerne, i alt ... EUR [indsæt beløb].« eller hvis udgifterne til tilbagelevering af varerne ikke med rimelighed kan beregnes på forhånd: »De skal afholde de direkte udgifter i forbindelse med tilbagelevering af varerne. Udgifterne forventes højst at beløbe sig til ca. ... EUR [indsæt beløb].« eller

— i tilfælde af aftaler indgået uden for fast forretningssted, hvor varerne er blevet leveret til forbrugers hjem ved aftalens indgåelse og i kraft af deres art ikke kan tilbageleveres med normal post: »Vi afhenter varerne for egen regning.« og

c) indføj »De hæfter kun for eventuel forringelse af varernes værdi, som skyldes anden håndtering, end hvad der er nødvendigt for at fastslå varernes art, egenskaber og den måde, de fungerer på.«

6. Når det drejer sig om aftaler om levering af tjenesteydelser eller forsyning af vand, gas og elektricitet, når dette ikke sælges i en begrænset mængde eller i en bestemt mængde, samt fjernvarme, indsættes følgende: »Hvis De ønsker, at levering af tjenesteydelser eller forsyning af vand/gas/elektricitet/fjernvarme (det ikke relevante overstreges) skal påbegyndes, inden fortrydelsesfristen er udløbet, skal De betale os et beløb, som står i forhold til omfanget af de ydelser, der er leveret indtil det tidspunkt, hvor De informerede os om Deres udøvelse af aftalens fortrydelsesret, sammenlignet med fuld opfyldelse af aftalen.«

B. Standardfortrydelsesformular

(denne formular udfyldes og returneres kun, hvis fortrydelsesretten gøres gældende)

— Til lher indsættes den erhvervsdrivendes navn, fysiske adresse og i givet fald faxnummer og e-mail-adresse af den erhvervsdrivende selva:

— Jeg/vi (*) meddeler herved, at jeg/vi (*) ønsker at gøre fortrydelsesretten gældende i forbindelse med min/vores (*) købsaftale om følgende varer (*)/levering af følgende tjenesteydelser (*)

— Bestilt den (*)/modtaget den (*)

— Forbrugers navn (Forbrugernes navne)

— Forbrugers adresse (Forbrugernes adresse)

— Forbrugers underskrift (Forbrugernes underskrifter) (kun hvis formulærens indhold meddeles på papir)

— Dato

(*) Det ikke-relevante udstreges.

BILAG II

Sammenligningstabel

Direktiv 85/577/EØF	Direktiv 97/7/EF	Dette direktiv
Artikel 1		Artikel 3 sammenholdt med artikel 2, nr. 8) og 9), og artikel 16, litra h)
	Artikel 1	Artikel 1 sammenholdt med artikel 2, nr. 7)
Artikel 2		Artikel 2, nr. 1) og 2)
	Artikel 2, nr. 1)	Artikel 2, nr. 7)
	Artikel 2, nr. 2)	Artikel 2, nr. 1)
	Artikel 2, nr. 3)	Artikel 2, nr. 2)
	Artikel 2, nr. 4), første punktum	Artikel 2, nr. 7)
	Artikel 2, nr. 4), andet punktum	—
	Artikel 2, nr. 5)	—
Artikel 3, stk. 1		Artikel 3, stk. 4
Artikel 3, stk. 2, litra a)		Artikel 3, stk. 3, litra e) og f)
Artikel 3, stk. 2, litra b)		Artikel 3, stk. 3, litra j)
Artikel 3, stk. 2, litra c)		
Artikel 3, stk. 2, litra d)		Artikel 3, stk. 3, litra d)
Artikel 3, stk. 2, litra e)		Artikel 3, stk. 3, litra d)
Artikel 3, stk. 3		—
	Artikel 3, stk. 1, første led	Artikel 3, stk. 3, litra d)
	Artikel 3, stk. 1, andet led	Artikel 3, stk. 3, litra l)
	Artikel 3, stk. 1, tredje led	Artikel 3, stk. 3, litra m)
	Artikel 3, stk. 1, fjerde led	Artikel 3, stk. 3, litra e) og f)
	Artikel 3, stk. 1, femte led	Artikel 6, stk. 3, og artikel 16, litra k), sammenholdt med artikel 2, nr. 13)
	Artikel 3, stk. 2, første led	Artikel 3, stk. 3, litra j)
	Artikel 3, stk. 2, andet led	Artikel 3, stk. 3, litra f) (for leje af ejendomme til boligformål), litra g) (for pakkerejser), litra h) (for timeshare-aftaler), litra k) (for personbefordring med visse undtagelser) og artikel 16, litra l) (undtagelser fra fortrydelsesretten)
Artikel 4, første punktum		Artikel 6, stk. 1, litra b), c) og h), og artikel 7, stk. 1 og 2
Artikel 4, andet punktum		Artikel 6, stk. 1, litra a), og artikel 7, stk. 1
Artikel 4, tredje punktum		Artikel 6, stk. 1
Artikel 4, fjerde punktum		Artikel 10
	Artikel 4, stk. 1, litra a)	Artikel 6, stk. 1, litra b) og c)
	Artikel 4, stk. 1, litra b)	Artikel 6, stk. 1, litra a)

Direktiv 85/577/EØF	Direktiv 97/7/EF	Dette direktiv
	Artikel 4, stk. 1, litra c)	Artikel 6, stk. 1, litra e)
	Artikel 4, stk. 1, litra d)	Artikel 6, stk. 1, litra e)
	Artikel 4, stk. 1, litra e)	Artikel 6, stk. 1, litra g)
	Artikel 4, stk. 1, litra f)	Artikel 6, stk. 1, litra h)
	Artikel 4, stk. 1, litra g)	Artikel 6, stk. 1, litra f)
	Artikel 4, stk. 1, litra h)	—
	Artikel 4, stk. 1, litra i)	Artikel 6, stk. 1, litra o) og p)
	Artikel 4, stk. 2	Artikel 6, stk. 1, sammenholdt med artikel 8, stk. 1, 2 og 4
	Artikel 4, stk. 3	Artikel 8, stk. 5
	Artikel 5, stk. 1	Artikel 8, stk. 7
	Artikel 5, stk. 2	Artikel 3, stk. 3, litra m)
	Artikel 6, stk. 1	Artikel 9, stk. 1 og 2, artikel 10, artikel 13, stk. 2, og artikel 14
	Artikel 6, stk. 2	Artikel 13 og artikel 14, stk. 1, andet og tredje afsnit
	Artikel 6, stk. 3, først led	Artikel 16, litra a)
	Artikel 6, stk. 3, andet led	Artikel 16, litra b)
	Artikel 6, stk. 3, tredje led	Artikel 16, litra c) og d)
	Artikel 6, stk. 3, fjerde led	Artikel 16, litra i)
	Artikel 6, stk. 3, femte led	Artikel 16, litra j)
	Artikel 6, stk. 3, sjette led	Artikel 3, stk. 3, litra c)
	Artikel 6, stk. 4	Artikel 15
	Artikel 7, stk. 1	Artikel 18, stk. 1, (for købsaftaler)
	Artikel 7, stk. 2	Artikel 18, stk. 2, 3 og 4
	Artikel 7, stk. 3	—
	Artikel 8	—
	Artikel 9	Artikel 27
	Artikel 10	— (se dog artikel 13 i direktiv 2002/58/EF)
	Artikel 11, stk. 1	Artikel 23, stk. 1
	Artikel 11, stk. 2	Artikel 23, stk. 2
	Artikel 11, stk. 3, litra a)	Artikel 6, stk. 9, for bevisbyrden vedrørende oplysningskrav forud for indgåelsen af aftalen; for resten: —
	Artikel 11, stk. 3, litra b)	Artikel 24, stk. 1
	Artikel 11, stk. 4	—
	Artikel 12, stk. 1	Artikel 25
	Artikel 12, stk. 2	—
	Artikel 13	Artikel 3, stk. 2
	Artikel 14	Artikel 4

Direktiv 85/577/EØF	Direktiv 97/7/EF	Dette direktiv
	Artikel 15, stk. 1	Artikel 28, stk. 1
	Artikel 15, stk. 2	Artikel 28, stk. 1
	Artikel 15, stk. 3	Artikel 28, stk. 1
	Artikel 15, stk. 4	Artikel 30
	Artikel 16	Artikel 26
	Artikel 17	—
	Artikel 18	Artikel 34
	Artikel 19	Artikel 35
Artikel 5, stk. 1		Artikel 9 og 11
Artikel 5, stk. 2		Artikel 12
Artikel 6		Artikel 25
Artikel 7		Artikel 13, 14 og 15
Artikel 8		Artikel 4

Bilaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 af 27. oktober 2004 om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse («forordningen om forbrugerbeskyttelses-samarbejde») ⁽¹⁾	Forstås som en henvisning til
Punkt 2 og 11	Dette direktiv

⁽¹⁾ EUT L 364 af 9.12.2004, s. 1.

ABONNEMENTSPRISER 2011 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 100 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig dvd	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	770 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ dvd	22 officielle EU-sprog	400 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, dvd, 1 udgave pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	300 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én dvd.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsagenter. Listen over salgsagenterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA